

Χ. ΔΕΛΗ

Γ. Φ. ΒΟΥΓΙΑΝ

ΑΝΩ ΚΑΙΤΩ

2977

ΑΝΩ ΚΑΙΤΩ

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΧΟΡΟΥ
ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΝ

Πέρα, οδός Σουτεραζή, έναντι του Τοκατλάν

ΠΟΥ ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ:

Τὰ ἀγνὰ κρασιά τραπέζης
Σαντορίνης, Πάρου, Ἀρτέκης, Σάμου,
Τὰ παλαιὰ κρασιά δι' ἀσθενεῖς καὶ ἀναρρωνύοντας
Κύπρου, Πασᾶ-Λιμάν, Τενέδου,
Τὰ καθαρῶς ἐκ σιαφυλῆς καὶ φυσικοῦ γλυκανίσου ἡγγυημένα
Ρακιά καὶ Μαστίχαν

Ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ κρασιά καὶ ἡδύποτα τῶν καλλιτέρων
Ἑργοστασίων εἰς τὰ Καταστήματα:

ΔΟΝΑ - ΒΑΓΓΙΑΚΗ

Πέρα Χαμάλ Μπασή ἀρ. 52 ἀπέναντι Ἀγγλ. Πρεσβείας

Τηλέφωνον: Πέρα 408

Πώλησις Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς — Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΧΟΡΟΥ

ΤΟΥ ΟΜΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

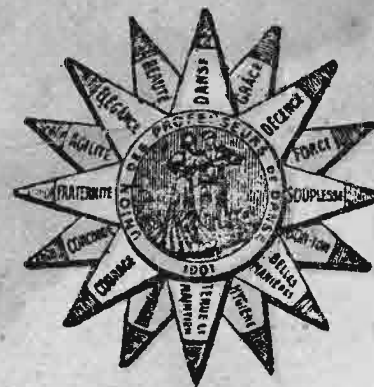
Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΤΟΥ

Διπλωματούχου καὶ τετιμημένου

διὰ μεταλλίων τῆς Παρισινῆς Ἀκαδημίας

Μεγάλη οδὸς Πέραν, Ἀσφαλὴ Μετζή, 33

Ἰδιαίτερα μαθήματα ἐν τῇ Σχολῇ καὶ κατ' οἶκον

La Coiffure Française

MAISON SOTIRIS

Diplomé et Membre de l'Académie de Paris
Manicure et Postiche. Massage Faccial Electrique.
Grand Assortiment des Pommades de Beauté Parisienne.

Masques de jeunesse. Secret incoparable de Beauté.

Grand Rue de Péra App. Cantar au dessus de 100,000 Chemises, II Etage

ΑΡΑΨ ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΙΣ

Τὸ μέλλον σας, ἡ τύχη σας, τὰ εὐχάριστα ἢ δυσάρεστα περι-
στατικά τοῦ βίου σας, ἀπεικονίζονται ἐν τῇ παλάμῃ τῆς χειρὸς
σας. Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ γνωρίσητε τὴν θέσιν σας, ἀποταθῆτε
εἰς τὸν Ἀραβα καθηγητὴν:

Ἀπτοῦλ Βαχᾶ, Μεγάλη οδὸς τοῦ Πέραν ἀρ. 46,
3ον δικμέρισμα πλαγίως τοῦ Κινηματογράφου Κοσμογράφ

Τὸ ἐν ἐν τῷ Μέγῳ Ἑθνικῷ Χανίῳ (Γαλατᾶ ἀριθ. 18)

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ο ΛΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Εἰδοποιεῖ ὅτι ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὅλα τὰ χειμερινὰ εἶδη. Μάλ-
λιναι Φλα ἑλλαικαὶ ἐσώδρακx, πρὸς 300 γρόσια Κουβέρταις μάλλιναι σκροδραὶ ἀπαραι-
τητοί, μόνον διὰ 500 γρόσια. Φλανελὲτ γαλλικαὶ διὰ ρόμπαις ντοῦμπλ-φᾶς πρὸς 55
γρ. τὸ μέτρον. Παιδικαὶ ἐνδομασίαι διάφοροι. Μανδαπύλαι. συνδονόπανα, προσόψια,
μανδήλια, πετσέτες, τρουσονία. Κομψότατα ὑποδήματα ἀνδρικὰ καὶ παιδικὰ. Ἐργατῶν
ὑποδήματα ἐκτάκτου στερεότητος.

Πάντα ταῦτα εἰς τιμὰς ἀπιστεῦτως εὐθηνά, χονδρικῶς λιανικῶς.

Ὁ Διευθύνων

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΜΠΕΛΟΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΖΑΛΛΑ

Πέρα Καλλιοντζή Κουλούκ

Ρακή εκ σταφίδος σουλτανίνης πάντοτε του αποστακτήρος. Οίνοι άδολοι παλαιοί και νέοι
Σαντοίνης, Σάμου και Χαλκίδος. Όλα τα ιδύποτα των καλλιτέρων εργοστασίων της
Ευρώπης. Άκριβης εκτέλεσις παραγγελιών. Πώλησις χονδρικώς και λιανικώς.

Το κατάστημα αντιπροσωπεύει τους Ζύθους Μπομόντι Νέκταρ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΑΣ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ",
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Δ. ΣΑΡΡΗ

Γαλατά Πεμπτοπάζαρον οδός Τσιβιτζιλέρ αρ. 83

Το Κατάστημα κυρίως καταγίνεται εις την κατασκευήν των καλλιτέρων ρακιών εκ
σταφυλής με γλυκάνισον, την ποιότητα των οποίων δύναται να εκτιμήση και ο πλέον
ιδιότροπος πελάτης.

Υποκατάστημα : Έν Ταταούλοις ο «Απόλλων».

Διά τους πάσχοντας (και απελπισμένους) από νοσήματα
ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ & ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΑ

Νεοσύστατον ειδικόν Ιατρείον του εσχάτως εκ Παρισίων επανακάμψαντος δερματο συ-
φιλιδολόγου, διπλωματούχου της Γαλλ. Κυβερνήσεως και του Νοσοκ. Σαιν Λουί Παρισίων

Β. ΚΟΥΖΟΥΔΖΟΓΛΟΥ

Θετικά αποτελέσματα εν βραχεί χρόνω. Έφαρμογή των τελευταίων μεθόδων της επιστή-
μης των εν χρήσει εν τῷ Νοσοκομείῳ Σαιν Λουί των Παρισίων.

Γαλατά Σαρνισλή Χάν αρ. 4 απέναντι του Μεγάλου Έθνικοῦ Χανίου.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Μ. ΦΟΥΦΑΣ

Γενή Χάν, Γαλατά Φιορμενιζιλέρ

Παραγγελιοδόχος. Πράκτωρ Ασφαλειών

Ειδικός Κλάδος : Οίνον πνεύματα.

Τάδε προς τον νέο χρόνο
λέγει ο παλαιός με πόνο.

Σε χαιρετώ, Συνάδελφε, και φεύγω διασπικτός
από τη γή, το σπῆτι μου.

Άπόψε τα μεσάνυχτα νομιζ' οριστικώς
πώς λήγει το κοντράτο μου με τον ιδιοκτήτη μου.

Και φεύγω πριν προλάβω αυτός, συμφώνως με τον νόμο
που όπως θέλεις τον κολάζ,
και με μια δίκη ξαφνική με ρίξη μέσ' το δρόμο
και δεν προλάβω να σου πω αυτές τας συμβολάς :

«Διάδοχε Νοικάτορα !

Για να παράσης ὡμορφα ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς
μιμήσου ἐμέ, τον πάππο μου, αλλά και τον προπάτορα
και κάμνε τα εξής :

Τρέφε μ' ἐλπίδας πάντοτε το γένος των ανθρώπων
είναι δουλειά που γίνεται χωρίς κανένα κόπον.
Προπάντων λέγε ἀδιάκοπα σ' ανεδασμένο τόνο
πώς θάσαι πειδ καλλίτερος απ' τον παληό τον χρόνο

κι' ἄς ἦταν 'καίνος ἄριστος
σε λόγια, χάδια και φιλιά·
ὁ κόσμος εἶν' ἀχάριστος
και δὲ θυμάται τὰ παλιά !

Ψάλλε προς τούτοις πάντοτε κάποιον τραγοῦδι νόστιμο
και λίγους χωρατάδες
πώς τάχα τους αἰσχροκερδεῖς θὲ να τους βάλῃς πρό-
καθῶς και τους ραφτάδες. [στιμο

Πώς θὰ ξεπέσουν φώναζε τὰ τρόφιμα σῆς μέρες σου
κι' οἱ καρβουνάδες στοῦ ἐξῆς δὲ θὰ μπορούν να κλέβουν
κι' ἐνῶ τὰ λὲς φασκέλωνε και με τῆς δύο χέρες σου
δσους θὰ σε πιστεύουν.

Λέγε προς τούτοις διαρκῶς μετὰ φωνῆς τρεμούσης
πώς θ' ἀναστείλῃς ἐσαι κάθε δασμὸν και φόρον,
πώς θὲ να σιάξῃς φώναζε τους δρόμους Πρωτευούσης
κι' ὄλων των περιχώρων.

Λέγε πολλά κι' ἀνάλογα, για φθῆνια κι' ἐκπεσμούς,
για γλέντια, γέλοια και χαρὲς κι' ἄλλους παροξυσμούς.
Εἰς ὑποσχέσεις δηλαδή τράδα, φτωχέ, κορδέλλα
ἐλπίδες δίνε διαρκῶς και γέλα, γέλα, γέλα !

ΔΕΛΗΣ

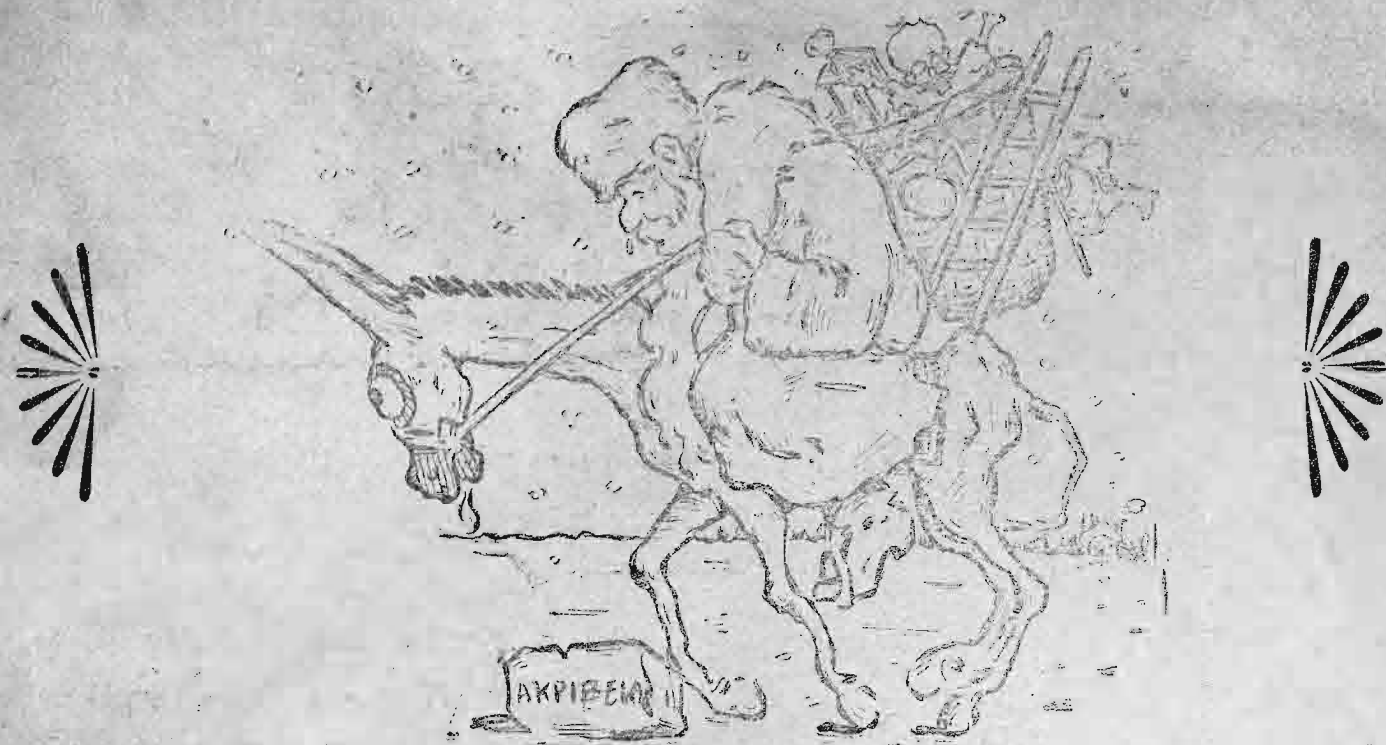
ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ

Έκλειψεις θὲ να γίνουμε κι' ἐφέτος περισσὲς
του Ἥλιου και του Φεγγαριοῦ, τῆς λογικῆς, του Νόμου
Κι' ἄλλες θὰ γίνουν ὀλικὲς και κάμποσες μισὲς
και δὲν θὰ ἐκλείψῃ μοναχά ἡ λασπουριά του δρόμου.

Παντοῦ ἐκλείψεις! Πρὸ παντὸς στῶν Ἀθηνῶν τὴ λογικὴ
ὅπου τρελλάθη ὡς κι' ἡ σοφὴ ἐκείνη κουκουβάγια.
Πλὴν ὅμως κι' ὁ Δημιουργὸς δὲν εἶπεν ὀλική
να κάμῃ ἀκόμη ἐκλειψὶ κάθε Ρωμηοῦ κανάγια.

✧ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ✧

ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ. — Ἡ χώρα μας θὲ νὰ γιορτάσῃ πᾶσα, μὰ θὰ γιορτάσῃ κι' ὁ Κεμάλ ποὺ δὸς του κόβει πράσα.

ΨΥΧΩΝ. — Γιορτάζουν ἡ ψυχὲς καὶ πλεῖστα δουλικά ποὺ νύχτα-μέρα κάνουνε στὸν κόσμον ψυχικά. Καὶ μοναχὰ κάποια ψυχὴ δὲν πρέπει νὰ γιορτάζῃ γιὰτὶ μὲ κάνει πείσματα καὶ τὴν ψυχὴ μου βγάζει.

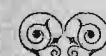
ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ. — Νὰ γιορτῇ πῶχουν πολλὲς ξεχάσῃ. Παιὰ θὰ τολμήσῃ, πέστε μου, στὸ Πέραν νὰ γιορτάσῃ;

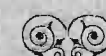
ΑΠΟΚΡΕΩ. — Γιορτάζουνε ὅσοι δὲν ἔχουν ταῖρι καὶ δὲν γιορτάζουν μοναχὰ καμπόσοι καλογέροι.

ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ. — Ἐορτὴ ποὺ ἡ στεῖρες δὲν γιορτάζουν χήρες μερικὲς ὁποῦ... διπλὰ τὰ βγάζουν!

ΤΟΥ ΗΣΥΧΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥ. — Κανείς δὲν εορτάζει. καὶ μοναχὰ ὁ Ἅγιος στὸν τάφο ποὺ ἡσυχάζει!

ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ. — Ἐορτὴ πῶχουν καθιερώσῃ γιὰ νὰ γιορτάζουν οἱ νεκροὶ καὶ ζωντανοὶ καμπόσοι.

ΕΙΡΗΝΗΣ. — Ἐορτάζουνε ἡ νόστιμες Ρηνοῦλες καὶ μόνο δὲν γιορτάζουνε τ' ἀνδρόγυνα κι' ἡ δοῦλες.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. — (Κυριακὴ) Γιορτάζουν οἱ [Βουλγάροι ποὺ ἀπ' τῶν Εὐζώνων τὸ πολὺ παρέλυσαν στουλιάρι. Ἀλλὰ γιορτάζει κι' ἡ Σιρκέτ καὶ πεῖδ συγκεκριμένως γιορτάζει κάποιος σύζυγος πολὺ... παρалуμένος. Μὰ, πράγμα συνειθέστατον γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Πέρα, γιορτάζει κι' ἡ γυναῖκά του τὴν ἴδια ἐπίσης μέρα!

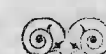
ΤΥΦΛΟΥ. — Γιορτάζουν οἱ σωφῆρ κι' οἱ ἀστυνομικοὶ, ἐκτὸς αὐτῶν καὶ σύζυγοι γιορτάζουν μερικοὶ.

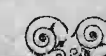
ΠΑΤΕΡΩΝ. — Ἐορτάζουνε χιλιάδες ἀγιοὶ μας γιορτάζει κι' ὁ Λευτέρης μας, Πατέρας τῆς Φυλῆς μας. Ἀλλὰ καὶ κάποιος δέσποτας γιορτάζει αὐτὴ τὴ μέρα ποὺ τονὲ λέν, ἀν κι' ἀγαμο, πολλὰ παιδιὰ πατέρα!

ΙΩΒ. — Γιορτάζ' ὁ γάϊδαρος καὶ κάθε ὑποζύγιο γιορτάζει κι' ὅποιος σύζυγος δὲν παίρνει διαζύγιο.

ΑΓΑΠΙΟΥ. — Δὲν γνωρίζω μάρτυς εἶναι γι' ἀθλητῆς. Μὰ ὅ,τι δὴποτε καὶ νᾶναι, τέτοιο θᾶναι κατιτίς. Γιατὶ ὅποιος ἀγαπᾷ, σίγουρα ἡ Ἐκλεκτὴ του θὰ τὸν κἀνὴ μάρτυρα, θγάζοντάς τον τὴν ψυχὴ του.

ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Γιορτάζουνε ὅσοι τραδοῦν ρακί, πρῶτος γιορτάζ' ὁ Φωτεινὸς κι' ὅλ' οἱ... Πνευματικοί!

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΥΒΙΤΟΥ. Ποιὸς ὀλίγο ποιὸς πολὺ τὴν κλύδα του μὲ ζούλεια σήμερον ἀναπολεῖ. Ἅγιος πανευτυχὴς θεωρεῖται, ὡς προσήκει. εἶχε τὴν καλύδα του καὶ δὲν πλήρωνε καὶ νοῖκι.

ΞΕΝΗΣ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ. Φέτος κάθε ξένη θὰ γιορτάσῃ κι' ἐπομένως ὁ καθεὶς σας ὅποιαν εἴρῃ ἀσγκαλιάσῃ. Δὲν γιορτάζουν μοναχὰ ὅσες ἦλθαν ἐκ Ρωσσίας. πρόκειται γιὰ τὴ γιορτὴ Ξένης μὲν, ἀλλὰ ὁσίας.

ΓΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΑΛΟΥ. — Μιὰ γιορτὴ ποὺ τὸ νὰ γιορτάζουν οἱ σαλοί, [καλεῖ ἐπομένως δηλαδὴ νάχουμ' ὅλοι μας ἀργία. Θᾶναι ἀπ' τὴ γιορτὴ κλειστά καὶ τοῦ Κέντρου τὰ [γραφεῖα!

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ, τῆς τριάδος τῆς μεγάλης. Τρεῖς Φωστῆρες δηλαδὴ: Στράτος, Γούναρης καὶ Ράλλης. Κλείουμε μὲ τὴ γιορτὴ Νικηφόρου Στρατηλάτου. Ἐπισκέψεις δέχονται ὁ Κεμάλ καὶ τὰ βρακιά του.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΑΝΟΙΞΙΣ

Ὅλ' ἀνοίγουνε, ρόδα, διολέπτες κρίνα, τὰ ντεκολτέ τῶν γυναικῶν ἀνοίγουνε κι' ἐκεῖνα κι' ἀνοίγουν ἐξ αἰτίας τῶν τῆς φαντασίας τὰ φτερά κι' ἀνοίγει κι' ἡ καρδιά μας στὸ θέαμα ποὺ σπαρταρᾷ δλάνειχτο μπροστά μας.

Καὶ στῶν Νησιῶν ὁλόγουμη τὰ μπάνια μιὰ Ρωσίδα ἀνοίγεται κι' ἀνοίγουνε τὰ μάτια σὺν γαρίδα!

Ζέστη, καμίνι, κόρωμα, ποὺ λιώνει ὡς καὶ τὰ τζάμια, μὰ κόρωμα καὶ στὰ νησιὰ παράμερα στὰ τσάμια.

ΘΕΡΟΣ

Καίνε τὰ μπάρ, τὰ ρεστωράν, τὰ κλοῦμπ καὶ τὰ καζίνα σὲ κατακαῖν καὶ καίνα.

Καῖν ἡ τιμές, τὰ πουρμπουάρ, τὰ παγωτά, ἡ σαμπάνιες ὅπως σὲ καῖν στὰ Γκάρδεν-Ρούσ, ἡ Σόνιες καὶ ἡ Τάνιες.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Τὰ φύλλα πέφτουν σωρηδὸν, ὡς κι' ἡ Πατρίς τὸ φύλλο Πέφτει βραδέως μ' ἀσφαλῶς τὸ γυναικεῖο φύλλο.

Καὶ τῆς Δολότας καὶ Κικῆς πέφτουν τὰ φύλλα τῆς συκῆς καὶ πέφτουν ὡς ἐκ τούτου ξεπίσω λιμασμένοι χιλιάδες παντρεμένοι καὶ γεροκολασμένοι.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Κρύο, παγωνιά, κακὸ κι' ἀνεμοζάλη, ἄλλοι ζητοῦν νὰ ζεσταθοῦν θερμάστρα ἢ μαγκάλι καὶ ἄλλοι θερμὴν ἀγκάλη. Κι' ὅσοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζεσταθοῦν ζευγάρι, γίνονται στὸ κρεβάτι τῶν μονάχοι τῶν κουδάρι.

ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ

Κάποιος ἐργάτης. — Κερδίζω μισὴ λίρα τὴν ἡμέρα καὶ τὴν οἰκονομῶ δλόκληρη.

— Πῶς τὸ καταφέρνεις;
— Καὶ πῶς νὰ τὴν ξεδέσω; Τὶ μπορεῖ ν' ἀγοράσῃ κα-
νείς μὲ μισὴ λίρα;

A. — Δὲ μοῦ λές, αὐτὸς ὁ περίφημος γιατρός, ποῦ φώ-
ναξες, γιάτρεινε τὴν σύζυγό σου ἀπ' τὴν μονομανίᾳ τῆς πῶς
εἶναι ἀρρώστη;

B. — Βεβαίωτατα. Τώρα εἶναι μὲ τὰ σωστά τῆς ἀρρώστη

ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΣΑΜΑΡΙ

Ένας Ήπειρώτης, βενιζελικός ως το κόκκαλο, όπως έλαι μας οι Ήπειρώτες, πήγε στην Αθήνα για να ζητήσει την καλλιτέρευσί της τύχης του. Μπήκε υπάλληλος σ' έναν κηπουρό, στα περίχωρα της Αθήνας. Η μ' νη του δουλειά ήταν να βοηθήσει τ' αφεντικό του στην καλλιέργεια της γης και να κουβαλή στην Αθήνα τα λαχανικά με το κάρρο όταν ήταν πολλά, και με το γαϊδάρo όταν ήταν λίγα.

Μιά μέρα πήγαινε με το κάρρο και πήρε μαζί του και το σαμάρι του γαϊδάρου για να το επιδιορθώσει. Πρὸς τὸ βράδυ, αφού πούλησε τα λαχανικά και επιδιώρησε το σαμάρι, τράδηξε για το χωριό. Είχε δουλειά και βιάζονταν. Αναπνοή το ζώο του πήρε μόνο σ' ένα γύρισμα του δρόμου, όπου αντίκρουσε ένα λουσατό αυτοκίνητο.

Μέσα ήταν ο κ. Γούναρης. Γύριζε απ' το Τατόι, όπου πήγε για να συναντήσει τον βασιλέα Κωνσταντίνο και να του αναγγείλλει την αύξηση της βασιλικής επιχορηγήσεως.

Μόλις πέρασε το αυτοκίνητο του Γούναρη, ο καλός μας Ήπειρώτης σταμάτησε τ' αλόγο του σε μια βρύση, για να πιη νερό αυτός και το ζώο του.

Ποιά όμως έκπληξις τον περίμενε! Τη στιγμή που πήγε να πηδήσει από το κάρρο, αντελήφθη ότι έλειπε το σαμάρι. Δεν το είχε φαίνεται τοποθετήσει καλά και το σαμάρι έπεσε από το πολύ τράνταγμα του κάρρου.

Δεν χάνει καιρό. Αρπάζει τα λουριά, μαστιγώνει τ' αλόγο και το δίνει πίσω για την Αθήνα, από τον ίδιο δρόμο, με την ελπίδα να βρή το χαμένο σαμάρι. Δεν άπειχε περισσότερο από δέκα λεπτά, όταν συναντά με έναντιον κατεύθυνσι έναν κύριο, κωνσταντινικό, όπως τώδειχνε ή μικρή προτομή του Κωνσταντίνου που έφερε στο πέτο του ζακέτου του.

Σταματά και τον ρωτάει:

— Είδες κανένα σαμάρι στο δρόμο; μούπεςε τώρα κοντά από το κάρρο.

— Όχι, δεν είδα.

Και σε λίγο ο Αθηναίος για να τον πειράξει:

— Ξέρεις;

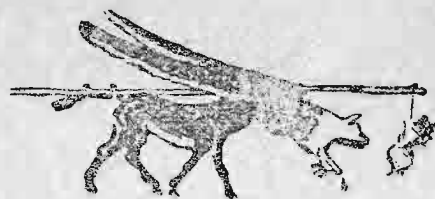
— Τι;

— Το βρήκε καίνας που το χρειάζονταν. Σ' έσένα, φαίνεται, θάταν περισσό και γι' αυτό δεν φρόντισες να το φυλάξης. Άμε στο καλό!...

Ο Ήπειρώτης δεν το κατάπτε, αλλά γυρνά και λέει στον κωνσταντινικό:

— Τώρα κατάλαβα. Το βρήκε φαίνεται ο κ. Γούναρης που πέρασε με τ' αυτοκίνητο και το πήρε για τους ανθρώπους του. Τους ήταν τόσο απαραίτητο, άφότηυ έσυραν τ' άμάξι του Κωνσταντίνου!...

Γ. ΒΟΥΓΙΑΝΣ

ΝΟΣΤΙΜΑ ΚΙ' ΑΝΑΛΑΤΑ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Νίκος. — Δεν φαντάζεσαι πόσο μ' ενοχλεί ή μουσική στα ρεστοوران.

— Γιατί;

— Δεν μπορώ να καταλάβω αν σκοπός του φαγητού είναι να μη σ' αφήνει να νοιώσης τη μουσική, για της μουσικής να μην σ' αφήνει να νοιώσης το φαγί.

Ένας κύριος, δαδός της εγκρατείας, αποδεικνύει ότι τρώμε περισσότερο του δέοντος. Μόνον το εν τρίτον από ότι τρώμε μās φθάνει για να ζήσουμε.

— Και τ' άλλα δύο τρίτα; τον ρωτά κάποιος.

— Εκείνα τρέφουν τον γιατρό!

Ο σύζυγος. — Σ' αυτή την εποχή της ακρίβειας πρέπει να διακρίνουμε μεταξύ των πραγμάτων που άπλως επιθυμούμε και εκείνων που πραγματικώς χρειαζόμαστε.

Η σύζυγος. — Μά, αγαπητέ μου, εγώ χρειαζομαι πολύ περισσότερο τα πράγματα που επιθυμώ, παρά εκείνα που χρειαζομαι.

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

— Γεώργιε, είπέ μου τρεις αποδείξεις ότι ή γη κινείται.

— Πρώτον το γράφει το βιβλίο μου, δεύτερον το λένε έσείς και τρίτον το λέγει ο πατέρας μου όταν γυρνά απ' το καπηλειό.

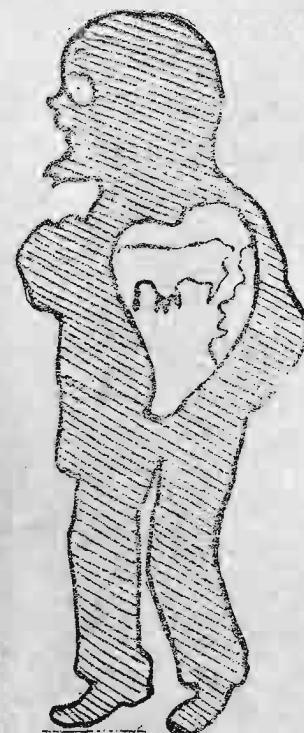
Στο μάθημα της Γραμμ. Ιστορίας ο δάσκαλος εξετάζει την παραβολήν του Ασώτου.

— Λέγε, Νίκο, ποιός λυτήθηκε δια την επιστροφή του Ασώτου υιού.

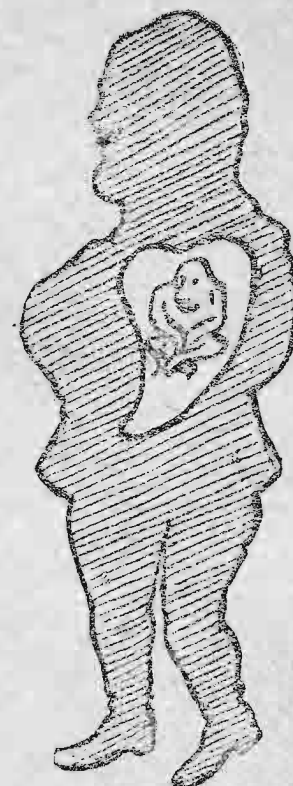
Ο Νίκος συλλογιέται κομμάτι και άπαντά:

— Ο μόσχός ο σιτευτός!

“Αν ο άνθρωπος είχε στο μέρος της καρδιάς παράθυρο, να τι θα βλέπαμε μέσα στην καρδιάς μερικῶν:

Στου Βενιζέλου
τὴν Μεγάλη Ἑλλάδα.

Στου Κωνσταντίνου ἕναν πίθηκο.

Στῆς μοδιστρούλας τὴν εἰκόνα
τοῦ ξαδέλφου της.

Στου Φωταίνου ἕνα ποτήρι μύρα.
(Τὸ ποτήρι τοῦ ντούζικου ὡς μικρότερο
εἶναι κομμένο πίσω ἀπ' τὸ ποτήρι τῆς
μύρας).

Στου Μπουλγουρτζή
ἕνα χρηματοδέμα

καὶ στὴν καρδιά κάθε δεσπότη
τὸν πατριαρχικὸ θρόνο.

ΤΣΙΜΠΙΕΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ

Κάθε γιατρός απόρρεσε
για την καλή του πέψι
και μ'έλο αυτό δέν μπόρεσε
τὸν Ντίνου νὰ *χωνέψη*!

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

Γιὰ Πατριάρχης εἶν' αὐτὸς πῶχει γερούς τοὺς ὦμους
καὶ φόβος δὲν ὑφίσταται κανέναν παραχῆς
μὴ μέσαστους ἀκάθαρτους καὶ τοὺς λασπώδεις δρόμους
τοῦ πέση τὸ δυσδῶστακτο τὸ βάρος τῆς Ἀρχῆς!

Ο Κ. ΘΩΜΑΡΕΪΣ

Κάθ' ἐκλογεὺς του σκέφθηκε : «ψηφίζων τὸν *Ρεῖση*
σίγουρος εἶμαι τίς φωτιὰς τοῦ Κέντρου πῶς θὰ σβύσῃ»
Καὶ τώρα που τὸν βγάλανε καὶ μ' ἄλλους κόβει ράβει
ἀντὶ ὡς *Ρεῖσης* τίς φωτιὰς νὰ σβύσῃ, τίς ἀνάβῃ!

Ο Κ. ΣΠΑΘΑΡΗΣ

Νὰ τί διδάχτηκεν αὐτὸς ἀπ' τὸν σοφὸ γεννήτορα :
Μὲ τὸ *σπαθί*, τὴ λίμα του, νὰ *κόπῃ* κάθε ρήτορα!

Ο Κ. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Ἄν βγῶ, ἐσκέφθη, σύμβουλος θάνατι καλὸ παιχνίδι.
Κι' εἶν' ἀπὸ τότε ποὺ γινε γιὰ ψήφους κολλητσίδα.
Πῶς δυνατὰ τοῦ μύρισε τοῦ φίλου Παλαμήδη
στὸ Κέντρο . . . *παλαμύδα!*

Ο Κ. ΔΕΛΗΣ

Εἶπαν στὸ Μπογιατζή-κιοϊ : «Αὐτὸς θὰ βρῇ τὸν πάτο
τοῦ κάθε καρακαζανιοῦ στὸ Κέντρο ποῦ ὀργιάζει»
Καὶ μέσα στὴν Συνέλευσι ἐκεῖνος λόγο βγάξει
ποῦ συνεπὴς στὸ φύλλο του τοὺς ἔκαμε «Ἀνω-Κάτω»!

Ο Κ. ΣΕΚΕΡΟΓΛΟΥΣ

Στοῦ Κέντρου τὸν ὀρίζοντα φτερά κι' αὐτὸς ἀπλώνει
κι' ἐνῶ τὸν λέν *Σεκέρογλου* στὰ λόγια *φαρμακώνει!*

ΣΕ ΜΙΑ ΧΗΡΑ

(Ἀπὸ γράμμα ἐνὸς γιατροῦ)

Πῶς σὲ πονεῖ τὸ δόντι σου τὸ βλέπω, κακομοῖρα,
καὶ βλέπω ἐπίσης νόσημα πῶς ἔχεις καρδιακό,
γι' αὐτὸ ἂν γυρεύῃς ριζικῶς νὰ σὲ γιατρέψω, χήρα,
πρέπει νὰ κάνουμ' ἔνεσι εὐθὺς μ' ἀρσενικό!

ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ

Ἐρωτος θερμὴ, χήρα μου, σὲ κρυφοδέρνει πάλι,
ὅμως κι' ἐγὼ θερμάθηκα γιὰ τὴ θερμὴ σου ἀγκάλη,

καὶ πλαγιασμένος βρίσκουμαι στὸ στῶμα μου γδυτός·
ἔλα στὸ σπῆτι καὶ τῶν δυὸ νὰ πέσῃ ὁ πυρετός!

ΣΤΗ ΖΑΧΑΡΗ ΤΟΥ ΒΑΡΙΕΤΕ

(Κρίσεις κτηματίου)

Ὅταν τὴν εἶδα στὴ σκηνῇ σ' ὑπέροχο μιὰ στάση
καὶ μὲ κορμὶ σὰν κρίνο
ἂν τῆς καρδιάς μου φώναζα τ' ἀπαρτεμὴν νοικιάση
ἀντὶ νὰ δίνῃ νοίκι αὐτῇ, ἐγὼ θὲ νὰ τῆς δίνω!

ΣΕ ΜΙΑ ΚΑ'ΥΜΕΝΗ

(Ἀπὸ γράμμα ἐνὸς φούρναρη)

Γιὰ ἐρωτικὰς ἐπλάστηκες ζυμώσεις Ἀσπασία
καὶ στὴν καρδιά μου ἀναψες μιὰ φλόγα τεραστία,
ποῦ λόγος ἄσχημο, βαρὺ, γιὰ σὲ θὰ ξεφουρνίσω
ἂν δὲν ἐρθῇς στὸ φούρνο μου μαζὶ σου νὰ τὰ ψήσω!

Γ. ΒΟΥΓΙΑΝΗΣ

ΦΤΕΡΑ

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣΩΝ

- Γιατί εἴθε τόσο σκεπτικὴ, δεσποινίς;
- Δὲν εἶμαι σκεπτικὴ.
- Μὰ εἶναι εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας ποῦ δὲν μιλήσατε.
- Δὲν ἔχω τίποτε νὰ πῶ γι' αὐτό.
- Καὶ ὅταν δὲν ἔχετε τίποτε νὰ πῆτε δὲν μιλήτε;
- Ὅχι.
- Ἄν εἶναι ἔτσι, δεσποινίς, ζητῶ τὴν χεῖρά σας!

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΒΕΒΑΙΝΣΙΣ

Ὁ γέρος σύζυγος πεθαίνει. Στὴ γυναῖκα του ποῦ σκου-
πίζει τὰ μάτια τῆς:

- Μαρίκα, σὲ δίνω τὴν κατάρα μου ἂν πάρῃς τὸ Γιάννη
- Πσύχασε, ἀντρούλη μου, ἡσύχασε. Ἐχὼ δοσμένο τὸ
λόγο μου στὸν Κώστα.

ΑΠΟΧΡΩΝ ΛΟΓΟΣ

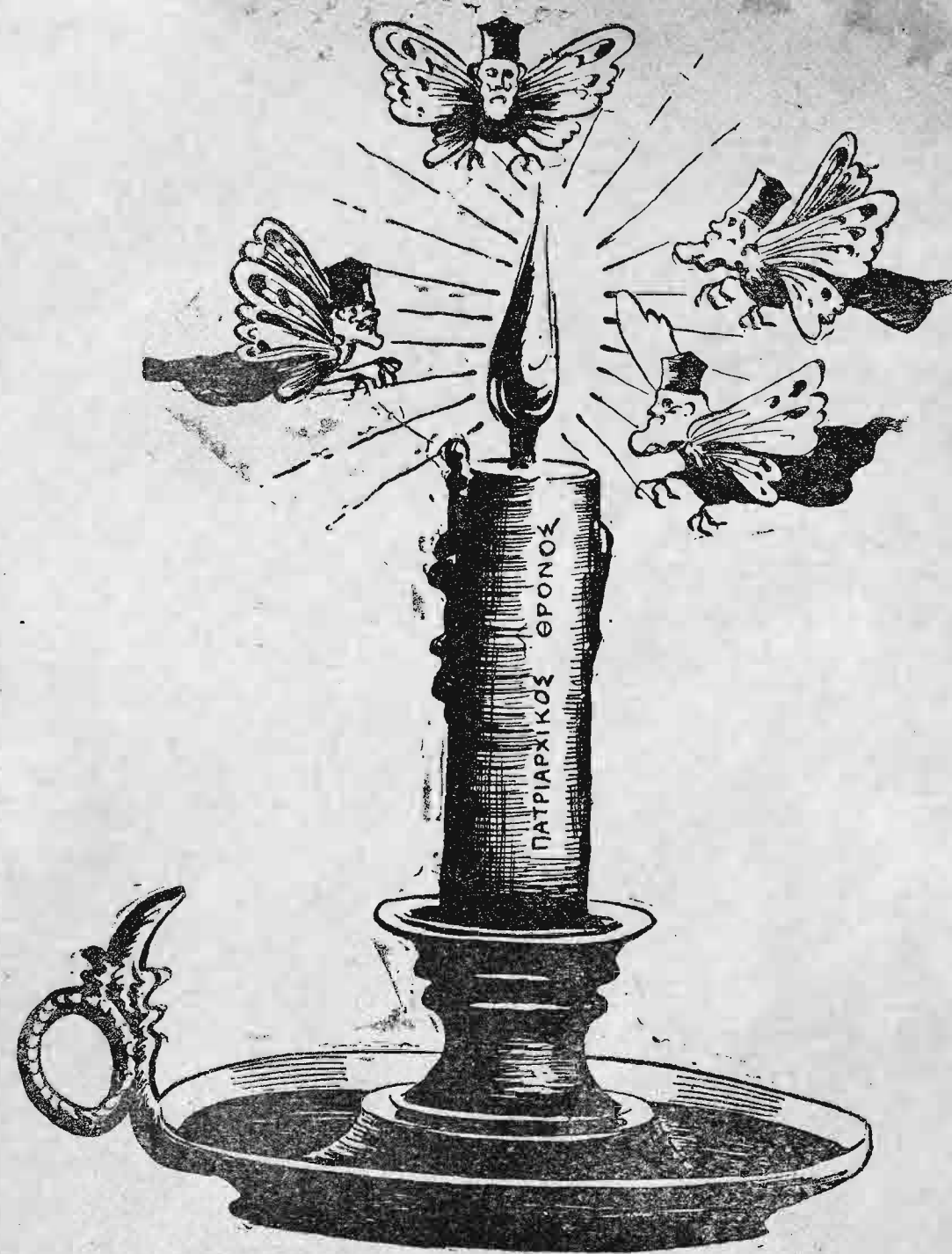
Ἡ *γειτόνισα*—Κατίγκω, δὲν σ' ἀκούω πιά νὰ μαλλώ-
νῃς μὲ τὸν ἄντρα σου.

Κατίγκω—Ἡμᾶστε κακιομένοι.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ἐνας γάμος σήμερα
γιὰ νὰ γίνῃ καθὼς πρέπει
θέλει στέφανο καὶ τρεῖς
καὶ κουφέτα τοῦ Χαλέπη.
Ζήτω, βρε παιδιὰ, ὁ Χαλέπης!
Μὲ τὰ ὑπάνιά του εἶδη
μᾶς τὸν κάνει καὶ τὸν γάμο
νὰ μᾶς φαίνεται παιγνίδι!

ΓΥΡΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΘΡΟΝΟ

Νὰ διοῦμε πόσες ψυχὲς θὰ καοῦν!

ΣΟΦΙΑΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τὰ μεγαλῆτερα κακὰ στὸν κόσμον προέρχονται
εἰς τὸ μισὸς κόσμος εἶναι ἄνδρες καὶ ὁ ἄλλος μισὸς
. . . γυναῖκες.

Ψόφησε τοῦ Κυρ-Μαθιοῦ ἡ ἀγελάδα καὶ σὲ δυὸ-τρεῖς
ἐβδομάδες ἀπ' τὴ λύπη τῆς πέθανε καὶ ἡ γυναῖκα του.

Ὁ Κυρ-Μαθίος ἀπαρηγόρητος.

Ὁ Μάριμπα Σταμάτης, ὁ γείτονας του, πῆγε νὰ τὸν
συλλυπηθῇ καὶ τοῦ προξένεψε τὴν ἀδελφή του γιὰ γυναῖκα,
ἕνα κορίτσι «σὰν τὸ κρῖν τὸ νερό».

Ὁ κύρ Κωστής, ὁ κασάπης τοῦ πῆγε προξενεῖα γιὰ τὴν
κουνιάδα του, ὁ ἀντικρινὸς μπακάλης γιὰ τὴν ἐξαδέλφη του
καί... τράβα κορδέλλα.

Καὶ ὁ Κυρ-Μαθίος, βαλγεσιμένος εἶπε στὸν τελευταῖο.

— Βρε ἀδελφέ, πὺ καλὰ συμφέρει νὰ χάσῃς τὴ γυναῖκά
σου, παρὰ τὴν ἀγελάδα σου. Σὲ μιὰ ἐβδομάδα μέσα ποῦ ἔ-
χασα τὴν μακαρίτισσα, μὲ προξένεψαν εἴκοσι γυναῖκες, κανέ-
νας ὅμως δὲν ἤρτε νὰ μοῦ πῇ «πάρε μιὰ ἀγελάδα!»

Ὁ σύζυγος στὴν σύζυγο.— Γιατί δὲν ἀπαντᾷς τὴν ὥ-
ρα ποῦ σὲ ρωτῶ;

— Πῶς! σὲ ἀπάντησα. Κούνησα τὸ κεφάλι μου.

— Τὸ ἄκουσα ποῦ κουδούνιζε μὰ δὲν κατάλαβα τί ἤθε-
λες νὰ πῆς μ' αὐτό.

ΟΙ ΚΟΜΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

—'Η κόρη μου ξετρέλλανεν ένα κόμητα· μεθαύριο γίνονται οί γάμοι των.
—Αυτό δέν είναι τίποτα· ή δική μου ξετρέλλανεν ένα . . . καρβουνά!

ΜΟΡΤΙΚΑ

I

Ειρήνη κάνει ως κι' ο Δενίν,
τῆς κάκιες μας θς πάψουμε
κι' έλα, ρε Φρόσω, πια κι' εμείς
ειρήνη νά συνάψουμε.
Είναι ντροπή ή Πρωτοχρονιά
νά μας εύρη στα πείσματα·
μ' αν τύχη, ρε, και δέν δεχτῆς
κι' αὐτά τὰ χαιρετίσματα
και δέν μὰ μπάσης φιλικῶς
τῇ νύχτα μέσ' στο χάνι σου,
«Κιλκίς» θά γίνω θωρηχτό
νά μπῶ μέσ' στο λιμάνι σου.
Κι' ύστερα κάνε γιά νά βγῶ
στον Πάπα διαδήματα·
σου ανοίγω πύρ στα φρούρια
και σου τὰ κάνω θρύμματα!

II

"Άκουσα κάτι πράμματα
για σέν' απόψε, Ρήνη,
ποῦ κόντεψε τὸ καπηλειὸ
χασάπικο νά γίνη.

Τί θέλει, ρε, και τριγυρνᾷ
στο μαχαλά σου ο μύξης;
Ρηνιώ, στο λέω σάν φασόν,
μπελάδες θά μ' ανοίξης.
Γιά θέ νά κόψη, ρε, ο τζουτζές
τὸ βραδυὸ του πέρνα,
για θέ νά πάρω μιὰ νυχτιὰ
τοῦ Μίμη τῇ λατέρνα
και τότε πια στοχάσου·
θέ νά στὸν κάνω βερανὲ
τοῦ Παναγι τὸν καφενὲ
ποῦναι στή γειτονιά σου!

Δς

ΣΤΟΥ ΔΟΪΚΟΥ

Γιά γούνες μὴ ρωτάτε,
Κυρίες, ποῦ νά πάτε.
Με μιὰν επίσκεψί σας στοῦ Δοΐκου, στο πόδι,
θά βρῆτε ὅ,τι ζητεῖτε, γουναρικὰ ιδεώδη.
Γιά δῶρα τέλος πάντων φθηνὰ κι' ὠραία μαζὺ
στοῦ Δοΐκου τρεχάτε, ὁδὸς Σουτεραζῆ.

ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο "ΚΟΣΜΑΣ",

Τὰ φθηνότερα ρούχα.

Ἡ πρακτικώτερα χρησιμοποίησις τῶν ρουβλίων.

ΧΟΡΟΜΑΝΙΑ

Μερικὲς πόζες ἀπ' τοὺς νέους χορούς.

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΟΝ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΕΝ ΠΕΡΑΝ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Πέραν ἔναντι τοῦ Τοκατλιάν, ὁδὸς Σουτεραζή

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Θ. ΚΑΡΔΑΜΕΝΗ & Κ. ΡΙΖΟΥ

Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα ἀρ. 156 παραπλεύρως τοῦ Θεάτρου Βαριετέ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν μεγάλη ἔκπτωσις. Πλουσία συλλογὴ ὑποκαμίσων. Μπονετερί, Παρφουμερί, Μαροκινερί, διάφορα εἶδη καλλωπισμοῦ τῶν καλλιτέρων ἐργο-
στασιῶν τῆς Εὐρώπης.

Γραβάτες, Κάλτσες, Μανδύλια, Γάντια, Γιακάδες, Σάρπες, Κασκόλ μάλλινα καὶ
μεταξωτὰ ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα.

Κοστούμια (complet) μεταξωτὰ ζιλέτ κ.λ.π.

Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΤΡΕΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η ΤΣΑΝΤΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΑΙΝ

Ὅ,τι κι' ἂν εἶναι ἡ τσάντα σου, ἀγαπητὴ Κυρία,
στῆς φτεινῆς τῆς ρουβωτὲ τὴν τόση ποικιλία
ἢ ταφταδένια ἢ κροκοντίλ ἢ ἀπὸ μάλαμα πλεχτὸ
ἢ πομπαντοῦρ πολύχρωμη, ὥσ' ἂν πουλιοῦ γτεροῦγα,
μὲ δέσιμο ἀπὸ κόκαλλο, ἢ ἀπ' ἀσήμι σκαλιχτὸ
ἢ κι' ἀπὸ ταρταροῦγα...

Ὅ,τι κι' ἂν εἶναι, ἀδιάφορο! εἶναι γιὰ σὰς, Κυρία,
τῆς πεταχτῆς σου τῆς ζωῆς ἢ ζωντανῆς ἱστορίας
καὶ τῆς τρελλῆς σου ὁμορφιάς ποῦ δὲν γνωρίζει ὄριο
τ' ἀριστοτεχνικώτατο εἶναι λαμπορατοῖο.

Καὶ τί δὲν ἔχει! Τέλειον καθ' ὅλα συνεργεῖον:
μικρὸ καθρέφτη, μπατόν ρουζ, κοντάκι, περικλείον
μπουντορίτσα καὶ parfum Arys καὶ λίγη pâte κι' ἓνα
[κρεγιόν]

γιὰ τίς ἁμαρτωλὲς σκιὲς στὸς κύκλους γυρῶτων ματιῶν
Κι' ἂν καλοψάξω θὲ νὰ ρωῶ στὰ βάθ' της κορυμμένο
τὸ μπιλετάκι τῆς ροῆς πάλ' ἀπ' τὸν τρελλό σου ἐρωμένο.

Ο ΠΥΖΑΜΑΣ ΤΗΣ ΜΑΤΜΑΖΕΛ

Πᾶνε λοιπὸν ἡ νυχτικές,
ἡ νταντελένιες καὶ λευκές,
τὰ πενιουάρ τὰ κλαδωτά,
χυτά, λεπτὰ, μεταξωτά.

Ὅλα, σιγὰ μὲ τὸν καιρὸ, κατήντησαν γελοῖα
καὶ σβύσαν ἔμπρὸς στοῦ πυζαμά τὴν ἀγειρόδη βασιλεία.
Ἐνα πρωὶ—τί τυχερός!—δὴν σὲ εἶδα νὰ φανῆς
μὲ πυζαμὰ μεταξωτὸ στὴν κίμαρά σου, δεσποινίς,
σ' ἐξέλαβα γι' ἀμούστακο καὶ παιχνιδιάρη νέο
ἢ γιὰ κανένα ξφηβο καλλίπυγο κι' ὄραϊο.
Μὰ γιὰ πολὺ δὲ μ' ἄφισες, ἀμφίβολο κοράσι,
σ' αὐτὴ τῇ διαφοροῦμένη κι' ἀγωνιώδη στάσι,
ἀλλὰ μὲ πῆρες χωριστὰ κι' ἐγώ... εὐτυχισμένος
ἐπείσθηκα ὁλότελα γιὰ τὸ σωστὸ σου γένος.

Ἄ, εἶναι τόσο θελκτικὸ νὰ βεβαιώνεται κανεὶς!
Μήπως γιὰ σὰς εὐχάριστό δὲν εἶναι τάχα, δεσποινίς;

ΔΕΛΙΗΣ

Η ΓΟΝΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ο κ. 'Αγαθόπουλος παντρεύθηκε εξήντα πέντε χρονών. Δεν μπόρεσε να παντρευθῇ νωρίτερα γιατί δεν είχε γείνη ακόμα εκατομμυριοδχός και πήρε ένα κορίτσι πτωχό, είκοσι δύο χρονών, αλλά πολύ όμορφο.

Μετ' τὸν γάμο, ἡ πρώτη του ἀσχολία ἦτο νὰ ἐγκαταστήσῃ τηλεφώνον στὴν κρεββατοκάμαρά του, σ' ἓνα σημεῖο, ποὺ μποροῦσε κανεὶς νὰ ὀμιλῇ κι' ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὴ γυναικοῦλα του, ὥστε, ὅπου καὶ ἀν πῆγαινε, ἔστω καὶ μισὶ ὥρα μακριά, τῆς τηλεφώνουσε· κι' ἐπειδὴ ἤξευρε πῶς τὸ πρυφερό του ἡμισὺ ἀγαποῦσε πολὺ τὸ κρεβάτι, μὲ τὸ εἰκόη της, ἐγκατέστησε τὸ τηλεφώνον ἐκεῖ γιὰ νὰ μὴ τὴν κουράζῃ.

Μιὰ Κυριακὴ θὰ πῆγαιναν στὸν ἅγιο Στέφανον. Κάποιος φίλος του, εκατομμυριοδχός κι' αὐτός, τοῦς εἶχε προσκεκλησθεῖ τραπέζι. Ἡ γυναίκα του ἦταν ὀλίγο ἀδελφὴ τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη καὶ δὲν τὸν ἀκολούθησε· τὸν ἐξέγαλε ὁμως, ὅπως πάντοτε, ἕως τὴν ἐξόπορτα κι' ἀφοῦ φίληθῆκαν στόμα μὲ στόμα ἀπεχωρίσθηκαν.

Μετὰ 10 λεπτὰ κάποιος κουδουνίζει στὴν ἐξώ-
θυρα.

Κατεβαίνει μὲν της κι' ἀνοίγει.

—Καλῶς τὸ Νίκο μου!

—Ἐφυγε;..

—Ὁχι! δὲν ἔφυγε...

—Μὰ εἶδα μανδῆλι στὸ παράθυρο.

—Ναί, ἀλλὰ... δὲν ἔφυγε!

Καὶ κατόπιν μιᾶς ἀναπνοῆς:

—Ἐλα Νίκο μου, πάει στὸ διόβολο!

Καὶ ὁ Νίκος μπαίνει:

—Ὄψ, καυμένη, μὲ τρόμαξες!

Κλείουν τὴ θύρα, ἀνταλλάσσουν θερμὰ φιλιὰ καὶ ἀνεβαίνουν τρία τρία τὰ μαρμέρινα σκαλοπάτια καὶ κατ' ἐθέλιν στὴν τραπέζια.

Νὰ καὶ τὸ γαργαλιστικὸν menu:

Ὁρνιθόσουπα.

Καρίδες.

Κοιτίσπουλο κοκκινιστό.

Ἀγγινάρες μὲ ἀρθονο λάδι.

Ροκφόρ.

Γλυκίσματα, φρούτα.

ΥΨΗΛΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

Ἡ πρώτη σειρά τῶν καθισμάτων στὰς παραστάσεις
τοῦ «Παπαγάλου».

Σαμπάνια.

Κι' ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἤπιαν:

—Ζαλίστηκα, Μαρία μου...

—Κι' ἐγώ, Νίκο μου...

Καὶ τραβοῦν πιασμένοι χέρι-χέρι γιὰ τὴν.....
κρεββατοκάμαρα.

Μετὰ 15 λεπτὰ.

—Γκρρρ, Γκρρρ.....

Ἀνασηκώνεται ἡ Μαρία ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ ὁ-
ποδασταζομένη ἀπὸ τὸν Νίκο, πιάει τ' ἀκουστικό τοῦ
τηλεφώνου.

—Ἀλό! ἀλό!

—Μενέλαος Ἀγαθόπουλος.

—Θ' ἀργήσῃς, ἀντρούλη μου;

—Τὸ βράδυ θὰ ἔλθω, Μαρία μου· στενοχωρέθη-
κες;... δὲν πέρασε ἡ ἀδιαθεσία σου;..

Κι' αὐτὴ μὲ τὰ μάτια ριγμένα στὸ Νίκο καὶ μ' ἐ-
λαφρὸ χαμόγελο:

—Ὁχι! δὲν στενοχωρέθηκα... πέρασε ἡ ἀδιαθεσία
μου... εἶμαι καλὰ... πολὺ καλὰ...

Ἦστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνες.

Αὐτὴ... ἀδιάθετη στὸ σπῆτι, αὐτὸς προσκεκλημέ-
νος στὴν Πρίγκηπο.

—Γκρρρ, Γκρρρ...

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

—Ἀλό! ἀλό!
—Μενέλαος Ἀγαθόπουλος.
—Ἡ Μαρία σου!
—Τι κάνεις, ἀγάπη μου;
—Εἶμαι ἀδιάθετη.. πολὺ ἀδιάθετη... Μοῦ ἤρθε
πάλιν ὁ ἐμετός...
—Νὰ φωνάξῃς τὸν γιατρό!
Παρ' ὀλίγον νὰ τοῦ τηλεφωνήσῃς ὅτι φώναξε τὸν....
Νίκο.

Κι' ὕστερα ἀπὸ λίγη σκέψη:

—Δὲν τὸν φωνάζω τὸν γιατρό! Τι νὰ τὸν φωνάξω;
Εἶρω τί ἔχω. Εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ γίνω μητέρα...

Κι' ἀφίνει τ' ἀκουστικό.

Τ' ἀφίνει καὶ ὁ κ. Ἀγαθόπουλος καὶ ψιθυρίζει
κατ' ἴδιαν μὲ προφανή χαρά:

—Δόξα σοι ὁ Θεός! Παρ' ὅλα μου τὰ χρόνια δὲν
ἔχασα τὴν... γονιμότητά μου!

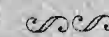
Γ. ΒΟΥΤΙΑΝΣ

ΣΤΟ ΚΑΡΑΚΟΛΙ

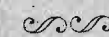
Ὁ Κομισέρης.—Ἐρεῖς ποῦναι ἡ εἰκοστὴ φορὰ ποῦ
σὲ φέρνουν ἐμπρὸς μου;

Ὁ λωποδύτης.—Ἐφέντημ, κι' ἐγὼ δὲν ξέρω τί νὰ
κάμω· διὰν δουλεύω μὲ πιάνουν γιὰ κλέφτη, διὰν δὲν
δουλεύω μὲ κουβαλοῦν γιὰ σεροσερῇ. Βάλαα κι' ἐγὼ
τὰ σάοτσια!

Ὁ Κομισέρης.—Τώρα σ' ἀφίνω· ἐλπίζω ὁμως ἄλλη
φορὰ νὰ μὴ σὲ διῶ ἐδῶ μέσα.

Ὁ λωποδύτης.—Γιατί, ἐφέντημ; Νὰ μὴ σκέπτε-
σθε κι' ἐσεῖς σὰν τοὺς τραμβαγιέρηδες νὰ κάνετε
ἀπεργία;

Στὸν καιρὸ τοῦ Κομιτάτου.

Ὁ χασάτης παρουσιάζεται στὸν Πασᾶ καὶ τοῦ δεί-
χνει ἓνα λογαριασμὸ οὐζοῦν-οὐζαντιέ.

Ὁ Πασᾶς.—Πῶς μαζεύθηκαν τόσα! Τόσον καιρὸ
δὲν πῆρες τίποτα;

Ὁ Χασάτης.—Πῶς ὄχι; Πῆρα δυὸ... μπάτσους
ἀπ' τὸν βελίλη σας!

—Ὁρκίσου με ὅτι εἶμαι ὁ πρῶτος.

—Σοῦ τ' ὀρκίζομαι.

—Καὶ ὁ Προδόρομος?

—Ἐκεῖνος ἦταν.... π ρ ὁ ὁ ρ ο μ ο ς !

ΝΟΣΤΙΜΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΑΤΑ

Ἀφηρημάδα!

—Ἡ κόρη μου εἶναι μιὰ ἀφηρημένη! Ὅπου πάει
ξεχνᾷ τὴν ὀμπρέλλα της.

—Πάλι καλὰ· ἡ δική μου ξεχνᾷ... τὸν κορσέ της!

Ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς στὸν ὑπάλληλο.

—Ποῦ ἦσουν χθές;

—Ἡ γυναίκα μου εἶχε μιὰ δύσκολη γέννα.

Μετὰ ἓνα μῆνα:

—Ποῦ ἦσουν χθές;

—Ἡ γυναίκα μου πάλιν εἶχε μιὰ δύσκολη γέννα.

—Τί, ἡ γυναίκα σου κάθε μῆνα γεννᾷ;

—Ὁχι· εἶνε μαμμὴ καὶ τὴ βοηθῶ!

ΕΠΙΣΦΑΛΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Είχε χηρέψη σὲ ἡλικία 23 ἐτῶν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ μακαρίτης δὲν εἶχε τὴν πρόνοια νὰ τῆς ἀφίση μερικὲς χιλιάδες λίρες, ἀναγκάσθηκε νὰ ἐργασθῇ γιὰ νὰ ζήσῃ. Ὅπως ἦταν νέα, νόστιμη καὶ... χήρα, δὲν ἄργησε νὰ εὕρῃ ἐργασία. Τὴν προσέλαβαν σὲ κάποια Τράπεζα ὡς δακτυλογράφου, ὅπου δὲν ἄργησε νὰ διακριθῇ. Ἀπ' τὶς ὑπηρεσίες της ὅλοι ἐμεναν κατενθουσιασμένοι καὶ ἰδιαιτέρως ὁ τμηματάρχης της, ὁ ὁποῖος ἀμέσως ἀντελήφθη ὅτι ἡ νεαρὰ χήρα ἦταν πρόθυμη νὰ τοῦ προσφέρῃ πολύτιμες ἀληθινὰ ὑπηρεσίες. Γι' αὐτὸ καὶ σὲ μιὰ ἐβδομάδα μέσα φρόντισε νὰ τῆς ἀξήσῃ τὸ μνηνιάτικο.

Μιὰ μέρα ὅμως συνέβη ἕνα ἀπρόοπτο περιστατικό. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς χρειάσθηκε τὸν τμηματάρχη ποῦ ἦταν προϊστάμενός της. Δὲν εἶχε ἔλθῃ ἀκόμη αὐτός. Ἐζήτησε ἄλλον ὑπάλληλο τοῦ τμήματος, ὁποιοδήποτε. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνη τὴν ὥρα, πολὺ ἑνώρις, ἔτυχε νάχη πάει πρώτη ἡ χήρα καὶ νὰ εἶνε μόνη της, ἀπεφάσισε νὰ παρουσιασθῇ αὐτὴ στὸν Διευθυντή.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς εἶπε ἐμπρός στὴν ὡμορφιά της. Τὴν ἔπιασε χαϊδευτικά ἀπ' τὸ πηγούνι, τῆς ἀνεσῆκωσε λίγο τὸ χαριτωμένο κεφαλάκι της, τὴν κύτταξε μέσ' στὰ γλυκά της μάτια καὶ τῆς εἶπε:

—Εἶχα μιὰ τέτοια ὑπάλληλο καὶ δὲν τὸ ἤξευρα! Εἰστε στὸ τμήμα τῶν εἰσπράξεων;

—Μάλιστα, κύριε Διευθυντά.

—Ἄ, μὰ σεῖς πηγαίνετε χαμένη ἐκεῖ μέσα....

—Αὐτὴ ἡ θέσις μοῦ ἔτυχε, κύριε Διευθυντά.

—Ὁχι, ὄχι, πρέπει νὰ βροῦμε κάτι καλλίτερο γιὰ σᾶς.

Καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα-δυὸ χαϊδευτικά μπατσάκια στὸ μάγουλο.

—Ὅπως θέλετε, κύριε Διευθυντά. Ἐγὼ εἶμαι πρόθυμη... σ' ὅλες σας τὶς διαταγές!

—Ἄ, τὸ βρῆκα! Ἀπὸ σήμερα θ' ἀνήκετε στὴν ἀτομικὴ μου ὑπηρεσία. Σᾶς πέρνω στὸ ἰδιαίτερό μου γραφεῖο!

—Εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε Διευθυντά.. Θὰ κάμω ὅ, τι μπορέσω γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω...

Αἶ, τὴν ἀφιλότιμη! Τὸ εἶπε καὶ τὸ ἔκαμε. Ὁ Διευθυντὴς ἔμεινε κατενθουσιασμένος μετὰ τὴν καινούργια του ὑπάλληλο. Ἐνα κακὸ μόνο ἦταν, ὅτι τοῦ στοίχιζε πολὺ, γιατί μιὰ μέρα στὸν ἐνθουσιασμό του ἐπάνω τῆς ἔδωσε μισθὸ ὑποδιευθυντοῦ.

Ἦταν ὅμως πρακτικὸς ἄνθρωπος καὶ ἀφοῦ ἐξησφάλισε τὰ συμφέροντά του, θυμήθηκε ὅτι ἡ χήρα ἐπληρώνετο γιὰ ὅλες τῆς τὶς ὑπηρεσίες ἀπὸ τὴν Τράπεζα, ἐπομένως καὶ στὴν Τράπεζα ἔπρεπε νὰ προσφέρῃ κάτι. Τότε ἐσυλλογίσθηκε τὴν μερίδα τῶν «ἐπισφαλῶν λογαριασμῶν».

—Τὸ βρῆκα! ἐφώναξε γελαστὸς μιὰ μέρα. Θὰ τὴν στέλνω νὰ τοὺς εἰσπράττῃ. Μετὰ τὴν ὡμορφιά της καὶ μετὰ τὴ διαβολιὰ της εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ τὰ καταφέρῃ μιὰ χαρά!

Ἡ χήρα ποῦ ἦταν μαθημένη νὰ μὴ λέῃ ποτὲ ὄχι, δέχθηκε τὴν πρότασι. Ἐπέρασ' ἕνας μῆνας καὶ οἱ «ἐπισφαλεῖς λογαριασμοὶ» εἶχαν σχεδὸν ξεκαθαρισθῇ.

Μιὰ μέρα ὅμως, ἐμπῆκε ἀναμμένη στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ. Ξαπλώθηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ ἔβαλε τὶς φωνές.

—Δὲν μπορῶ, δὲν μπορῶ πειά, παραιτοῦμαι!

Ὁ Διευθυντὴς πῆγε κοντά της, τῆς ἔπιασέ τὰ χέρια καὶ τῆς εἶπε:

—Τὶ ἔπαθες... χρυσὴ μου;

—Τὶ θέλετε νὰ πάθω ἢ ἄμοιρη; Ὅλοι αὐτοὶ ποῦ μοῦ στείλατε, ἔδéchοντο νὰ πληρώσουν, ἀλλὰ ζητοῦσαν προηγουμένως... ἀνταμοιβή. Ἰσα μετὰ τώρα καλὰ τὰ κατάφερα. Ὁ σημερινὸς ὅμως ἦταν ἀνυπόφορος. Μιὰ φορὰ ἐπρόκειτο νὰ πληρώσῃ καὶ γύρευε.. πέντε φορὲς ἀνταμοιβή! Ἀχ, δὲν ἀντέχω, δὲν ἀντέχω πειά, ἢ ἄμοιρη!

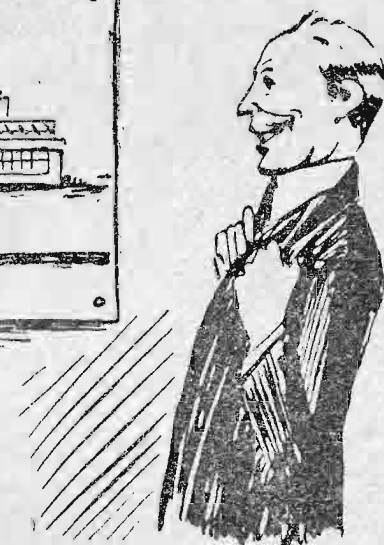
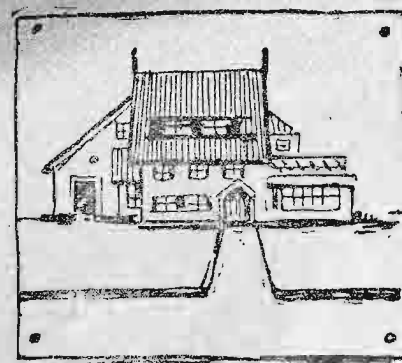
II. ΑΡΓΥΡΟΣ

—Κατὰ τί μοιάζουν τὰ ψάρια μετὰ τὶς γυναῖκες;

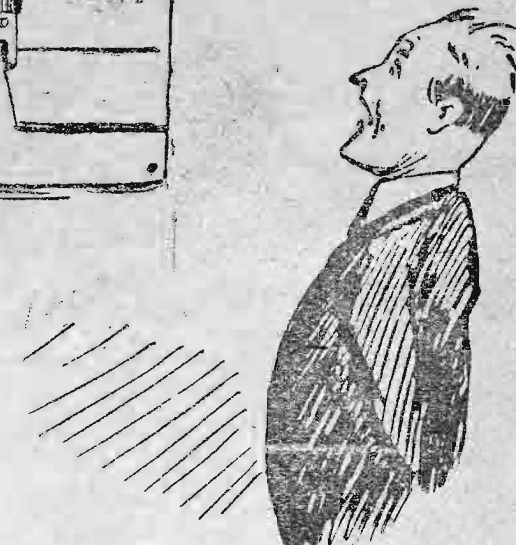
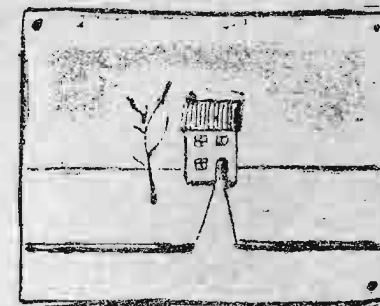
—Κι' αὐτὲς κι' ἐνεῖνα πιάνονται μετὰ δόλωμα. Μετὰ τὴ διαφορά ποῦ τὰ ψάρια τ' ἀνεβάζεις, ἐνῶ τὶς γυναῖκες μετὰ τὸ δόλωμα τὶς κάνεις νὰ πέσουν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

ΤΟΤΕ

Τὸ σπῆτι ποῦ θὰ ἔκτιζε πρὶν ἀπ' τὸν Πόλεμο μετὰ τὶς 500 λίρες ποῦ εἶχε.

ΤΩΡΑ

Καὶ τὸ σπῆτι ποῦ θὰ κτίσῃ σήμερα μετὰ τὸ ἴδιο ποσόν!

ΑΣΤΕΓΟΣ

Ἔχω ὅ, τι μοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ μ' ἐντυχίσω: ἔχω μὴ ἀγάπη—μιὰ καρδιά—ποῦ μ' ἀγαπᾷ τρελλά, ἔχω παχὺ μνηνιάτικο στὴν Τράπεζα, ἐπομένως ἔχω τὸν τρόπο μου καλὰ.

Ἔχω μοντέρνα ἐπιπλα, κρεβάτι, λαβωμένο, ἔχω καζάνι, τέντζερε καὶ περσικὰ χαλιά, τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα καὶ πιάνο, κι' ἀπ' ἐπάνω τὸ μπουστο τῆς ἀγάπης μου μετὰ ξέπλεκα μαλλιά.

Ἔχω καὶ κατακαίνουργιο ἀνώνυμο δοχεῖο, τῆς πλύσης μπουγαδόκουφα, κουβάδες τοῦ νεροῦ, καὶ μιὰ ρουγιά ποῦ μοῦ πῆρε σ' ἐνὸς χοροῦ λαχεῖο πρὸ κάμποσον καιροῦ.

Ἔχω σεργίτια τοῦ μπουνῆ καὶ τοῦ καφέ δυὸ μύλους, ἔχω καὶ τὰς δυνάμεις μου πρὸς δρᾶσιν καταλλήλους, ἔχω κομὸ π' ἀγόρῃσιν σὲ κάποιον φαλιμέντο κι' ἕνα δὲν ἔχω μοναχά, δὲν ἔχω.... παρταμέντο!

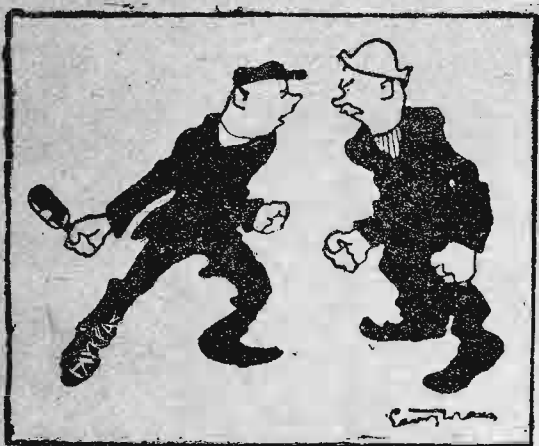
Δς

ΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΙΘΗΚΟΥΣ

Μετὰ τὸν νέο περὶ ἐνοικίου νόμο.

ΚΑΥΓΑΔΑΚΙ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ

—'Επρεπε νὰ μὴν ἔχη λίγη ἀκόμη μπί-
ρα τὸ μπουκάλι καὶ νὰ διῆς πῶς θὰ τῶ-
σπανα στὸ κεφάλι σου!

ΚΑΠΗΛΕΙΟ-ΒΟΥΛΗ

Δύο Ρωμιοὶ κουτσόπιναν μέσ' σ' ἓνα καπηλειὸ
καὶ πίνοντας μαλλώσανε γιὰ τῆς καλῆς τὰ ροῖδα
κι' αὐφοῦ σκυλοβριστήκανε χυδαίως τὰ κορόϊδα
στὰ χέρια τέλος πιάστηκαν καὶ γίναν μακελειό.
Κι' ὁ κάπηλας, Ρωμηὸς κι' αὐτός, μὲ χέρια δυνατά,
σὲ μιὰ στιγμή τοὺς φίλους μας στὸ δρόμο ξεπετᾷ
καὶ μὲ θυμὸ πολὺ:

—Βρὲ σεις, τὸ καπηλειό μου ἐγὼ δὲν τῶκανα...Βουλή!

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

'Απ' τὸν Παραδεισὸν ὁ Θεὸς πετῶν τὸν ἀνθρώπον του
τοῦπε νὰ βγάλῃ ἰδρώνοντας τὸν ἐπιούσιόν του·
πλὴν ὅμως στὸν ἐργατικὸν τὸν κόσμον φθάσαν χρόνοι
ποῦ δὲν μπορεῖ ὁ ἐργάτης πειά, ὅπως δουλεύει, νὰ
[ἰδρῶνῃ!]

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ

Εἶπε ἡ Ρὸ στὴν Ἐριφίλη
ποῦ τὴν ἔχει πρώτη φίλη:
Τὸν δεσπότη τὸν βαρύνει
νὰ μὲ τρέφῃ, νὰ μὲ ντύνῃ,
καὶ τὸν ἄνδρα μου τὸν γρίνη
τῶν παιδιῶν μου..... ἢ εὐθύνῃ!

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ

Χαρισμένα στὸν Ἀμάμ

Γιὰ τὸ κορμί σου τὸ χυτὸ
καὶ τ' ἄσπρο σὰν τὸν κρῖνο
στὸ καπηλειὸ τραβᾷ συρτὸ
κι' ἐνῶ χορεύω πίνω.

Μαλλιά ξανθὰ βαστᾷς λυτὰ
καὶ τρασπαρὰν στὸν ὦμο,
στουπί, γιὰ σὲ μὲ ξεπετᾷ
ὁ κάπηλας στὸ δρόμο.

«Δόσμου φιλή μεθυστικό»
ἓνα βραδάκι σ' εἶπα,
δὲν μοῦ ὕψωσες καὶ γέννηκα
μὲ τὸ μοσχάτο σκνίπα.

'Απ' ὅλα τ' ἄλλα τὰ παιδιά
ἐμέν' ἂν θῆς ἀγάπα
ὁποῦ γιὰ σὲ πλατεῖα—φαρδιά
στὴ λάσπη πέφτω τάπα.

Γιὰ τὸν μεγάλο, Βαγγελιώ,
πῶχω γιὰ σένα πόθο
σπάνω στουπί στὸ καπηλειὸ
τὰ τζάμια μὲ τὸ γρόθο...

Γ. ΒΟΥΓΙΑΝΣ

Οικονομολόγος.

—Τόσο τὰ λογαριάζει ὅλα, ὥστε γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸ
μηνιάτικο τῆς μαγειρίσας του, τὴν πῆρε γυναικα του!

'Ο πελάτης—Γκαρσόν! Ξαναβρίσκω τὰ παπού-
τσια μου ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κάμαράς μου, στὴν
ἴδια θέσι ἀκριβῶς ποῦ τ'ἄφισα καὶ μὲ τίς ἴδιες λάσπες.

Τὸ γκαρσόνι—Καὶ βέβαια, κύριε. 'Ο,τι κι' ἂν ἀ-
φίσετε, τὸν πορτιμονέ σας, τ' ὠρολόγι σας, τὰ παπού-
τσια σας, νὰ εἰσθε βέβαιος ὅτι δὲ θὰ τ' ἀγγίξουμε πο-
τέ. 'Εδῶ εἶνε τίμιον ξενοδοχεῖο!

ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

—Σὲ περιμένω χωρὶς ἄλλο· πρέπει νάλθῃς.

—'Ελα, σὲ παρακαλῶ.

—Καὶ ὅμως μοῦ εἶχες ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἤρχεσο.
Γιατὶ δὲν κρατῆς τὸν λόγο σου;

—Δὲν ξέρω τί θ' ἀπογίνω ἂν δὲν ἔλθῃς; Ξενευρί-
σθηκα νὰ σὲ περιμένω ἀπ' τὸ πρωῒ.

—'Α, εἶνε τρομερὸ νὰ περιμένῃ κανεὶς. Πές μου,
ἔδωσες τὸν λόγο σου σὲ κανένα ἄλλον;

—'Απελπισία! Καλὰ τὸ ὑπέθεσα πῶς κάποιος ἄλ-
λος σ' ἐμπόδιζε νάλθῃς!.. Καὶ ὅμως πρέπει νὰ κάμῃς
τ' ἀδύνατα δυνατά καὶ νὰ προφθάσῃς· βρίσκομαι σὲ
ἀπελπισία.

Σημείωσις Συντάκτου— 'Ο τηλεφωνικὸς αὐτὸς
διάλογος δὲν εἶναι, ὅπως ἀσφαλῶς θὰ νομίσαιτε, συν-
διάλεξις αἰσθηματικὴ μεταξὺ 'Εκείνου καὶ τῆς σκλη-
ροκαρδῆς 'Εκείνης. Ἀπλούστατα, μιὰ βροχερὴ μέρα
ἕνας σπιτονοικοκύρης παρακαλεῖ κάποιον ἐργάτη νὰρ-
θῇ νὰ τοῦ σιάξῃ τὰ κεραμίδια ποῦ τρέχουν!

Φυτοφαγία.

'Ο φυτοφάγος—Νὰ σὰς πῶ, κυρία· τρώγω μόνον
χόρτα, διότι θέλω νὰ ζήσω πολλὰ χρόνια.

—Τὸ πιστεύετε ἀληθινά; Τότε γιατί οἱ γαιδάροι
ζοῦν τόσο λίγο;

Τὸ ζήτημα τῆς κατοικίας.

'Ο ἀμαξηλάτης στὸν κύριον ποῦ ἀπ' τὸ πρωῒ τὸν
γυρίζει σὲ διαφόρους δρόμους:

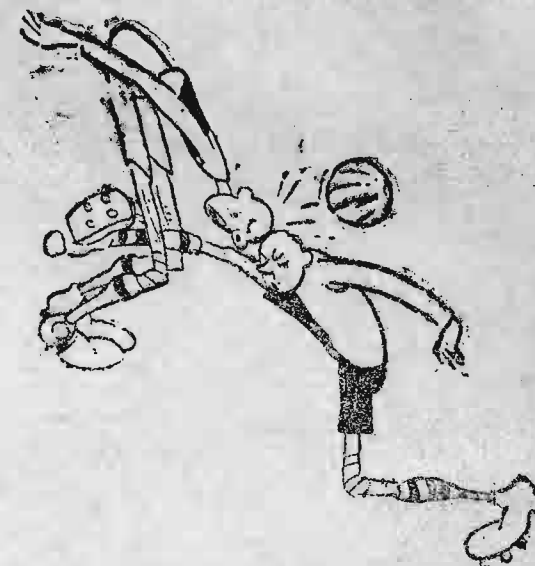
—Μὲ τὴν ὥρα μὲ πῆρε ὁ κύριος γιὰ μὲ τὴν μέρα;

—'Οχι, μὲ τὸ χρόνο· σπῆτι γυρεύω νὰ νοικιάσω!

Σκέψεις φαλακροῦ.

—Μωρέ, τί τυχερὸς ποῦ εἶμαι! Μὲ τὴν ἀκρίβεια
τῶν κουρείων οἰκονομῶ τοῦλάχιστον 5 λίρες τὸν μῆνα!

ΦΟΥΤ-ΜΠΩΛ

—Μωρέ τί ξερὴ μπάλα!

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΡΕΠΟΡΤΕΡ

I

Κάποιος Σεβασμιώτατος, ἀφείλ τὰς λειτουργίας του,
ἀπήγαγε τὴν ἐκλεκτὴν, ὡς λέγουν, τῆς καρδίας του.

'Αλλὰ τὸ πρᾶγμα, πρὸς Θεοῦ, ποσῶς μὴ σκανδαλίση,
κάπου θὰ πῆγε βέβαια νὰ τὴν... χειροτονήσῃ!

II

Κάποιος σωφὲρ, διηλαθὼν ὁ βλάξ τὸν ἑαυτὸν του,
κατώρθωσε νὰ πλακωθῇ ἀπ' τ' αὐτοκίνητόν του.

Μὰ ἐπὶ τόπον ἡ Ἀρχὴ ἔσπευσε παραχοῆμα
καὶ τὸν σωφὲρ συνέλαβε δράστην ὁμοῦ καὶ θῦμα.

III

Εἶπαν νὰ κάνουμ' "Ἐνώσι τῶν Καταναλωτῶν,
νὰ παύσουν νὰ μᾶς γδέροννε μὲ χίλια τὰ ἑκατόν.

Μὰ πῶς μπορεῖ, στὴν πίστη σας, νὰ γίνῃ τέτοιο θᾶμα;
'Αγοραστὰ καὶ πωλητὰ δὲν εἴμασ' ἓνα πρᾶμα;

IV

Κλέβει ὁ ξυλᾶς τὸν παπουτοῦν, αὐτὸς δὲ τὸν μπακάλην,
μπακάλης δὲ τὸν καφετζῆν κι' αὐτὸς τὸν ἄλλον πάλιν.
Κι' ἔτσι μιὰ γενικὴ κλεψιὰ μᾶς δέρνει μακαρίως,
καὶ ἀλληλοκλεπτόμεθα ὅλοι... ἀλληλεγγύως.

V

Κάποιος ἐν χρηματόδεμα παχύ, εὐρὼν στὸν δρόμον,
πῆγε καὶ τὸ παρέδωκεν ὁ βλάξ στὸν ἀστυνόμον.

Γιὰ τὸ κατόρθωμά του αὐτὸ τὸ τραγικῶς ἀστείον,
τοῦπαν πῶς πρέπει νὰ κλεισθῇ μέσ' σέ...Φρενοκομεῖον.

ΔΙΚΑΙΑ ΕΚΠΤΩΣΙΣ

—“Ωστε, γιατρέ μου, επιμένετε στις πέντε λίρες;

—Μὰ, αὐτὴ συνήθως εἶναι ἡ κούρα μου.

—Καὶ ὅμως, ἐμᾶς πρέπει νὰ μᾶς κάνετε ἓνα σκόντο· σκεφθῆτε ὅτι ὁ ἔγγονός μου σᾶς ἔφερε τὴν ἴληρη σιδὼν μαχαλᾶ.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡ ΝΙΚΟΛΗ

—Βρὲ παληάνθρωποι! τέτοια ὥρα ἔρχεστε στὴ δουλειά σας! φωνάζει θυμωμένος ὁ Κύριος Νικολῆς στοὺς δύο του ὑπαλλήλους. Πάει ἡ ὥρα δέκα...

“Αἰντε, ἔλατε καὶ ἀργήσαμε!

Καὶ ὁ Κος Νικολῆς κατεβαίνει μεγαλοπρεπῶς στὸν δρόμο, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸ «προσωπικόν του», τὸ ὁποῖον ἀντὶ δύο λιγῶν τὴν ἡμέραν ἔκτελεῖ εὐσευειδῆτως τὸν ρόλον τοῦ «μάρτυρος»

Μὰ ποῦ εἶναι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Κυρίου Νικολῆ; Εἶναι ἓνα ἐπάγγελμα πρώτης τάξεως ποῦ τοῦ φέρνει κέρδος καθαρὸν εἴκοσι ὡς τριάντα λίρες τὴν ἡμέρα. Κεφάλαια δὲ χροιάζεται κι' αὐτὸ εἶναι τὸ θαυμάσιον· λιγάκι θυεῖα φθάνει!

Καὶ τώρα νὰ σᾶς περιγράψω πῶς βγάζει τὸ ψωμί του ὁ κ. Νικολῆς.

Βγαίνει στὸ δρόμο κι' ἐκεῖ ρίχνει μιὰ καλὴ ἐξησκημένη ματιὰ στοὺς περαστικούς· διαλέγει ἓνα χον-

δρὸ κατακόκκινο ἄνθρωπο ποῦ ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ του φαίνεται πῶς θυμώνει εὐκόλα.

Μόλις τὸν εὔρη προχωρεῖ πρὸς συνάντησίν του, καὶ τάχα ἀπὸ ἀπροσεξία, πατεῖ δυνατὰ τὸ πόδι τοῦ νεαροῦ κυρίου.

—“Αἰ, ξεφωνίζει ὁ κύριος... Τὸν κάλο μου! Ποῦ ἔχεις τὰ μάτια σου, βρέ; Στραβὸς εἶσαι;

—Πῶς εἶπατε, κύριε, ἀπαντᾷ ὁ κ. Νικολῆς. Μὲ βρίζετε; Εἰσθε βλάκας, ἡλίθιος, παληάν...

Τὸ πρόσωπο τοῦ χονδρικοῦ κυρίου γίνεται βυσσινὶ ἀπ' τὸν θυμὸ.

—Πῶς! βγάζει μιὰ πνιγμένη φωνὴ ἀπ' τὸν λάρυγγά του, δὲν φθάνει ποῦ μοῦ πέθανες τὸν κάλο, ἔχεις μούτρα καὶ νὰ μὲ βρίζης κι' ὅλα...

—Σκασιμός!... ἀπαντᾷ μὲ αὐθάδη περιφρόνησι ὁ Κος Νικολῆς. Ὁ χονδρὸς κύριος εἶναι ἔξω φρενῶν. τοῦ καταφέρνει δύο μεγαλοπρεπεῖς μπάτσους...

—“Αἰ! φωνάζει ὁ Κος Νικολῆς. Εἰσθε ἄννηδρος! ἂν τολμᾶτε ἐξακολουθῆστε...

Καὶ ὁ Κύριος μὲ τὸν κάλο γιὰ νὰ δείξῃ πῶς δὲν εἶναι ἄναδρος καὶ πῶς τολμᾷ καὶ καλοτολμᾷ, ἐξακολουθεῖ τοὺς μπάτσους καμμιὰ δεκαριὰ φορὲς.

—Κύριοι, λέει τότε μὲ τὸ πιὸ ἐπίσημο του ἔφος ὁ Κος Νικολῆς, καὶ γυρνᾷ πρὸς τοὺς δύο... ὑπαλλήλους του, εἰσθε μάρτυρες ὅτι ὁ κύριος ἀπ' ἐδῶ ἐβιασπράγησεν ἐναντίον μου;

—Μάλιστα, κύριε, σύμφωνοι! ἀπαντοῦν οἱ δύο ὑπάλληλοι.

Ἡ ἀστυνομία φθάνει ἐπὶ τέλος. Τοὺς πηγαίνει στὸ τμήμα. Καταγράφονται τὰ ὀνόματα τοῦ ἐνάγοντος κ. Νικολάου, τοῦ εὐφρενίστου κυρίου καὶ τῶν μαρτύρων.

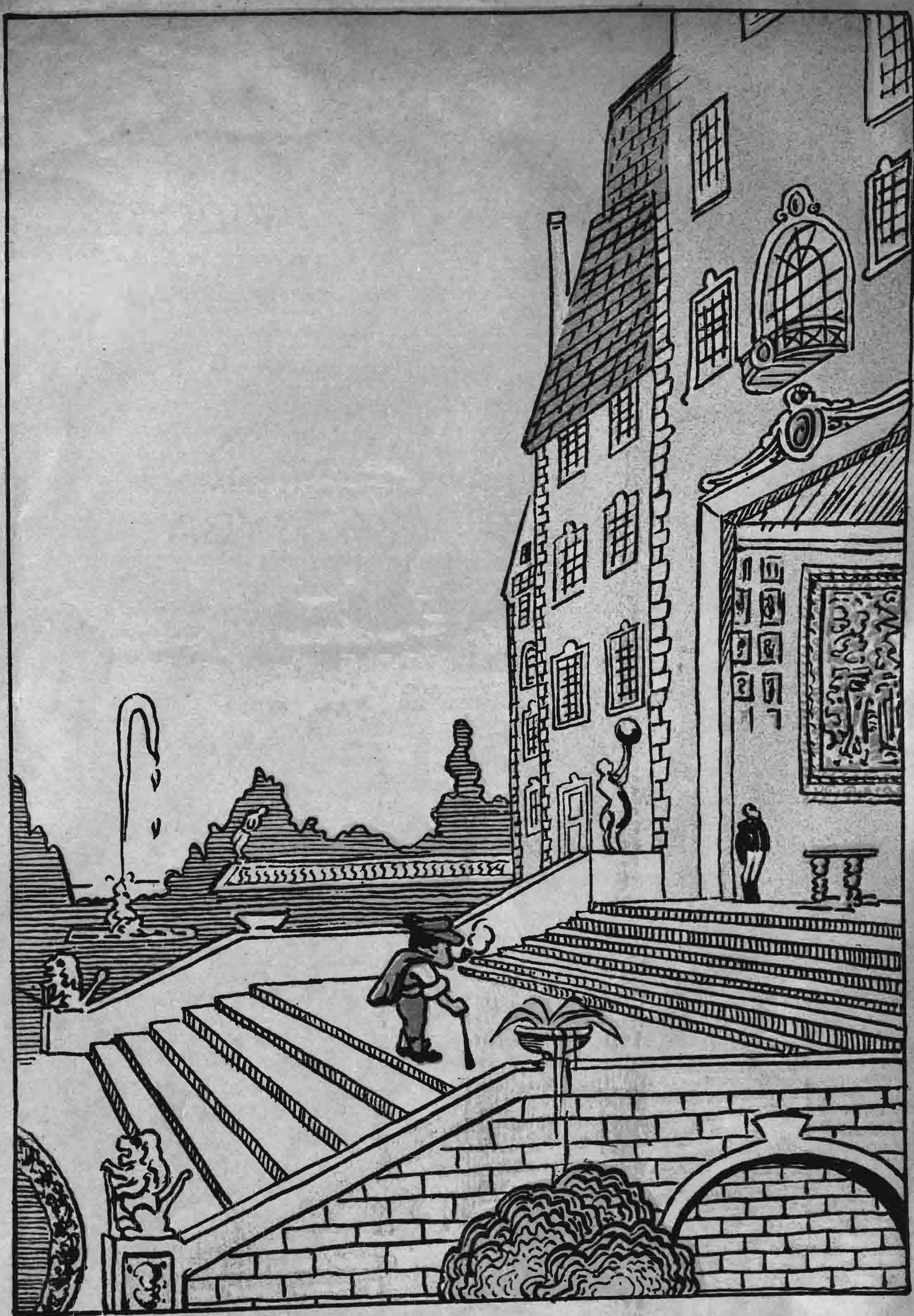
—Ἡ ὑπόθεσις θὰ πάγῃ στὸ πλημμελοδικεῖον, λέγει μὲ θριαμβευτικὸ χαμόγελο ὁ κ. Νικολῆς καὶ θὰ πάρῃ 30 λίρες ἀποζημίωσι.

Ὁ κ. Νικολῆς εἶνε βέβαιος γι' αὐτό· ἔχει πείραν..

Κι' ἔτσι, μ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα-ποῦ βλέπετε, κάθε φορὰ καὶ σ' ἓνα διάφορο δρόμο ὁ κ. Νικολῆς βγάζει καμμιὰ τρακοσσιὰ λίρες τὸν μῆνα του.

Δέν σᾶς φαίνεται ὅτι ὁ τρόπος ποῦ κερδίζει τὸ ψωμί του ὁ κ. Νικολῆς εἶναι τιμιώτερος ἀπ' τοῦ νοικοκύρη του ποῦ τοῦ νοικιάζει δυὸ κάμαρες γιὰ 95 λίρες τὸν μῆνα;

ψ. ψ.

—Ὁ Ἐργάτης τοῦ μέλλοντος ἐπιστρέφων σιό... μέγαρόν του.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΗΤΑΚΙΔΟΥ

Γαλατά, Γεϊ Γιδλ και Σαχσουβάρ, πλησίον τής Κο δλεφατίβ, αρ. 113

Εγκαταστάσεις και επιδιορθώσεις ηλεκτρικών Μοτέρ,

Δυναμό, Τηλεφώνων, Κωδώνων κλπ.

Κατασκευή σχεδίων αναγνωρισμένων παρὰ τής Έταιρίας

Έργασία ήγγυημένη

ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥΤ - ΡΑΡΙΣ - ΡΑΡΦΥΜ ΜΑΡΚΟΥ ΔΑΤΟΥΒΑ

Μεγάλη οδός του Πέραν, 267

Το μόνον ειδικόν κατάστημα ίδρυθὲν τῷ 1908

Μόρα καὶ ὅλα τὰ εἶδη Κάλλουνης καὶ Καλλωπισμοῦ

Τιμαὶ ἄνευ οὐδενὸς συναγανισμοῦ.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΑΜΑΡΑ

Θὰ εὑρετε τὰ καλλίερα δῶρα ἀπὸ Γαλλικὰ

Μεγάλη οδὸς τοῦ Πέραν αρ. 407 καὶ ἄνωθεν τοῦ Μπὸν-Μαρσέ, 2ον Πάτωμα

Προποία Συλλογὴ Ἰδανόρικων. Δ ἄφρο + χρῶμα ἔχει.

Ρεντ - Μπιτέρ, Βαρί-Τόν, Λούτρ-Ζερπ, κλπ.

Σπενύσαι. Μία μόνον ἐπίσημη ἐργασία. Ὅλοι εἰσὶν ἁπλῆς

ΜΙΧΑΗΛ ΑΥΓΕΡΙΝΙΔΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ταξείμιον, οδὸς Ζαπτείου, ἀπέναντι Συναγωγῆς Εὐγενίδου αρ. 4 (Αον)

Γεφυρωτὴ ἐργασία ἐκ 16 ὀδόντων στηριζομένη

μόνον ἐπὶ τεσσάρων βάσεων

Θεραπεία καὶ τῶν πλέον κατεστραμμένων ὀδόντων

Τιμαὶ Λογικαί

ΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΧΗΡΑΣ

Ἡ Ἡ ΦΩΤΙΑ ΤΟΥ ΞΕΜΟΛΟΓΟΥ

Τώρα ποῦ πέφτει ἔξω τὸ χιόνι
καὶ ὁ καθένας ζέστη ζητεῖ,
ἐγὼ παγῶνω τὶς νύχτες μόνη
μέσ' στὸ κρεβάτι μου τὸ πλατύ.

Ἀφότου ἔχασα τὸν μαχαρίτη
τὶ κρύο πλάκωσε καὶ ξαφνικὸ!
Κανεὶς δὲν ἔρχεται νύχτα στὸ σπίτι
νὰ με ζεστάνῃ γιὰ ψυχρὸ.

Κανεὶς δὲ λέει στὴν ἔρμη χήρα
μ' αὐτὸ τὸ κρύο κάθε νυχτιά,
νάρθῃ ν' ἀνοίξῃ κρυφὰ τὴ ὄρα
καὶ νὰ με φέρῃ λίγη φωτιά.

Ντροπὲς θ' ἀφίσω πειὰ κατὰ μέρος
καὶ θὲ νὰ πάγω κάποια βραδυά,
στὸν ξεμολόγο ἰδιαιτέρως
μιά ποῦ δὲν ἔχει καὶ παπαδιά.

Θὰ τοῦ ἱστορήσω τὰ δάσανά μου
τὸ πῶς κρυώνω κάθε νυχτιά,
κι' εἶμαι θεδαῖα—κρυφὴ χαρά μου!—
πῶς στὸ κελλί του θὰ βρῶ φωτιά!

Δς

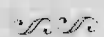
—'Εγώ, ποῦ με βλέπεις, τριάντα χρόνια ἔχω
ποῦ κάνω τὸν ἀμαξηλάτη καὶ ὅμως με κανένα
πελάτη μου ὡς τώρα δὲ λογόφερα.

—Αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι ἔχεις καλὸ ἀμάξι.

—Βέβαια· νεκροφόρο πρώτης τάξεως!

ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἐσκέφθηκε νὰ τενωθῇ στὰς Σέρρας στὴν Καβάλλα..
πλὴν ἑλλοχεύων ὁ Βρακᾶς τὴ στρώνει στὴ φευγάλα,
ποῦ φεύγοντας τὴ μῆνι του στὴν τρούπ' αὐτὴ τρυπώνει
κι' ἀπὸ τὸν φόβο τὸν πολὺ μονάχη τὰ τσιτώνει!

ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐδῶ τὸν ὕπν' ὁ Κρητικὸς κοιμᾶται τὸν αἰώνιον
ὁ Κρητικὸς ὁ λυτρωτὴς, τὸ πνεῦμα τὸ δαιμόνιον,
ποῦ ἐνθυμούμεν' οἱ Ρωμηοὶ τὸ πάθος των τὸ χρόνιον
σὰν ὅλους τοὺς μεγάλους των τὸν ἐποτίσαν... κώνιον!

Γ ΒΟΥΓΙΑΔΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Λάκκον μεγάλον ἔσκαφτεν ἔδῳ καὶ τόσα χρόνια
ὅλο τὸν κόσμον θέλουσα μέσα νὰ χῶσ' αἰώνια·
πλὴν ὅμως τὴν ἐτρόμαξε συμμαχικὸ κανόνι
κι' ἐκεῖ τὸν λάκκο ποῦσκαφτεν ἔπεσε μέσα μόνη!

ΤΟΥ ΚΑΪ-ΖΕΡ

Στὸ τέλος τ' ἀναπόφευκτον κι' αὐτὸς ἔχ' ὑποκύψῃ
ἀπ' τῆς φιλοδοξίας του τὰ τόσα πέσας ὕψη!

ΣΑΝ ΚΟΡΙΤΣΙ

(ΦΑΝΑΡΙΩΤΙΚΗ ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΑ)

Κατίνα—Τί νά σοῦ πῶ, κόνα Στασία, ὁ ● εὖδς νά μὲ βγάλη ψεύτρος, μὰ δὲ μοῦ καλοφαινεται ἡ δοῦλα τῆς Ἀγγελικῶς μὲ τὸ γυιό της. Ψί! ψί! ψί! καὶ δόστου νά τὸν κυη-γῶ ὡς τὴν πόρτα.

Στασία—Καλέ, σημαδιακά πράματα. Ἐγὼ τοὺς εἶδα προχτὲς τὸ βράδυ στὸ σερβανὶ νά τὰ ψήνουνε. Γελιούμαστε, καλέ, ποῦ γεράσαμε πειά. Δὲν τὰ βλέπει ἐκεῖνη ἡ μάνα του νά μὴ τῆς φέρῃ καμμιά συφορὰ στὸ κεφάλι της.

Κατίνα—Δὲν τὴν ἀφίνεις τῇ... ἄς καταπιῶ τὴ γλῶσσα μου! Ἀμυαλη, Στασία μου, ἀμυαλη. Σοῖκό θὰ πάει τὸ βασίλειο. Ἐτσι ἦτανε κι' ἡ μάνα της. Λωλόσογο. Μονάχα τὰ ξένα βλέπουνε καὶ τὶς δικές τους τὶς μπομπὲς τὶς κάνουνε σκεπάστριας. Ἀχ! τὶς ξέρω δὲ ἀπὸ τὰ γεννησοφάσκια μου.

Στασία—Νὰ τὶς τὸ ποῦμε· νὰ μὴ θαρροῖ πῶς τὰ δικά της δὲν τὰ βλέπουμε.

Κατίνα—Νάτηνα στὴν πόρτα. Κόν' Ἀγγελικῶ, εἰ! κόν' Ἀγγελικῶ.

Ἀγγελικῶ—(πλησιάζει) Ὅριστε. Κάνα καλὸ θὰ μοῦ πῆτε νὰ χαρῶ,

Στασία—Εἴχαμε νὰ κάνουμε μὲ τὸ καλὸ σου ὄνομα.

Κατίνα—Τῆς ἔλεγα δὲ τὴ γνῶσι τῆς συχωρεμένης τῆς μάννας σου. Σοῖκό λέω, νὰ μὴν ἀβασκαθῇτε πασιτρικὲς, νοικοκυράδες...

Ἀγγελικῶ—Ἀς εἰστε καλά. Νᾶχα κόρες

θὰ τὶς καλόρριχνα μὲ τὰ παινέματά σας.

Στασία—Δὲν πειράζει, ἔχεις γυιό· καὶ τὴ παιδί! μάλαμα!

Κατίνα—Ἀλήθεια, κόνα Ἀγγελικῶ, καὶ ἤθελα νὰ σοῦ πῶ. Ἐσὺ δὲ εἶσαι ὅπως εἴπαμε στὴ γνῶσι μοναδική, μὰ ἡ μάνα πάντα δὲ βάζει κακὸ στὸ νοῦ της. Εἶδα ἓνα δυὸ φορές τὸ Νικολάκη νὰ πολυμιλᾷ μὲ τὴ δοῦλα σου. Τὰ μάτια σου δέκα, κι' αὐτὲς δὲν ἔχουνε μπιστοσύνη· παππᾶ ξεπαππαδεύουνε.

Στασία—Μάτια μου, τὸ μοσκαναθρεμένο σου νὰ τὸ κακορρίξῃς.

Ἀγγελικῶ (μὲ γέλοιο)—Καλέ, νᾶχετε καλὸ ποῦ μ' ἐκάνετε κι' ἐγέλασα μὲ τὴν κορδιά μου. Ὁ Νικολάκης μου νὰ κυτιάξῃ τὴν Μερσίνα; Χά! χά! χά! Ἐκεῖνο τὸ παιδί μου, καλέ, εἶνε σὰν κορίτσι! Οὐλλή μέρη μὲ τὰ βιβλία τᾶχει, μὲ τὸν Πίερετον, τὸν Ροκαμβόλη καὶ τὶ τὰ θές;

Κατίνα—Ἐμεῖς δὲ εἴπαμε ἄς τὸ ποῦμε τῆς μάννας, γιατί ἔχουμε καὶ μεῖς παιδιὰ καὶ πο-νοῦμε.

Ἀγγελικῶ (φεύγουσα)—Εὐχαριστῶ, ἰσ-στε καλά. (Ἀπὸ μέσα της) Φωτιά νὰ σᾶς κάψῃ πᾶληροσουσουράδες, καρακάξες...

Κατίνα (στὴ Στασία)—Καλέ, καρφὶ δὲ τῆς καίεται. Δὲ στᾶπα; Σὰν κορίτσι! χά! χά! Ὁ κρεμανταλᾶς ποῦ σὰν πλένω τὰ καϊόφλια, ὅλο στὶς γαλέντιζες εἶνε τὰ μάτια του.

(Ὑστερ' ἀπὸ ἔξη μῆνες)

Κατίνα (στὴ Στασία)—Μὰ θὰ τῆς τὸ πῶ κι' ἄς σκάσω.

(Περὶ ἧ Ἀγγελικῶ μὲ τὴ δοῦλα της)

Ἀγγελικῶ—Τὴν πῆγα στὴν ἀγιά Βλαχέρ-να. Εἶδατε καλὲ πρίξιμο ἡ κοιλιά της; Τί ἄ-γιοι, τί τριψίματα. Φαίνεται εἰς νταλάκα, γιὰ νερόπιασμα.

Κατίνα—Ὁ γυιός σου τί λέει;

Ἀγγελικῶ—Τί νὰ πῇ τὸ παιδί! Ἐκεῖνο δὲ ξέρει τίποτα· Εἶνε σὰν κορίτσι!

Κατίνα (μὲ κακία)—Μὰ ἐδῶ ποῦ τὰ λέμε, κόν' Ἀγγελικῶ μου, ἡ δοῦλα σου ὅμως δὲ μοῦ φαίνεται..... σὰν κορίτσι!...

ΕΣΤΩΡΑΝ ΡΟΥΣ

Ὁ π ε λ ἄ τ η ς—Πῶς εἶπες; Πέντε λίρες, τὸ πουλί! Καὶ ποιὸς εἶν' αὐτὸς ποῦ τόλμησε νὰ σκοτώσῃ τέτοιο πολύτιμο πουλί;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

Ὁ παιδαγωγὸς ἐνὸς νεαροῦ λόρδου εἶχε τὴν ἰδέα ὅτι ὁ μαθητὴς του γιὰ νὰ μάθῃ καλὰ τὸν κόσμον, πρέπει νὰ τὰ διηδᾷ. Τὸν πῆρε καὶ πῆγε σ' ἓνα «μπάρ» γιὰ νὰ τοῦ διδάξῃ πῶς πρέπει νὰ φέρεται σ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ κέντρα ἓνας ἄγγλος ἄξιος τοῦ ὀνόμα-τός του. Ὁ παιδαγωγὸς ἤπιεν ἓνα κοντέιλ, κι' ἓνα δεύτερο, καὶ ἓνα τρίτο, καὶ τέταρτο· μὰ δὲν ἔσχασε τὸν παιδαγωγικὸ του ρόλο· γι' αὐτὸ εἶπε στὸν μα-θητὴ του:

—Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ ξεύρῃ κανεὶς νὰ σταματᾷ τὴν ὥρα ποῦ πρέπει.

—Μὰ πῶς θὰ τὸ καταλάβω πότε πρέπει νὰ στα-ματήσω;

—Εἶναι ἀπλοῦστατο, εἶπεν ὁ παιδαγωγός. Βλέπεις αὐτοὺς τοὺς δύο τζέντλεμαν ἐκεῖ κάτω; Ἐ λοιπόν, ὅταν τοὺς διῆς νὰ γίνουν τέσσερις πρέπει νὰ παύ-σης νὰ πίνῃς.

Καὶ ὁ μαθητὴς τεντώνοντας τὰ μάτια εἶπε:
—Μὰ, κύριε, μόνον ἓνας τζέντλεμαν εἶν' ἐκεῖ κάτω!...

Η ΔΟΡΔΑ

Καθὼς πρέπει Κυρία.

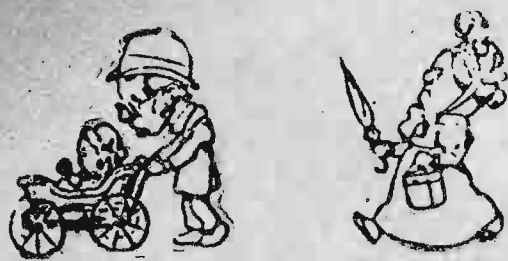
Ὁ θυρωρὸς—Λυποῦμαι πολὺ, ἀλλὰ σὲ κυρίες μο-νάχες δὲν νοικιάζουμε.

Ἡ Κυρία—Μὰ ἐγὼ ποτὲ δὲ θάρομαι τὸ βράδυ μόνη· πάντα θὰ συνοδεύομαι καὶ μ' ἓνα κύριο!

Καλοπεσμένος.

—Μπαμπά, γιὰτὶ ἔλες ἡ κωμωδίες τελειώνουν μὲ γάμο;

—Γιὰτὶ ἀπ' ἐκεῖ κι' ὕστερα, παιδί μου, ἀρχίζει ἡ τραγωδία!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

Ἐκείνο τὸ πρωτὶ, ὁ κ. Γιαννάκης Γυαλιστερὸς ξύπνησε χωρὶς κέφι, ἢ ἀκριβέστερον μὲ πολὺ κακὸ κέφι. Στὴν ἀρχὴ σκέφθηκε νὰ ξυπνήσῃ τὸ ἕτερον ἡμιού του, τὴν κ. Πιπίκα, ποὺ ξαπλωμένη πλάγι του ἐκοιμάτο μακαρίως. Ἴσως μ' αὐτὸ κατῴρθωνε νὰ ξεσχάσῃ. Μὰ δὲν τὴν ξύπνησε. Στάθηκε καὶ τὴν κύτταξε προσεκτικὰ. Ἀπ' τὸ μισονοιγμένο στόμα τῆς ἐβγαίνεν ἓνα ἀδιάκριτο ροχαλητό. Πληθος μικρὰς ρυτίδες, ποὺ ἢ ποῦδρα δὲν γέμιζε αὐτὴ τὴ στιγμή, ξεγράφισαν τὸ πρόσωπό τῆς. Τὰ μαλλιά τῆς, λίγα καὶ ἀργὰ τυλιγμένα σὲ ροζ χαρτάκια, δὲν ἔδιναν βέβαια κανένα θέλγητρο στὴν κουρασμένη φυσιογνωμία τῆς.

— Διάβολε! εἶπε μὲ τὸν νοῦ του ὁ κ. Γυαλιστερὸς, γέρασε ἡ γυναῖκα μου. Οὐφ! τί ἀσχημα ποὺ ροχαλίζει! Ἀν μπορῆς κοιμήσου. Ἀπὸ αὐριο θ' ἀρχίσω νὰ κοιμῶμαι χωριστά. Αὐριο κι' ὅλας θά ναι ἡ πρώτη μέρα ποὺ θὰ ἐγκατασταθῶμε στὴν ἐξοχή. Θὰ βάλω δυὸ κρεβάτια στὴν κάμαρα νὰ ἡσυχάσω.

Μετὰ δυὸ ὥρες τὸ ζευγὸς Γυαλιστεροῦ ἐμπαινε στὸ τραῖνο γιὰ νὰ πάῃ στὴν ἐξοχή. Ἕνας νεαρὸς κύριος ἦλθε καὶ κάθισε ἀντίκρυ τους. Βαστοῦσε μιὰ κίτρινη πέτσινη βαλίτσα ἐλοκαίνουργια. Ἐτσι ποὺ κάθουνταν σήκωνε ᾠηλὰ τὴν ἀκρα τοῦ παντελονίου του, χωρὶς ἄλλο γιὰ νὰ φαίνωνται ἢ πράσινες μεταξωτὲς κάλτσες του. Ἀπὸ τὸν φλόγκα τῆς γραβάτας του, σοφώτατα δεμένο, καταλόβαινε κανεὶς πότες ὥρες πέρασε ἐμπρὸς στὸν καθρέφτη του. Κάθισε ἀκριβῶς ἀντίκρυ στὴν κ. Πιπίκα.

Ἡ κ. Πιπίκα ἦταν μὲ τουαλέτα ταξιδιοῦ. Ταγιέρ γκρί, πυκνὴ βουαλέττα, μικρὸ καπελλάκι, ἀρκατὴ ποῦδρα καὶ μιὰ ἰδέα χάνκινο στὰ μύγουλα καὶ στὰ χεῖλη.

Ὁ κ. Γιαννάκης μόλις κάθισε στὸ δαγόνι, κατέβασε τὸ κασκέτο του, σφάληξε τὰ μάτια, καὶ ἔπως

εἶχε χακοκοιμηθῇ τὴ νύχτα, δὲν ἀργήσας ν' ἀποκοιμηθῇ.

Θὰ εἶχε περάσει, ἴσως, μιὰ ὥρα ὅταν μισο ξύπνησε. Κάτω ἀπ' τὸ κασκέτο του, ποὺ τοῦ κατέβαινε ὡς τὰ φρύδια, ἔριξε μιὰ ματιὰ στὰ πόδια τῆς συμβίας του. Εἶδε μὲ μεγάλη ἐκπληξί, ἓνα ἀνδρικό πῆδι, τοῦ νεαροῦ ἀντικρυνοῦ κυρίου βέβαια, ποὺ πατοῦσε μὲ πολὺ εὐγλωττο τρόπο, τὸ πῆδι τῆς κ. Πιπίκας.

Ἐκανε νὰ ξεφωνίσῃ, μὰ δαστάχθηκε καὶ ἐξακολούθησε νὰ μένῃ ἀκίνητος σὰν ἀποκοιμισμένος. Ἦταν πολὺ περίεργος νὰ διῇ καὶ τὰ παρακάτω.

Τὰ παρακάτω.... δὲν σὰς τὰ περιγράφω, Εὐτυχῶς τὸ ταξίδι κόντεψε στὸ τέλος του ἄλλαιώς ὁ κ. Γιαννάκης κινδύνευε νὰ πάθῃ ἀνεπανόρθωτο δυστύχημα.

Τὰ σκέφθηκε ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Γιαννάκης, καὶ με μεγάλη του ἐκπληξί παρατήρησε ὅτι ἐνοιῶσε μιὰ τρομερὴ ζούλια.

«Περίεργο! Ἐγὼ νὰ ζουλεύω τὴν γυναῖκα μου! Σήμερα τὸ πρωτὶ ἀκριβῶς τὴν εὗρισκα γερασμένη, ἀποκρουστική».

Μήπως δυὸ ὥρες πρὶν δὲν εἶχε σκεφθῇ νὰ βάλῃ δυὸ κρεβάτια στὴν κρεββατοκάμαρά του;

Γιὰ νὰ συγκινηθῇ ἔμως τόσο πολὺ ἀπ' τὰ θέλητρα τῆς κ. Πιπίκας ὁ νεαρὸς κλοντυμένος κύριος, θὰ πῇ, ὅτι τὴν εὗρισκε νόστιμη, θὰ πῇ, ὅτι ἡ γυναῖκα του δὲν ἦταν ἀκόμα καὶ τόσο ἀξιοκαταφρόνητη. Τὴν ἀνόητος ποὺ εἶμαι, σκέφθηκε ὁ κ. Γιαννάκης, νὰ μὴ τὸ καταλόβω μόνος μου!

Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ κ. Γυαλιστερὸς δὲν ἀγόρασε τὸ δεύτερο κρεβάτι ποὺ λογάριζε. Τοῦναντίον, τὴν πρώτη μάλιστα νύχτα στὴν ἐξοχή, ἀφοῦ ἀνεκάλυψε τὸ γυναῖκα του πειθὸ φρέσκια ἀφ' ὅ,τι τὴν νόμιζε, ἤρε καὶ τὸν ἑαυτὸ του πολὺ πειθὸ νέο ἀφ' ὅ,τι πραγματικῶς ἦταν!...

Οἱ χωρικοὶ καλοπληρόνουν.

Ἕνας χωρικός, βαστώντας 3 ὄρνιθας στὸ χέρι, ἀνέβηκε σὲ πρώτης τάξεως τραμ γιὰ νὰ πάγῃ στὸ Σισλί.

Ὁ καλοντυμένος κύριος, στὸ πλάγι τοῦ ὁποίου ἐκάθισεν ὁ χωρικός, δὲ βάσταξε.

Καὶ γυρνῶ καὶ τοῦ λέγει:

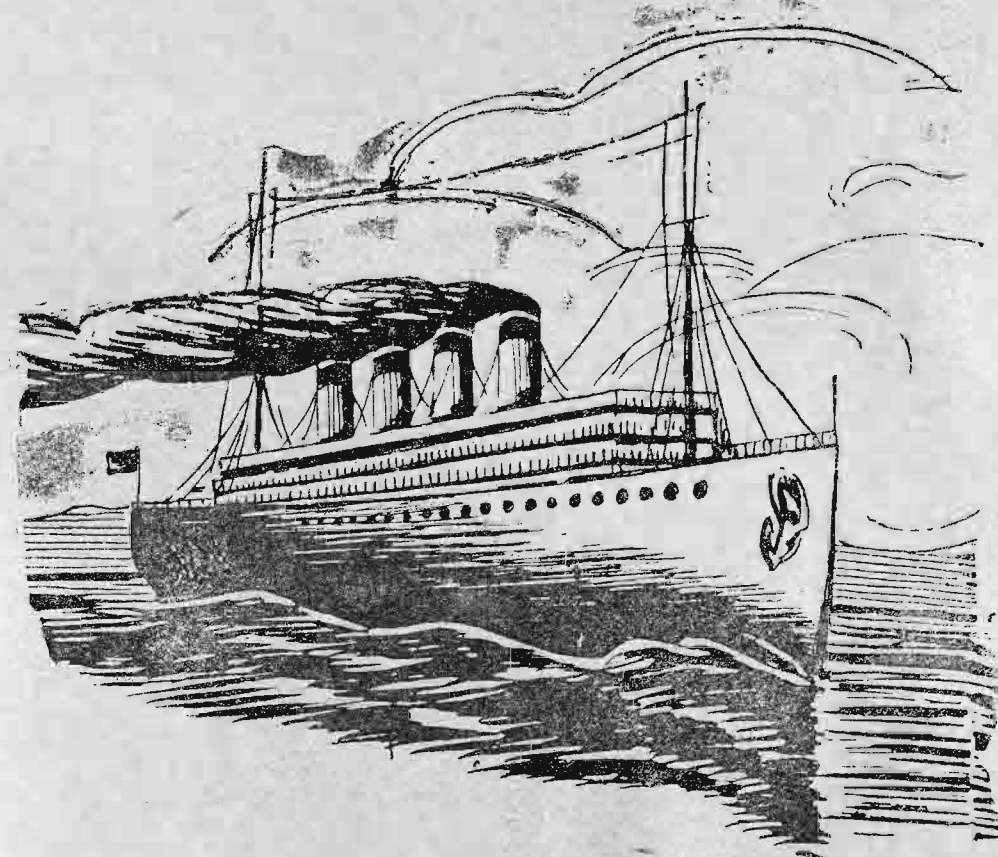
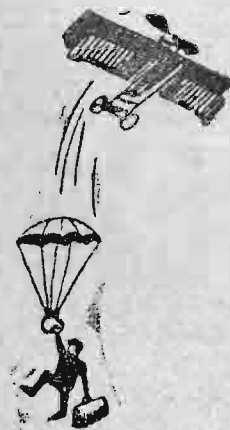
— Ἀνθρώπε μου, ὅταν βαστᾷ κανεὶς ὄρνιθες, ποῦ βρωμοῦν, δὲν ἀνεβαίνει σὲ πρώτης τάξεως τραμ.

Ὁ χωρικός. — Ἐγὼ σὰς παραπονέθηκα γιὰ τὴν γυναῖκα σας ποὺ βρωμᾷ πατσουλί;

ΜΠΑΖΑΡ ΝΤΟΥ ΛΕΒΑΝ ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ, 388

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ἐπαργύρων σκευῶν, μεταλλίνων ἀντικειμένων καὶ κοσμημάτων

ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

— Ὅταν χάνῃ κανεὶς τὸ βαπόρι του.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Τὰ τρόφιμα ὑψωθήκανε κι' αὐτὸ τὸ νοῖκ' ὑψώθη
κι' ἀντὶ σὲ σπίτι ὁ καθεὶς σὲ μία τρύπα ᾠδή
κι' εἶναι καιρὸς ὁποῦ μπορεῖ νὰ πῇ καθένας τόρα:
«Ζῶα δὲν ἔκαμνες κι' ἐμᾶς, Θεέ μου, δοτρακοφόρα
νὰ φέρωμε τὸ σπίτι μας στὴν ῥάχη μας μὲ χάρι
καὶ δωρεὰν νὰ τρώγωμε ἀνόθευτο χορτάρι»;

ΣΤΟΝ ΜΠΑΚΑΛΗ ΜΟΥ

Ὅλα φωτιά! καὶ τὸ τυρί, τὸ λάδι, τὸ χαβιάρι
κι' ἀπ' τὴν ἀκρίβεια βρίσκουμε σὲ θέσι ἐλεεινὴ
καὶ τὰ λεφτὰ ποῦ μοῦμειναν ἀπόφασι ἔχω πάρη
νὰ τ' ἀγοράσω μοναχά... σαποῦνι καὶ σχοινί!

ΣΤΟΝ ΨΑΡΑ

Γιὰ νὰ περνᾷς ζωὴ χρυσή
καὶ σπίτια ν' ἀποκτήσης
τὰ ψάρια σου ζητᾷς κι' ἐσὺ
στὰ χεῖλη νὰ μᾶς ψήσης!

Γ. ΒΟΥΓΙΑΔΗΣ

Ἡ πολυπληθὴς πελατεία.

Ὁ θυρωρὸς. — Γιατρέ, ἓνας ἄρρωστος ἐπισκέπτης ἦλθε.

Γιατρός. — Γρήγορα, τρέξε καὶ κλείδωσε τὴν πόρτα νὰ μὴ φύγῃ!

ΑΠΙΣΤΙΑ;

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ

Ἡ γυναῖκα τοῦ κυρ Ζήση,
λέγαν οἱ στερνοὶ κι' οἱ πρῶτοι,
ἡ μαργιόλα τὰχε ψύγη
μέ τὸ διάκο τοῦ δεσπότη.

Γρέχει ὁ Ζήσης νὰ τὴν πιάσῃ
τὴ διαδόλισσα στὰ φέρα,
μ' ἄδικα ἔχει χαλάσῃ
τὰ παπούτσια του ὡς τώρα.

Κι' εἶχ' ὁ δούσυχος πιστέψῃ
μέ τὴν πάροδο τῶν χρόνων
πῶς τὰ εἶχε μαγειρέψῃ
ἐλα ἡ γλῶσσα τῶν γειτόνων.

Ἔως ὅτου κάποιος βράδυ
ράσα βάζει ἐπανωθιό του,
καὶ πηγαίνει στὸ σκοτάδι
καὶτσιμπᾷ τὴ σύζυγό του.

Εἴμ' ὁ διάκος τῆς φωνάζει
καὶ ξανά τὴν ἐτσιμπᾷ
καὶ στὸν καναπέ τὴ βάζει
κι' ἐννοοῦνται τὰ λοιπά...

Στὸ δεσπότη πάει τὴν ἄλλη
νὰ τοῦ τὰ ἐξιςτορήσῃ
καὶ μ' εὐφράδεια μεγάλη
ζήτησε νὰ τὴ χωρίσῃ.

Κι' εἰπ' ὁ δέσποτας: «Κακέ!
ἡ γυναῖκα δὲν μολύνει
τὴ συζυγική της κλίνη
μέ τὸν ἄνδρα της...μασκέ!

Bς

Ὅταν πέσῃς ἡ σκοιτάρης,
ὄλοι κλαῖν τὸ χάλι σου
γιὰ τὸ πόδι σου θὰ σπάσῃς
γιὰ καὶ τὸ κεφάλι σου.

Κεῖνος ὅμως ποῦχε πέσῃ
μιά φορὰ στὸν Γαλατᾶ,
ἤθρεν ἓνα πορτογάλι
ποῦχε μέσα καὶ λεγτά!

Ὅτε πίκρες γνώρισε
οὔτε λύπες στὴ ζωὴ του,
σ' ὅλα καὶ στὸ κάθε τι
πάντα ἡ τύχη πάει μαζί του.

Κληρονόμησε μιὰ θειά του
κι' ἓνα μακρονό του θεῖο,
μιά φορὰ τοῦ εἶχε πέσῃ
κι' ἓνα στρογγυλὸ λαγεῖο.

Καὶ κοντὰ στὴν τύχη αὐτὴ
καὶ στὴν τόση τὴ χαρὰ του,
ἐξαφρα τοῦ πέθανε
κι' ἡ γρουνιάρα πεθερά του.

Καθὼς λέν, τὸν ἄφιτε
κληρονόμ' ὡς κι' ὁ νουνός του
τοῦ γεννᾷ κι' ἡ κόττα του
τοῦ γεννᾷ κι' ὁ πετεινός του.

Εἰς ἐπίμετρον δὲ κάποιος
τὸν προτελευταῖο μῆνα
τοῦ ἀρπάζει τὴν γυναῖκα
καὶ τὸ σκάνει στὴν Ἀθήνα!

Η ΠΕΙΡΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Ἡ ἱστορία ποῦ θὰ σᾶς διηγηθῶ δὲν εἶναι καθόλου παλαιά. Ἐγινε προχθὲς ἀκόμη, ὅταν τὰ Συμμαχικά στρατεύματα βρῖσκονταν στὴν Μακεδονία. Ἦσαν τότε ποῦ ὅλες ἡ φυλὲς τοῦ κόσμου βρῖσκονταν στὴν Θεσσαλονίκη. Ἕλληνες, Τοῦρκοι, Γάλλοι, Ἀγγλοι, Σέρβοι, Ἑβραῖοι, Ρῶσοι, Ἰταλοὶ, Ἀφρικανοί, Ἰνδοί, χωρὶς νὰ λογαριάσετε τοὺς ἀπάχνηδες, τοὺς λωποδύτας καὶ τοὺς μαχαιροβγάλτηδες.

Ἐν αὐτό, στὸ καφενεῖο τοῦ Ζεφυροπούλου, τὸ γνωστότερο καὶ μεγαλειότερο καφενεῖο τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ, ἀκούονταν γλῶσσες περισοότερες παρὰ στὸν μακαρίτικο πύργο τῆς Βαβέλ.

Καὶ οἱ μνηστήρες τῆς Πηνελόπης ἦσαν πολλὴν λίγοι, μπροστὰ στὸ πλῆθος ποῦ τριγύριζε τὴν Χαρίκλεια Ζεφυροπούλου, τὴν νόστιμη κόρη τοῦ ιδιοκτήτου, ποῦ σέρβιρε πάντα ἐλαφρὴ καὶ πεταχτή, σὰν τὸνομά της, τὴν πολύμορφου πελατεία.

Χωρὶς ἄλλο, σὲ κάποιον θὰ ἔδωσε τὴν προτίμησί της, ἡ ὁμορφὴ Χαρίκλεια! Τὸ φουστάνι της ποῦ ἦταν ἀδύνατο πια νὰ κουμπώσῃ στὴ μέση, ἐπρόδιδε τὸ μυστικὸ της.

Καὶ τώρα σὲ μιὰ μικρὴ καμαρίτσα, πίσω ἀπ' τὴ σάλα τοῦ καφενεῖου, ὅπου ἀντηχοῦσαν τραγούδια σὲ ὅλες τὶς γλῶσσες, χτύποι ποτηριῶν καὶ γέλοια καὶ φωνές, ὁ πατέρας, ἡ μητέρα καὶ μιὰ θεία — ποῦ τὴν συμβουλευόνταν πάντα σὲ ὅλες τὶς δύσκολες περιστάσεις — εἶχαν οἰκογενειακὸ συμβούλιον. ῥωτοῦσαν καὶ ξαναῥωτοῦσαν τὴν ὁμορφὴ ἀμαρτωλή.

Ποιὸς αὐθάδης πολεμιστὴς τόλμησε νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἐντιμὴν οἰκογένειαν Ζεφυροπούλου, ἓνα καινούργιο μέλος — ἔτσι ἀπορριδοποιήτα; — «Τὸ ὄνομα!

τὸ ὄνομα! Τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου! Πές μας ἐπὶ τέλους τὸ ὄνομά του!» φώναξεν ὁ μπαμπᾶς.

Καὶ ἡ δυστυχισμένη Χαρίκλεια βρῖσκονταν σὲ τρομερὴ στενοχώρια. Δὲν ἤξευρε νὰ τοὺς πῇ τίποτε γιὰ τὸν ἄθλιο ποῦ τὴν ἀπάτησε. ἤξευρε μόνον πῶς μιὰ νύχτα, τὴν ὥρα ποῦ ἔκλεισαν τὸ καφενεῖο, ἐκεῖνος ἤσυχχα, ἤσυχχα τὴν ἀκολούθησε ὡς τὴν κάμαρά της. Αὐτὸ ἦταν ὄλο' ἀπὸ τότε φαίνεται θάκουγε τὸν καφέ, γιὰτὶ ποτὲ πιά δὲν ἐξναφάρηκε στὸ καφενεῖο τοῦ Ζεφυροπούλου.

— Ξέρεις τὴν πατρίδα του τοῦλάχιστον; Θελῶ νὰ μάθω ἀπὸ ποῦ εἶναι, φώναξε κατακόκκινος ὁ κ. Ζαχαρίας Ζευρόπουλος καὶ ἔστριβε μὲ μανία τὴν ἄκρη τοῦ τσουρουφλισμένου του μουστακιῦ. Ἐμεῖς ἔχουμε πελάτες ἀπ' ὅλες τὶς ἄκρες τοῦ κόσμου, ἔλεγε μὲ κάποια ὑπερηφάνεια ὁ κ. Ζεφυροπούλος. Πές μου, εἶναι Ρωμηός, Ἰνδός, Γάλλος, Αὐστραλός, Ρῶσος, Ἀράβης; Τί γλῶσσα μιλοῦσε; ποῦ νὰ τὸν πάρῃ ὁ διάβολος;

— Ξέρω γώ! τὴ γλῶσσα του μιλοῦσε.

— Δὲν εἶδες τὰ ροῦχά του; τί στολὴ φοροῦσε;

— Ποῦ νὰ τὰ διῶ; Ξεντύθηκε τόσο γλήγορα!

Τὸ πῆραν ἀπόφαση! Ἡ Χαρίκλεια δὲν ἤξευρε τίποτε καὶ δὲν θὰ κατόρθωναν νὰ μάθουν καμμιά λεπτομέρεια. Καὶ ὁ δυστυχισμένος μέλλων παπποῦς χτυπῶσε τὸ κεφάλι του, μονάχα μὲ τὴν ἰδέα πῶς μπορεῖ ν' ἴχῃ νὰ μεγαλώνη τὸ παιδί κατενὸς Ἀρβανίτη, γιὰ Ρῶσσο, ποῦ δὲν τοὺς χώνευε καθόλου.

Ἐξαφρα ἡ θεία εἶχε μιὰ ἐμπνεση.

— Βγῆτε ἓνα λεπτὸ, εἶπε στὸ ζεῦγος Ζεφυροπούλου. Ἐμεῖς ἡ δυὸ μονάχες θὰ τὰ ποῦμε καλλίτερα.

Στὰ νειάτα της ἡ θεία εἶχε δαγκάσῃ ὅλα τὰ ξυνόμηλα τῆς γνώσεως. Στὴν Ἐκθεσὶ τοῦ 1900 εἶχε πάγῃ καὶ στὸ Παρίσι, κι' ἐκεῖ σέρβιρε κρασί σαμιώτικο σὲ κάποιο ἐλληνικὸ παράπηγμα. Μὰ πολλὲς φορὲς στὴ ζωὴ της εἶχε κεράσῃ ἓνα ἄλλο εἶδος κρασί, ποῦ μεθοῦσε καὶ ξετρέλλαινε τοὺς πελάτας της.

Πλησίασε στὴν Χαρίκλεια, τὴν χαῖδεψε ἀπαλά, κι' ἄρχισε νὰ τὴν ρωτᾷ μὲ σιγανὴ φωνή.

Τί τὴν ρωτοῦσε ἀρά γε; Μυστήριον!

Μὰ στὰ πρῶτα λόγια τῆς θείας ἡ Χαρίκλεια ἔγινε κατακόκκινη. Σφάληξε τὰ μάτια σὰν νὰ ξαναζοῦσε μιὰ γλυκεῖα ἀνάμνηση καὶ ἄρχισε ν' ἀπαντᾷ:

— Ναί, θεία μου, ναί.

Σ' ὅλες τὶς ἐρωτήσεις, ναί.

Τότε ἡ πολυπείρη θεία φωτίσθηκε. Τινάχθηκε, ἔτρεξε στὴν πόρτα, τὴν ἀνοίξε διάπλατη καὶ φώναξε γελαστὴ στὸ ζεῦγος Ζεφυροπούλου:

— Γάλλος εἶναι! Εἶμαι βεβαία πῶς εἶναι Γάλλος!

(Ἀπ' τὸ «Journal Amusant»).

Ο ΠΙΘΗΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

Κουβέντες τῆς πιάτσας.

— Εὐρηκα! φώναξεν ὁ φίλος μου Ἀρχιμήδης, καθηγητὴς τῆς ἀνθρωπολογίας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Λύκειον.

Ἡ σκαπάνη του εἶχε προσκολληθῇ εἰς ἓνα κρανίον, ἐποχῆς προϊστορικῆς, καθὼς ἐφαίνετο. Ἐσκυψε προσεκτικὰ καὶ μὲ εὐλάβειαν θρησκευτικὴν παρεμέρισε τὰ χρώματα τοῦ τὸ ἐτοιγύριζαν.

Ἀπὸ μιᾶ ἐβδομάδα, ὁ φίλος μου καὶ σοφὸς καθηγητὴς τῆς Ἀνθρωπολογίας Ἀρχιμήδης ἐπεσκέπτετο τακτικὰ τὸ μυστηριώδες σπήλαιον ποῦ εἶχαν ἀνακαλύψῃ ἔξω ἀπ' τὸ Σισλὶ οἱ ἐργάται τῆς Ἑταιρίας τῶν Τράμ. Εἶχε διαδοθῇ διὰ τὸ σπήλαιον ἦτο γεμάτον ἀπὸ παραδόξους σκελετοὺς ὑπερφυσικῶν ὄντων καὶ ὁ φίλος μου πρῶτος ἔσπευσε νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπ' τὰ πολύτιμα παλαιοντολογικὰ του εὐρήματα.

Ἐκείνην τὴν ἡμέραν παρέσυρε καὶ ἐμένα μαζί του. Ἡ ἐπίσκεψίς μας δὲν ἐπῆρξεν ἄγρους. Τούταντιον ἡ σκαπάνη μας ἔφερεν εἰς φῶς τὸ προϊστορικὸν ἐκεῖνο κρανίον, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ φίλος μου ἀφῆκε τὴν διάτορον κραυγὴν «Εὐρηκα!»

Τὸ ἐτυλίξαμε εἰς μίαν ἐφημερίδα καὶ μὲ μυρίας προφυλάξεις τὸ ἐφέραμε ἀπὸ γραφεῖον τοῦ φίλου μου καὶ σοφοῦ καθηγητοῦ τῆς ἀνθρωπολογίας. Ἐκεῖ τὸ ἐτοποθετήσαμεν ἐπάνω σ' ἓνα μύρμαρ καὶ μ' ἓνα βρεμμένο σπόγγον προσπαθοῦσαμε νὰ τὸ καθαρίσουμε.

Ὁ φίλος μου ἐν τῷ μεταξὺ ἐνθουσιασμένος μονολογοῦσε:

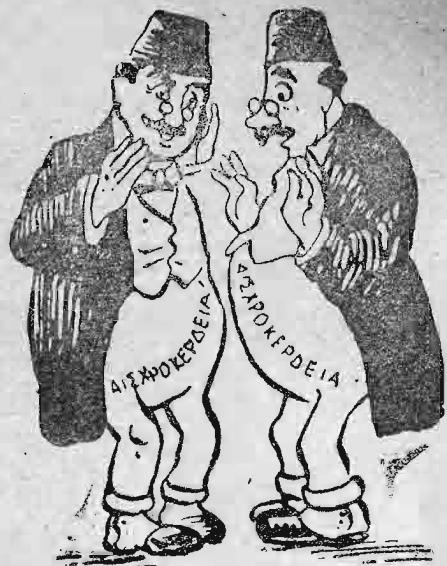
— Πρόσξέ το καλά, ἔλεγε. Εἶναι κρανίον τοῦλάχιστον τῆς τριτογενοῦς περιόδου. Ἡ κατασκευὴ του ἀπέχει τόσο ἀπὸ τὸ κρανίον τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ τοῦ πιθήκου. Ὁρισμένως θὰ εἶναι κρανίον τοῦ μεσάζοντος ἐκείνου τύπου, τὸν ὁποῖον ἡ ἐπιστῆμη ὀνομάζει πιθηκάνθρωπον.

Σπάνιον εὐρημα!

Καὶ ἐνῶ τὸ κρατοῦσα ἐγὼ μὲς στὰ χέρια μου καὶ ὁ φίλος μου μὲ τὸν βρεμμένο σπόγγον προσπαθοῦσε νὰ τὸ καθαρίσῃ, καὶ ἔπεσαν ἑξαφνα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πιθηκάνθρωπου.

— Μπᾶ! εἶπα τοῦ φίλου μου, αὐτὸ ποῦπεσε μοιάζει σὰν ὀδοντοστοιχία!

— «Ἐξοχόν! φώναξεν ὁ φίλος μου καὶ σοφὸς κα-

— Γεφυριάτικα, ἐφέντημ, ἀπὸ 20 παράδες ἓνα γρόσια ἔγιναν καιρὸς καὶ ἐμεῖς τιμὰς φαρμακικῶν νὰ διπλασιάσωμεν!

καθηγητῆς. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς προϊστορικῆς ἐκείνης περιόδου ποῦ μετεχειρίζοντο τὰ δόντια των καὶ ὡς ἐργαλεῖα, ἤξευραν καὶ νὰ τὰ περιποιῶνται. Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον!

Βοητήξαμε μὲς στὸ νερὸ τὸ πολύτιμον εὐρημα, τὴν προϊστορικὴν ὀδοντοστοιχίαν, τὴν πλέναμε καὶ ἀρχίασαμε νὰ τὴν ἐξετάζουμε μὲ τὸν φακό. Ἐξαφνα, κατὰ μικροσκοπικὰ γράμματα στὴν ἀριστερὰ πλευρὰ τῆς ὀδοντοστοιχίας ἔπεσαν στὰ μάτια μας. Νὰ τι διαβάσαμε:

«Dentiste americain, 32 Grand' Rue-Péra»

Δς.

Μέτρον προνοίας.

Ὁ γιατρός στὸν ἄρρωστο θεῖο. — Μὲ συγχωρεῖτε ποῦ σὰς παρουσιάζω τὸν λογαριασμὸ τῶν ἐπισκέψεών μου, ἀλλ' εἶναι τόσο ἀνάποδοι οἱ κληρονόμοι στὶς πληρωμές!

Ἐξέχουσα φυσιογνωμία

— Ὁ Νίκος κερδίζει πολλὰ ἔταν τὸν γνωρίσῃς ἀπὸ κοντά.

— Καὶ βέβαια. Κάθε φορὰ ποῦ θὰ τὸν πλησιάσω μὲ παίρνει καὶ μιὰ λίρα δανεικὴ!

ΜΠΑΖΑΡ ΝΤΟΥ ΛΕΒΑΝ ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ. 388

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ μυρωδικῶν, μαροκινῶν καὶ εἰδῶν βιβλιοπωλείου

— Δὲν αἰσθάνεσαι τίποτε, Μαρίκα, ἐδῶ ποῦ ἔβαλες τὸ χέρι σου;

— Πῶς ὄχι! τὸν πορτομονέ σου!

Adresse Télégraphique : PERPIS-Constantinople

Téléphone : Péra 588

Codes : A. B. C. 5th 6th Edition

Κ. ΠΕΡΒΑΝΙΔΗΣ & Λ. ΧΑΖΑΠΗΣ

(Πρώην οίκος Κ. Περβανίδου, ιδρυθείς τῷ 1812)

Χαβιάρ Χάν, 91 Πατρικιάδου διαμερίσματα, 3 καὶ 4

Γαλατᾶ-Κωνσταντινούπολις

Κλάδος Ἐκτελωνίσεων

Φορτώσεις, Ἐκφορτώσεις καὶ Ἐκτελωνίσεις ἔμπορευμάτων παντὸς εἶδους. Διαμετακομίσεις. Μεταφοραί

Κλάδος Ἐμπορικός

Προμήθειαι, Ἀντιπροσωπεῖαι Ἑυρωπαϊκῶν Οἴκων. Παρακαταθήκαι ἔμπορευμάτων.

Κλάδος Ἀσφαλειῶν

Πρόακτορες ἐν Γαλατᾷ τῆς «MERCANTILE FIRE INSURANCE Co.»

καὶ τῆς «WESTERN AUSTRALIAN INSURANCE Co Ltd.»

δι' ἀσφαλείας ἐναντίον τῶν κινδύνων πυρκαϊᾶς

καὶ τῶν ὁμίλων τοῦ **ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΛΟΥΔ**

(M. M. Holmwoods & Back & Mauser Ltd of London)

καὶ (M. M. Harrison, Thornton & Co Ltd. of London)

δι' ἀσφαλείας μεταφορῶν ἔμπορευμάτων δι' ἀτμοπλοίων, ἱστιοφόρων, σκεπίων, ὡς καὶ δι' ἀσφαλείας τῶν σωματίων καὶ ἐξαφτημάτων τούτων.

ΠΗΛΕΥΣ ΤΡΥΦΙΔΗΣ & ΑΡΙΣΤ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΑΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΑΙ ΑΒΑΡΙΩΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

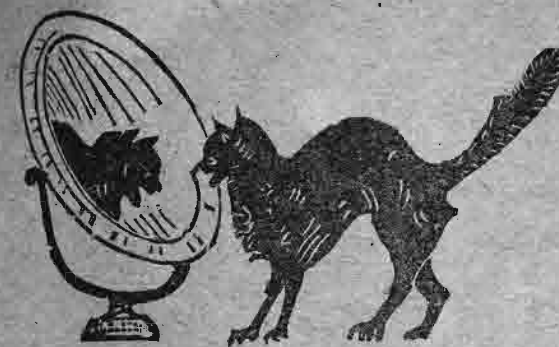
Πανελληνίου, Ἀγγλ. Λούδ, Garanti Marine, Deutsche Transport

(ἐπὶ θαλασσίων Μεταφορῶν)

S.t. Paul Fire καὶ Marine Ins. Company (ἐπὶ πυρκαϊᾶς)

Γραφεῖα Γκαμπάι Χάν ἀρ. 1-2 Γαλατᾶ Ὑποπράκτορεῖον Μαξ. υδὲ Χάν ἀρ. 4 Σταμπούλ

Τηλέφωνα: Πέρα 73 — Σταμπούλ 2957

Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Τῶν παραμυθιῶν ἐκεῖνον ἔχω τὸν χρυσοῦ καθρέπτη
π' ὅ,τι γίνεται σὶδὸν κόσμον σὴν ἀντίληψί μου πέφτει
καὶ τὸ ξέρω πάντα πρότερος
κἂν θὰ γίνῃ τὴν ἡμέρα, κἂν θὰ γίνῃ μετὰ τὸ σκότος.

* *

Νὰ σὴν ἀγορὰ τί βλέπω : Νὰ πουλᾶνε μετὰ τὸ δρόμι
τὸ ψωμί, τὰ κολοκύδια,
κ' εἴν' ὁ λόγος ἡ ἀγορῆς ποὺ γενήκανε κ' οἱ γάμοι
περασμένη μὲν συνήθεια.

* *

Βλέπω μέσα σὶδὸν καθρέπτη νὰ δουλεύουν μερικοὶ
καὶ ψωμί νὰ μὴ χορταίνουν.
Βλέπω μέσα σὶδὸν καθρέπτη καὶ κηφήνας παρεκεῖ
τὴν κοιλιά τους νὰ εὐφραίνουν.

* *

Βλέπω μέσα σὶδὸν καθρέπτη
κάθε Σάββατο τὸ βράδυ
τὸν ἐπίτροπο νὰ κλέβῃ
ἀπ' τὴν Ἐκκλησιᾷ τὸ λάδι.

* *

Βλέπω καὶ τὴν Πολιτεία
νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ἀγνοεῖα
καὶ παράσημο νὰ δίνει
σ' ὅποιον ἔξυπνο τὴ γδύνη.

* *

Βλέπω καὶ τὸν σύζυγό της μὴ γυναῖκα νὰ τὸν δέσνῃ
κ' ἔταν κυνῆγὸ κυνῆγι ἀπ' τὴν . . . ἀγορὰ νὰ φέρῃ
κ' ἔταν γαλατᾷ τὸ γάλα σὶδὸν νερὸ νὰ τὸ βαπτίσῃ
κ' ἔταν ἄλλο σὲ χωρὸς ποὺ δὲν σπέρνει νὰ θερίσῃ.

* *

Βλέπω τοὺς καλαμαράδες
νὰ γυροῦν χωρὶς πασάδες

— Μικρὲ, πῆγαινε κάτω σὴν κουζίνα τὸ δῆς
σαλεύει τὴν σούρα του τὸ σκυλλὶ ἀπὸ εὐχαρίστη-
σι ποὺ τῷ βράλα καινούργιο κολιέ ;

καὶ τῶν ξερατῶν τὴν τάξι
τὰ γλεντιά μὲ τ' ἀμάξι.

* *

Τὴν Κική, τὴν Ἀμαλία
καπὶδ βλέπω νὰ φουμάζουν
κ' ἄλλες σὶδὸν ζυθοπωλεῖα
μεθυσμένες νὰ τουμπάζουν.

* *

Βλέπω βασιλεῖς νὰ μπάζουν μπαλαρίνες σὶδὸν παλάτια
καὶ νὰ κἀν ἑλενηοσύνη ἑνας μπόγιας γιὰ τὰ μάτια.
Βλέπω κ' ἕναν τραπεζίτη γὰναι πρότερος ἀγνοοῦν
βλέπω καὶ μὴ δεσποινίδα νὰ πουλᾷ τὴν τιμὴ της.

* *

Βλέπω μέσα σὶδὸν καθρέπτη νὰ σκοτώνῃ μετὰ τὸ γρόθο
ἡ μητέρα τῆς μητέρας κάποιον κοριτσάκι νόθο,
βλέπω κ' ἄλλη μὴ γυναῖκα ποὺ νομίζεται Ἀγία
ν' ἀσχολῇ νύχτα-μέρα κακοβολῶς σὴν μαγεία.

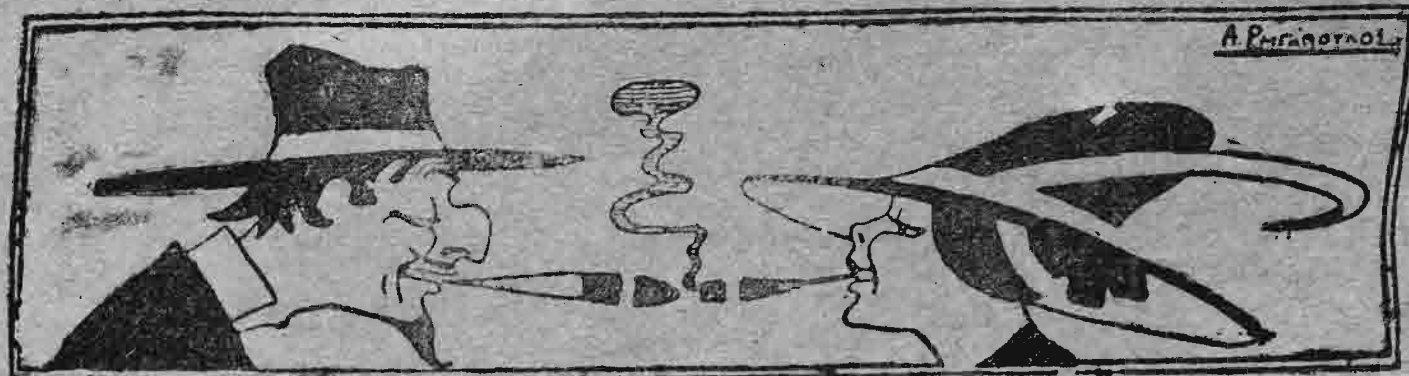
* *

Βλέπω μέσα σὶδὸν καθρέπτη σ' ἕνα κάποιον μοναστήρι
στοῦ καλόγερον τὸ μπράτσο μὴ κοπέλλα νᾶξῃ γέρει
ἀπαλὰ τὴν χαιδεύει, τὴ φιλεῖ γλυκὰ σὶδὸν μάτια
καὶ σὶδὸν στήθος τὸ χιονᾶτο
καὶ . . . μοῦ πέφτει ὁ καθρέπτης καταγῆς χίλια κομμάτια
καὶ δὲν ξέρω παρα κάτω.

Γ. Βουγίδης (Καθρέπτης).

ΜΠΑΖΑΡ ΝΤΟΥ ΛΕΒΑΝ ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ, 388

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ἡδυπότων, μπισκότων καὶ κουφέτων

Η ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

(Κωμωδία παραφουσκωμένη)

Πρόσωπα: Σμαρώ και Λόλα (φίλοι και συμμαθήτριαι) Μαρία (υπηρετρία της Λόλας)

ΠΡΑΞΙΣ Α'. (Στὸ σπίτι τῆς Σμαρώς)

Σμαρώ.—'Αλήθεια, Λόλα μου, δὲν μοῦ εἶπες πῶς τὰ περνᾷς μὲ τὸν προγυμναστή σου.

Λόλα.—'Εκτακτα. 'Εχω κάνει μεγάλας προόδους. Τόσον πολὺ προχώρησα, ὥστε ὁ προγυμναστής μου λέγει ὅτι ἔγινα ἐντριβὴς εἰς ὅλα.

Σμαρώ.—Καὶ τώρα πλέον θὰ παύσης τὰς ἰδιαιτέρας προγυμνάσεις;

Λόλα.—Καλέ, τί λές; 'Απὸ αὔριον ἀρχίζουμε τὴν Κύρου 'Ανάβασιν.

ΠΡΑΞΙΣ Β'. (Στὸ σπίτι τῆς Λόλας, ἣ ὁποία ἐν τῷ μεταξύ ἔχει παραπαχύνῃ)

Σμαρώ.—Μπα! τί ἔχεις, Λόλα μου; Νὰ μὴν ἔπαθες ὑδροπικία;

Λόλα (μὲ προσποιητὴ ἀταραξία).—Δὲν εἶνε τίποτα, Σμαρώ μου, ἓνα φούσκωμα..... ἓνα τίποτα.... θὰ περάσῃ.

Σμαρώ.—Καὶ πῶς τῶπαθες;

Λόλα.—'Ισως νὰ μὲ πείραξαν αἱ προγυμνάσεις μου...

Μαρία (μὲ τὸν νοῦ της).—Καὶ μάλιστα ἐκεῖνο τὸ μάθημα ποῦ τὸ λένε «Κυρίον 'Ανάβασιν»!

ΑΔΑΜΙΑΙΟΣ

Ἡ μετριοφροσύνη της.

—'Αν μὲ θαυμάζει ὁ σύζυγός μου! . Θαυμάζει τὰ μαλλιά μου, τὸ χρῶμα μου, τὸ ἀνάστημά μου, ὅλα μου τέλος πάντων...

—Ναί, ἀλλὰ ἐσὺ θαρρῶ πῶς δὲν τὸν θαυμάζεις.

—Πῶς ὄχι. Θαυμάζω... τὸ γούστο του!

ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Ὁ σύζυγος.—'Αλλό! ἀγαπητή μου, εὐχάριστα νέα. 'Αφοῦ σκοτώθηκα ὅλη τὴν ἡμέρα νὰ τρέχω, ἤρρα ἐπὶ τέλους ἓνα ὁραῖο ἀπαρτμάν.

Ἡ σύζυγος.—(ἐνθουσιασμένη). Χρυσέ μου ἀνδρούλη! 'Ελα γρήγορα στὸ σπίτι νὰ μοῦ πῆς τὰ καδέκαστα.

—'Ω! μὴ βιάζεσαι δὰ καὶ τόσον πολὺ. Ὁ τωρινὸς νοικιάτορας ἔχει ἀκόμη διορία ὥς τὸν Αὐγούστο τοῦ 1923...

Αὐτὸς ἔμπορος.—Τί φρονεῖτε διὰ τὴν ἐπικείμενην πτώσιν τῶν τιμῶν;

Βοὸς ἔμπορος.—Περιμένω τὴν καταστροφὴν μου. Φαντασθῆτε ὅτι θὰ ἀναγκασθῶ νὰ πουλήσω ἔμπορεύματα μόνον 30 ο)ο ἀκριβώτερον ἀφ' ὅ,τι μὲ κόστισαν!

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ὁ πελάτης τοῦ τουρκικοῦ λουτροῦ στὸν ἰδιοκτήτη:

—Περίεργο! κάποιος μπῆκε καὶ ἔκλειρε τὸ παντελόνι μου.

Ὁ ἰδιοκτήτης.—Περίεργο! Μὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι τὸ φοροῦσατε ὅταν ἤλθατε;

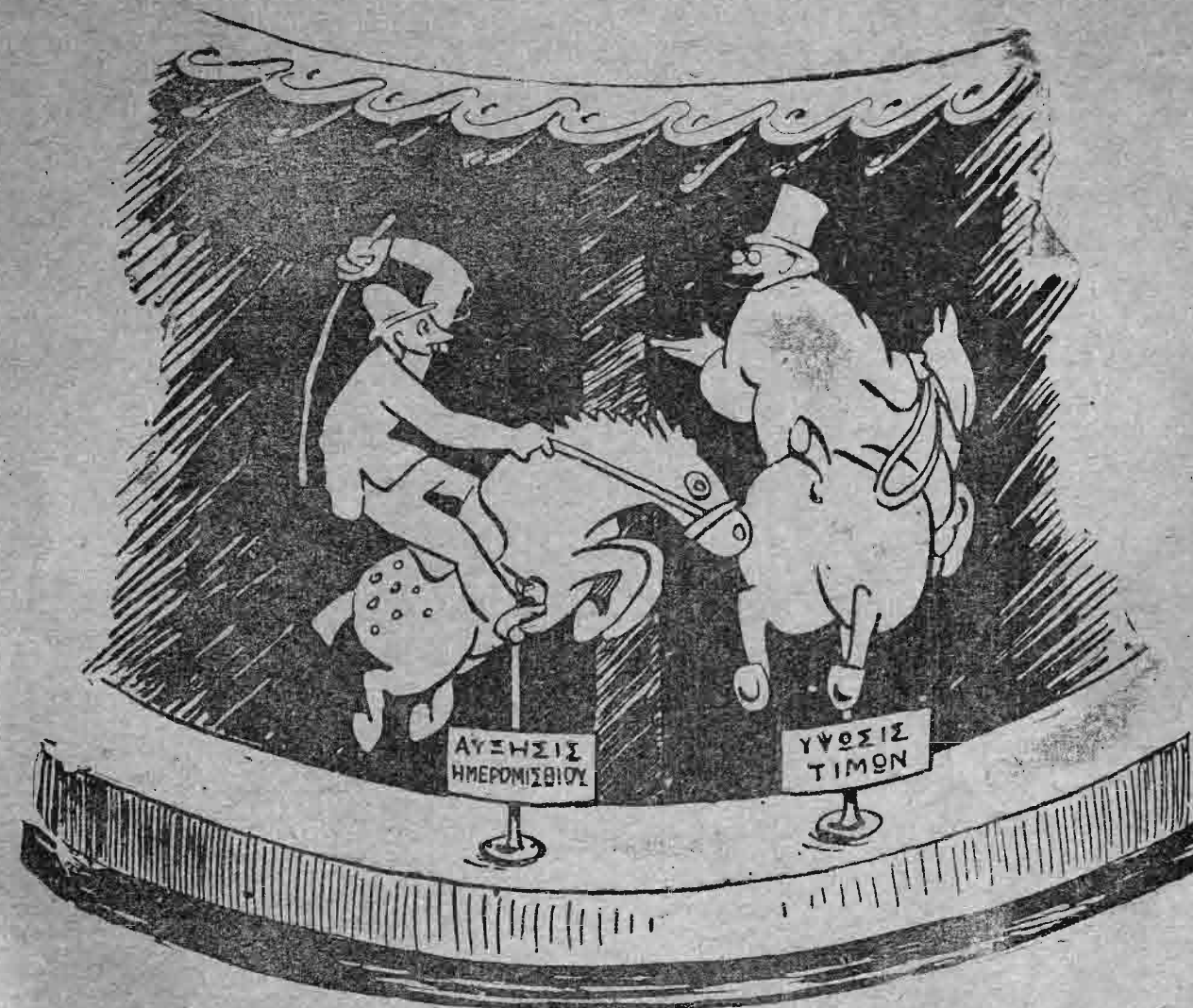
Ἐνα Θαῦμα:

μόνον μὲ

1 1/2 γρ. εὐρύσμα

Δύναται νὰ εὐχαριστηθῇ καὶ ὁ πλέον ἰδιότροπος πελάτης εἰς τοῦ κ. Γ. Λοράνδου. Πέριαν, ὁδὸς Θεάτρου, κάτωθεν τοῦ χαλίου Χριστιανῆ ἐφέντη.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΚΥΝΗΓΙ

Ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν.—'Αδικοῦραζεις τ' ἀλογοῦ ὅσο κι' ἂν βιάζεσαι, ποτὲ δὲ θὰ μπορέσης νὰ μὲ φθάσης.

ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ

—Δυὸ Κροῦμμοι καὶ τρεῖς ἄνθρωποι πόσα μᾶς κἀμινον ξέρεις; [γὰ νὰ μᾶς πῆς, παιδί;

—Εἰς τὸ Σχολεῖο δὲν μ' ἔμαθεν ὁ δάσκαλος Λευτέρης πῶς ἠμπορεῖ νὰ προστεθοῦν τὰ . . . ἑτεροειδῇ!

(Ὅπου ἡ φύσις ὑποχωρεῖ).

—Ὡς πότε τ' ἄσπρα σου μαλλιά θὰ βάφης, κυρὰ Βάσω;

—Ὡς ὅτου πάρω ἀπόφασι, παιδί μου, νὰ γεράσω!

—Μοῦπεσαν ἡ σακκούλα μου στὴς θάλασσας τὸν πάτο καὶ θέλω μακροβουτηχτὴ νὰ πέσῃ νὰ τὴν πάρῃ.

—Δὲν τρέχεις, μωρέ, γρήγορα σ' ἐκεῖνον τὸν γιομάτο στὴς 'Εκκλησιᾶς τοῦ Γαλατᾶ ποῦ στέκει τὸ παγκάρι;

—'Ελα, οὐ Μήτσο, ἔχτῳ χρονῶν νὰ πῆς κρασάκι τρέλλα.

—Μωρ' τόσα χρόνια ἀφίγεται κρασί μέσ' τῇ βαρέλα;

(Ἡ σκηνὴ στὸ δικαστήριον).

—Γιὰ νὰ σκοτώσῃς δυὸ μαζὶ θὰ εἶχες πῆλ πολὺ.

—Παρακαλῶ, δὲν δέχομαι αὐτὴν τὴν προσβολή!

(Σύζυγος μιὰ φορὰ).

—Τί κάνεις ποῦ ἡ γυναῖκά σου μὲ ἄλλους σ' ἀπατᾷ;

—Μὲ χίλια δυὸ μαλλώματα τῆς παίρνω... τὰ λεφτά!

(Διάλογος τῆς ἐποχῆς).

—Βαρύτης λέν ὁ Μπούσιος ὁ Γιώργος πῶς τυγχάνει.

—'Αφοῦ στὴν πλάστιγγα ἑκατὸ σωστὲς ὀνάδες πιάγει!...

—'Αλήθεια, βοὴ Θανάση,

ἀπὸ τὴν μάχη φοβηθεῖς στὴν πόλι τῶχεις σκάση;

—Αὐτὸν τὸν δρόμο πῆρα

μὴ θέλων τὴ γυναῖκα μου νὰ τὴν ἀφίσω... χήρα!

Γ. ΒΟΥΓΙΑΝΗΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

Με είκοσι χρυσές λίρες στο χέρι ο Δεσπότης χειροτόνησε τὸν Κώστα Τσαλαβούτη παπᾶ. Τέως μπακάλης ὁ Κώστας, παραδόξως χρεοκοπήσας, δὲν ἤξερε τί δουλειὰ νὰ κάνῃ.

— Ἡ ἀγίαστοῦρα, εἶπε, θὰ μὲ σώσῃ!

Καὶ χειροτονήθηκε παπᾶς μετὰ τὰ πεντέξῃ κολλυβογράφματα ποὺ ἤξερε ἀπὸ τὸν παραδόξιστο δεσπότη.

Εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι στὴν ἀρχὴ ὁ δεσπότης δίστασε :

— Τί γράμματα ξέρεις ; τὸν ρώτησε.

— Στὸ σχολεῖο δὲν πῆγα παρὰ ἐνάμιση χρόνον. Εἶχε πεθάνῃ ὁ πατέρας μου—Θεὸς σχολέστον!—καὶ πηγαίνα μετὰ τὰ γίδια. Ἐκαμα ὁμως, σὰν ἔχασα τὰ γίδια μου, κάμποσα χρόνια.. καντηλανάφτης κοντὰ στὸν μακαρίτη Παπατρέχα καὶ τὸν ξελειουργοῦσα μιὰ χαρά!

— Τέλος πάντων, τοῦ ἀπήντησε ὁ δεσπότης ἀναπνεύωντας στὴ μνήμη του τὸ κίτρινο χρώμα τῆς χρυσῆς λίρας, ἂν καὶ δὲν ἔχῃς τὰ προσόντα θὰ σὲ κάμω παπᾶ γιὰ νὰ μὴ σέ... λυπήσω. Σοῦ συνιστῶ ὅμως νὰ διαβάῃς ἀπὸ τὸ βράδυ ἐκεῖνα ποὺ θὰ λὲς τὸ πρωῒ. Ἀκούς ;

— Ἀκούω, δεσπότη μου. ἀκούω...

Καί γιὰ νὰ μὴν τὰ πολυλογοῦμε, ὕστερ' ἀπὸ δυὸ μῆνες, ὁ Κώστας, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀφησε καὶ τὰ γένεια του καὶ τὰ μαλλιά ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ τοῦ ὑποσχέθηκε ὁ δεσπότης νὰ τὸν κάμῃ παπᾶ, ἀφοῦ μέτρησε τις εἴκοσι λίρες καὶ φόρεσε τὰ ρῶσα, ἔγινε Παπακώστας κι' ἔκανε τὴν πρώτη του λειτουργία σ' ἓνα χωριὸ τῆς Θράκης.

Τί τὰ θέλετε ! Παρ' ὅλο τὸ διάβασμα ποὺ ἔκανε ἀπὸ τὸ βράδυ, σύμφωνα μετὰ τὴν σύστασι τοῦ δεσπότη, στὴ λειτουργία τὰ θαλασσοποίησε ὁ παπᾶς μας. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὴν σειρά τῆς Θείας Ἀκολουθίας τὴν ἤξερε ὅπως δῆποτε. Καμμία ὁμως λέξις δὲν ἔβγαине ἀπὸ τὸ στόμα του σωστῇ καὶ ὑψῶνε συχνὰ ἐκνευριστικώτατα τὴ φωνή του, καὶ πρὸ πάντων στὸ

Εὐαγγέλιο, μετὰ τὴν πρόθεσι νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀγραμματοσύνη του.

Καὶ τὸ φιλόχριστο ἐκκλησίασμα ποῦ ἔφερε βαρέως τὴν μετάθεσι τοῦ πρώην ἱερέως του καὶ συνάμα πρακτικοῦ γιαιοῦ τοῦ χωριοῦ, ἀγανακτοῦσε πολὺ καὶ ὑπέφερε περισσότερο. Εἶχε πάγει τελευταῖα στὸ χωριὸ ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου Ράλλη: «νὰ μνημονεύεται στὴν ἐκκλησία ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια».

Τότε πειὰ ὁ Παπακώστας ἔπρεσε ἔξω κι' ἔξω. Τόσο τὰ θαλασσοποίησε στὸ μνημόνευμα, ὥστε οἱ χωρικοὶ ἀντὶ ν' ἀγανακτήσουν ὅπως πάντα, ξέσπασαν σ' ἀκράτητα γέλοια.

Τὶ εἶχε συμβῆ; Ὁ Παπακώστας ἀντὶ νὰ μνημονεύσῃ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν, ὅπως ἐσκέπτετο, (καὶ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τοῦ Κυρίου δευθώμεν) ἔφαγε τὴν λέξιν Οἰκογένειαν κι' ἐμνημόνευσε μόνον τὴν Βασιλικήν, τὴν γειτόνισσά του ἴσως ποῦ τὸν ψυχοπονῶσε!

Γ. Φ. Βουγίδης

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σὲ μιὰ γυναῖκα ἱατρό.

Μοῦ εἶπανε πῶς σπούδασες τὰ νευρολογικὰ
πλὴν ὁμως ἐθριάμβευες εἰς τὰ... καρδιακά.

Στὴν ἰδίᾳ.

Τὶ τάχα νὰ συμβαίνει στὸν κάθε σου ἀσθενῇ
ποῦ μόλις σὲ ζυγῶνῃ τὸ... δόντι του πονεῖ ;

Στὸν κουρέα μου.

(ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ)

Πάντα με διπλοζούριζες πρὶν ἔμπης μέσ' τὸ μνῆμα σου
τὴ μιὰ μετὰ τὸ ξουράφι σου, τὴν ἄλλῃ μετὰ τὴν... λίμα σου.

Σὲ μιὰ ποῦ δὲν παντρεύεται.

Ἀνδρὸς δὲν δέχεται ζυγόν, ζητεῖς ἐλευθερία
στὸν ἑαυτό σου μοναχὰ ἐσὺ νᾶσαι Κυρίᾳ.

Μὰ τότε στὴν ἰδέα σου πῶς συμφωνεῖ τὴν πρώτην
νὰ μπάξῃς μέσ' στὸ σπῆτι σου συχνὰ ἓνα δεσπότη;

Σ' ἓνα... ΑΝΑΠΟΔΟ

Σ' ἓνα σαλόνι ἀκούστηκε νὰ λὲν μ' ἀπελπισία
γιὰ κάποιον μπουλγούροπολο :

ΤΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

« Ἐνῶ τὸν λένε Στέφανο καθὼς καὶ Παπαδόπουλο
νὰ μὴ τολμᾷ τὸν χορὸ νὰ σύρῃ τοῦ... Ἡσαΐα » ;

Σ' ἓνα ΔΑΣΚΑΛΟ ΤΑΥΡΟ-ΜΑΧΟ

Καὶ δέρνεις ἀθεόφοβέ πολὺ
ὅσο τὸ χέρι σου βασιτᾶ,
καὶ τώρα μετὰ τὸ ξύλο σου ἡ Σχολὴ
θὰ βγάλῃ κούτσουρα σωστά.

Η ΔΟΥΛΕΣ

Ἡ δούλες εἶναι γιὰ πολλοὺς; Τσιμπιές, φιλιὰ, κορώματα
καὶ γι' ἄλλα σχετικά,
πλὴν εἰν' αὐτὲς γιὰ τὸν Ἀμὰμ στὸ μαγειριὸ μπαλώματα
κουλίο-δουλικά !

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ὁ βίος μας κατήντησεν ἀτέλειωτο μαρτύριο :
ἀκρίβεια, Κράτος, πεθερές, μᾶς μπήκανε στὴ μύτη
κι' ἐνῶ δὲν διακρίνουμε διέξοδο σωτήριο,
μᾶς λένε τὸν καθένα μας ἐλευθέρο πολίτη !

Γ. ΒΟΥΓ.

ΝΟΣΤΙΜΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΑΤΑ

Παράπονο ζητιάνου (ποῦ βρῆκε ἓνα κουμπὶ στὸ δρόμο)—Τὶ κρῖμα τὸ κουμπὶ νὰ μὴν ἔχῃ ραμένον ἑπάνω του κι' ἓνα πανταλόνι !

Προκομμένη.

Ἡ κυρία.—Κάθε φορὰ ποῦ θὰ γυρίσω σπῆτι σὲ βρίσκω νὰ κοιμᾶσαι.

Ἡ ὑπηρέτρια.—Δὲ μ' ἀρέσει, Κυρία, νὰ κάθουμαι χωρὶς νὰ κάνω τίποτε.

Ὁ παπῶς.—Εἶμαι ἐξηγτα χρονῶν κι' ὡς σήμερα
δὲν εἶπα ἀκόμη οὔτε ἓνα ψέμα στὴ ζωὴ μου.

Ὁ ἐγγονός.—Τότε, παποῦ, γιὰτὶ νὰ κάνετε ἀπὸ
σήμερα τὴν ἀρχή ;

Ἀκριβὲς ὁρισμός.

—Μικρό, τί λέγεται λίμνη ;

—Λίμνη..... λίμνη..... λέγεται.... νὰ αὐτὸ
ποῦ ἔκανα στὰ πόδια μου!

Ἡ συνήθεια ἀμβλύνει τὴν αἴσθησι.

Ἡ κυρία (τοῦ καλοῦ κόσμου). — Μονομαχήσατε ποτέ, γιαιρέ;

—Ποτέ! Τί εὐχαρίστησι μπορεῖ νὰ εὔρη κανεῖς σκοτώνοντας ἓναν ἄνθρωπο;

—ἔχετε δίκαιο. Γιὰ σᾶς ποῦ εἶδε τόσο συνειθισμένος ! . .

Κυνηγετικά κατορθώματα.

—Θυμᾶσαι, Χάρε, ποῦ μοῦ ἔλεγες, ὅτι κυνήγησες ἀγριογούρουνα στὸ Ἀμπαρλῇ; Μοῦ εἶπες ψέματα· ἔμαθα χθὲς πῶς δὲν ἔχει ἀγριογούρουνα στὸ Ἀμπαρλῇ.

Καὶ ὁ Χάρος σοβαρότατα :

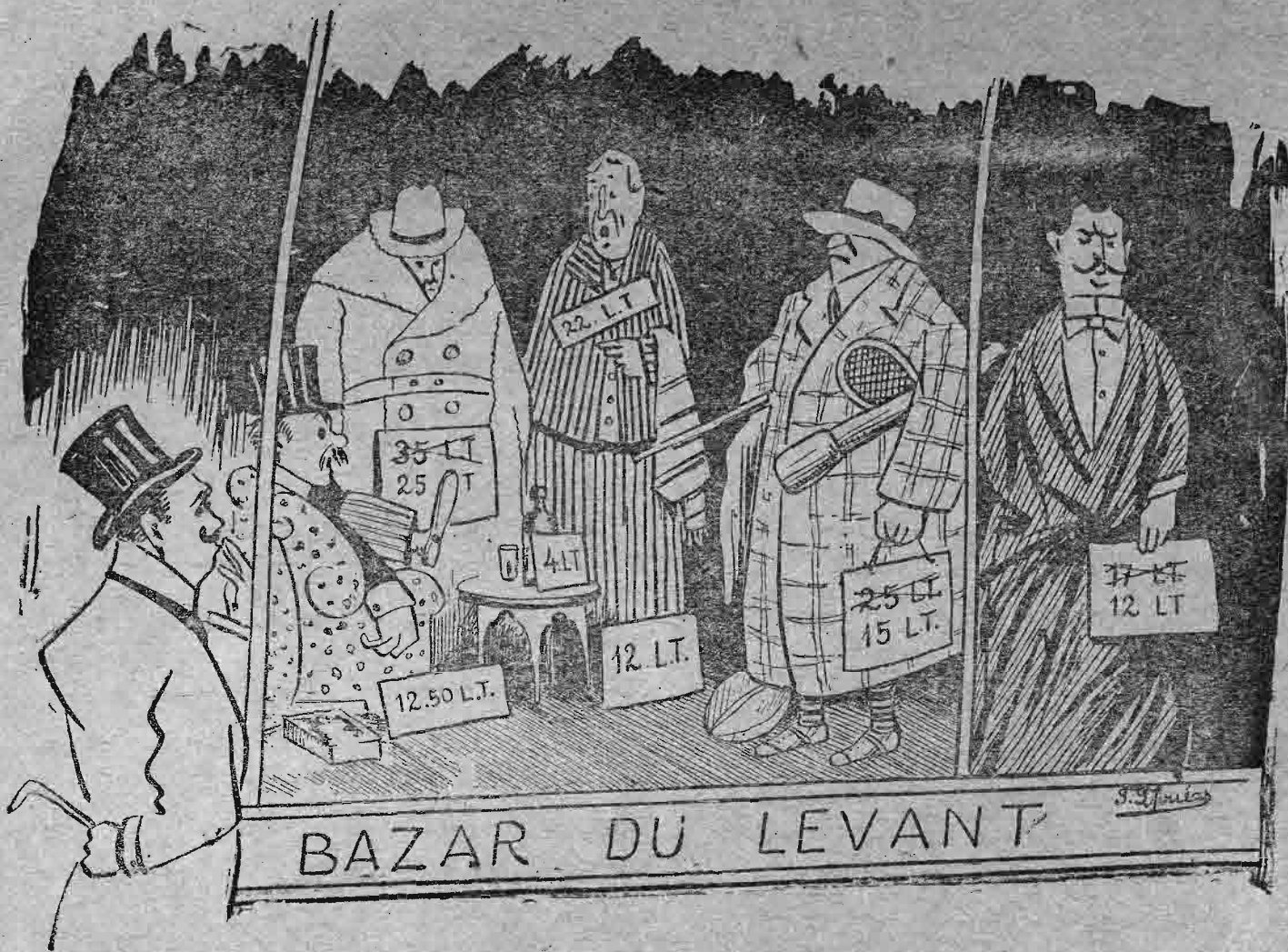
—Βέβαια καὶ δὲν ἔχει, ἀφοῦ τὰ σκότωσα ὅλα!

Ὁ ἀποχρῶν λόγος.

Ὁ ἄρρωστος (στὸν γιαιρό του).

—Γιατρέ, καὶ ἂν σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι δὲν ἔχω τὰ χρήματα τῆς ἐγγχειρήσεως, θὰ ἐξακολουθῆτε νὰ ἔχετε τὴν ἰδέα ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἐγχειρισθῶ ;

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Με την ακρίβεια που έχουν τ' ἀνδρείκελλα, πολλοὶ ἄεργοι ἄρχισαν νὰ ποζάρουν στὶς βιτρίνες τῶν καταστημάτων μὲ τὸ μερομίσδι.

Η ΠΕΙΘ ΣΥΝΕΙΘΕΣΜΕΝΕΣ ΨΕΥΤΙΕΣ

ΠΟΥ ΑΚΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

— «Τρελαίνουμαι γιὰ σένα!»

— «Περάστε αὐριο· θὰ σᾶς πληρώσω χωρὶς ἄλλο.»

— «Πόσο λυπήθηκα ποὺ δὲν σᾶς ἤδρα σπῆτι!»

— «Πῶς σᾶς πάει τὸ καινούργιο σας καπέλλο!»

— «Νὰ εἰσθε βέβαιοι, κύριοι, ὅτι ἀναλαμβάνω τὸ ἀξίωμα τοῦ Συμβούλου χάριν τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς βαρυτάτης εὐθύνης, ἣν συνεπάγεται ἡ ὑπάτη αὕτη τιμητικὴ διάκρισις, δι' ἧς μὲ περιέβαλεν ἡ ψῆφος σας!»

— «Ἡ Κυρία βγήκε· δὲν εἶναι κανεὶς στὸ σπῆτι.

— «Ὁχι, ἀγάπη μου, δὲ φίλησα ποτὲ στὴ ζωὴ μου ἄλλη γυναῖκα.»

— «Ἀγαπῶ τὴν πεθερά μου σὰν μητέρα μου!»

Ἡ ἀρρώστια τοῦ ... γιατροῦ

— Βλέπω τὸ γιατρὸ νᾶρχεται δυὶ φορές τὴν ἡμέρα στὴν ἀντικρινὴ γειτόνισσα. Εἶναι πολὺ ἄρρωστη;

— Ὁχι· εἶναι πολὺ... νόστιμη!

Αἱ κακαὶ συναναστροφαι.

Ἡ μητέρα μαλώνει τὸν γιό της, μαθητὴ τῆς Ροβερτείου.

— Δὲν ντρέπεσαι νὰ λὲς τέτοια ἄσχημα λόγια;

— Τὰ λέει κι' ὁ Σαῖξηρο, μαμὰ.

— Τότε, ἄλλη φορὰ νὰ μὴ συναναστρέφῃς μ' αὐτὸ τὸ παληόπαιδο!

Συζυγικαὶ περφερότητες.

Ἡ σύζυγος — Παληάνθρωπε! Πέντε παράδες δὲν ἀξίζεις!

Ὁ σύζυγος (ἀτάραχος). — Καὶ νὰ σκεφθῇς, βρὲ γυναῖκα, ὅτι εἶσαι τὸ ἡμισὺ μου!

ΝΕΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Μανδύλι — Μικρὸν τετράγωνον ὕφασμα, τὸ ὁποῖον ὁ ταξιδιώτης σείει, ὅταν τὸ τραῖνο ξεκινᾷ, διὰ νὰ χαιρετήσῃ τοὺς διγούς του ποὺ ἀφίνει στὸν σταθμό.

Μυθιστόρημα. — Συνένωσις ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἐξώφυλλον δέκα ἢ δώδεκα τετραδίων μελανωμένου χαρτοῦ, μεταξὺ τῶν φύλλων τοῦ ὁποῖου ξεραίνουν ἢ δεσποινίδες ἄνθη.

Ἀσανσέρ. — Κλουβὶ ἀπὸ κατεργασμένο οἶδηρο, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται στὸ ἱσόγειο ἡμερικῶν μεγάλων ξενοδοχείων καὶ παρταμέντων καὶ τὸ ὁποῖον φέρει συνήθως μίαν πινακίδα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: «Δὲν λειτουργεῖ, λόγῳ ἐπισκευῆς».

Δεκάρα. — Μικρὸς χάλκινος δίσκος, χρησιμεύσας ἄλλοτε ὡς νόμισμα, μὲ τὸ ὁποῖον σήμερον τίποτε δὲν ἀγοράζει κανεὶς.

Κοινὴ Γνώμη. — Φόρεμα, τὸ ὁποῖον πολὺ εὐκόλῃ ἀναποδογυρίζεται.

Τηλεγραφικὰ σύρματα. — Εὐφύης διάταξις μεταλλικῶν σιμῶν, τεντωμένων εἰς τὸ ἄκρον μεγάλων καταρτίων διὰ νὰ ξεκουράζονται τὰ χελεδόνια.

Πιάτον. — Βλήμα ἐκ πορσελάνης, τὸ ὁποῖον ἐκσφενδονίζει κανεὶς εἰς τὸ κενὸν κατὰ τὸ διάστημα ζωηρᾶς συζητήσεως μετὰ τῆς πεθερᾶς του.

Ὁ Βυζάντιος.

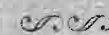

ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Γκάφα.

Ἡ κυρία. — Προχθές, ματμαζέλ, στὴν ἐπίσκεψι τῆς κυρίας Ψ. φορούσατε ἓνα ὡμορφο φουστάνι ποὺ δὲν σᾶς εἶδα ἄλλοτε νὰ τὸ φορῆτε.

— Ἔχετε δίκαιον· τὸ βάζω μόνον ὅταν κάμνω ἐπισκέψεις σὲ καλὸς πρέπει στήναι!

Ἀκούστης στὴ μπόρσα.

— Ἀκριβὸς λ'εἶ τὸ χορτί! Θεοῦκριβο! Ἔχω καὶ μικρὰ κομμάτια ποὺ κοστίζουν 1 λίρα, 5 λίρες, 10, 25, 50, 100, 500!...

Ὁργασμός.

Ὁ Διευθυντὴς (στὸν καινούργιο ὑπάλληλο). — Σοῦ εἶπε ὁ γραμματικὸς ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντά σου;

— Μάλιστα· νὰ τρέχω νὰ τὸν ξυπνῶ, μόλις φανῇτε νᾶρχεσθε!

Ἡ ὑπερήτρια. — Κυρία, ἦλθε ἓνας ἄνθρωπος νὰ κορυδίσῃ τὸ πιάνο.

Ἡ κυρία. — Περίεργο! Δὲν τὸν μὴνυσα ἐγώ.

— Τὸν ἔστειλε ὁ νοικιάτορας τοῦ ἐπάνω πατώματος!

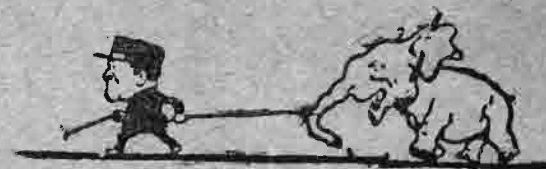

Οἱ Νεμερῶδ τοῦ Πέραν.

Μεταξὺ κυριῶν.

— Δὲν κυνηγᾷ ἐφέτος ὁ σύζυγός σας;

— Ὁχι· εἶναι τόσο ἀκριβὰ ἐφέτος τὰ ὀρτύκια!

ΓΑΜΟΣ & ΚΛΗΡΟΣ

Σὰν εἶδα μιὰ φορὰ τρανὸ δεσπότη νὰ περνᾷ μὲ μιὰ κοιλιά τρικούβεστη, μὲ μιὰ κοιλιά βαρέλι καὶ μ' ἓνα τράχηλο παχὺ ποὺ τὸ γιακὰ νὰ σπάη καὶ μ' ὅλα τ' ἄλλ' ἀνάλογα τοῦ σώματος τὰ μέλη, ψιθύρισ' ἀπὸ μέσα μου: Δὲν εἶναι ἁμαρτία ἂν τὸν δεσπότη ὡμορφο κορίτσι τὸν πλανέψῃ; ἂν ὑπανδρὸ τὸν ἄμωρο τὸν θέλ' ἡ Ἐκκλησία ἐνῶ ὁ Σατὰν ἐν σαρκὶ εἰς τὸν ἔχει κυριεύῃ! Βς

ΑΛΤ! ΑΛΤ! ΑΛΤ?

Ἐλύθη τὸ πρόβλημα

διὰ τὰ δῶρα σας !!!

Θὰ τὰ εὑρετε εἰς τὸ μοναδικὸν Κατάστημα «AUX 100.000 CHAUSSETTES»

Πλευσία συλλογὴ εἰς ὅλα τὰ εἶδη: Κάλτσες ἀνδρικές καὶ

γυναικείες καὶ παιδικές, ὑποκάμισα, γοιβάτες, κολάρα, φανέλλες, παντοφύλλων, ἀδιάβροχα, κασκόρσ, γάντια κτλ.

Μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ Πέρα, 438

Παραπλεύρως τῆς «Λεμπόν»

ΣΤΟ ΑΣΑΝΣΕΡ

Πάνε ἕξη μῆνες τώρα ποῦ ἡ Εὐλαμπία Πετεινάρη καὶ ἐγὼ ἀγαπιούμαστε. Καὶ ἀπὸ ἕξη μῆνες καμμὴ ἐθνοϊκὴ εὐκαιρία δὲν μᾶς παρουσιάσθηκε νὰ τὰ ποῦμε ἐλευθέρως καὶ νὰ ἐκφράσουμε τὸν ἔρωτά μας.

Ἡ Εὐλαμπία ἔχει ἓνα μαγαζάκι, ὅπου μαζὺ μὲ τὸν σύζυγό της πουλεῖ κουβαράκια, βελόνια καὶ μακαράδες ἀπὸ τὶς 8 τὸ πρωῒ ὡς τὶς 8 τὸ βράδυ καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ξεφύγῃ τὴν ἐπιτήρηση τοῦ συζύγου της ὅλη τὴν ἡμέρα. Μονάχα τὴ νύχτα εἶναι κάπως πὺδ ἐλεύθερη, μὰ τί τὸ ὄφελος; Ἐγὼ εἶμαι θυρωρός, ἀλλοίμονον! Δὲν μοῦ λένε πῶς νὰ ξεφύγω τὸ μάτι τῆς γυναίκας μου, ὅταν μέρα καὶ νύχτα βρίσκομαι περιορισμένος μαζὺ της στὴν ἴδια στενὴ κάμαρα καὶ μοιραζόμαστε τὸ ἴδιον στενὸ κρεβάτι; Κι' ἂν ποτὲ μοῦ ἔρχονταν ἡ ἰδέα νὰ ξεγλωστρήσω τὴ νύχτα, κάποιος ἀδιάκριτος νοικάτορας χωρὶς ἄλλο θὰ γνωρίσῃ ἀπ' τὸ θέατρο τὰ μεσάνυχτα καὶ γκορροῦ... τὸ κουδοῦνι. Πάγω! χάθηκα! Θὰ ξυπνήσῃ ἡ γυναίκα μου καὶ ὁ Θεὸς ξέρει τί μὲ περιμένει.

Χθὲς τὸ πρωῒ κατὰ τὶς 10, τὸ πέμπτο πάτωμα (οἱ νοικάτοροί του θέλω νὰ πῶ) καθὼς καὶ τὸ τέταρτο, καὶ τὸ τρίτο, καὶ τὸ δεύτερο, καὶ τὸ πρῶτο, ἔφυγαν γὰρ τὴν ἐξοχή. Ἀπὸ εἴκοσι χρόνια ποῦ εἴμαστε παντρεμένοι, ἡ Μαριώρα κι' ἐγὼ, καὶ εἴμαστε θυρωροὶ στὸ ἴδιο χάνι, γὰρ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ μας ἔχουμε νὰ φυλάξουμε μονάχα τὸν ἑαυτὸν μας.

Στὶς 11, μὲ τὴν πρόφωσιν ποῦ θ' ἀγοράσω λίγο σπάγγο, τρέχω στὸ μαγαζὶ τῶν Πετεινάρηδων.

Κι' ἐνῶ ὁ ἄνδρας της σέρβιρε ἕναν πελάτη, ἐγὼ μουρμουρίζω στὴ γυναίκα του:

— Εὐλαμπία μου, ψυχὴ μου, ἀπόψε θέλω νὰ περάσουμε τὴ νύχτα μαζὺ. Ἄκουσε τὰ σχέδιά μου. Ξέρεις πῶς στὸ χάνι ἐκτὸς ἀπ' τὴν κάμαρά μας, δρίζουμε καὶ τὸ σερβανὶ στὸ ἕκτο πάτωμα. Τὰ μεσάνυχτα τὴν ὥρα ποῦ ἡ γυναίκα μου θὰ ρουχαλίζει, θὰ σηκωθῶ σιγά-σιγά, θ' ἀνοίξω τὴν ἐξώπορτα καὶ θὰ σὲ

— Τί ἔκτακτη ράχη!

— Ἀλήθεια, τὴ βρίσκεις ὥρτια;

— Θαυμασία! Φαντάζεσαι τί θὰ κέρδιζε κανεὶς ἂν τὴν εἶχε νὰ κολιᾷ ρεκλάμες!

περιμένω. Ἐὖν πηγαίνεις συχνὰ στὸ σινεμὰ μὲ τὴν γειτόνισά σου. Πάνε κι' ἀπόψε καὶ ἀντὶ νὰ γυρίσῃς στὸ σπῆτι σου, τρέξε στὸ χάνι μας. Θάβρης τὴν πόρτα μισάνοικτη. Θὰ σὲ περιμένω στὴ σκάλα. Μπαίνουμε στὸ ἀσανσέρ. Θὰ μᾶς ἀνεβᾷσῃ στὸ ἕκτο πάτωμα. Καὶ σὲ δυὸ λεπτά, Εὐλαμπία μου, πουλί μου, σὲ δυὸ λεπτά, θάμαι ὁ πειὸ ἐντυχιμένος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Ἀμάν, Εὐλαμπία μου, μὴν λὲς ὅχι λυπήσου.

Μὲ λιγωμένη φωνὴ ἡ Εὐλαμπία ψιθύρισε:

— Ἀχ! Ἰπποκράτη μου, πῶς μπορῶ νὰ σοῦ ἀντισταθῶ; Θάβρω ὅστερ' ἀπ' τὸ σινεμὰ.

II

Περίμενα, καθισμένος στὰ σκοτεινά, στὸ τρίτο σκαλοπάτι τῆς μεγάλης ἀκάλας. Ἄκουσα κάποιον νὰ μπαίνει σιγά-σιγά

— Εὐλαμπία μου, Εὐλαμπίτσα μου, πουλί μου, σὲ ἀγαπῶ, σὲ λατρεύω. Βλέπεις τί καλὰ τὰ καταφέραμε; Ἡ Μαριώρα καιμᾶται σὰ βῶδι. Κάνε γρήγορα.

— Ἐχεις δίκαιο, Ἰωσήφ, Ἰωσηφάκη μου, πᾶμε.

— Ἡ σκιά τῆς Δημοκρατικῆς Γερμανίας.

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΝΝΗΣ

Ἀποκλειστικὸς Ἀποθηκάρχος Ἀγγλικῶν Ἐργοστασίων
Πόλις, Κατητζόγλου Χάν αρ. 71—74 Ἀριθ. τηλεφώνου: Σταμπούλ 2499

Πώλησις μόνον Χονδρικῶς

LE PRINTEMPS
GRANDE MAISON DE BONNETERIE
CONSTANTIN ZANNIS

Dépositaire exclusif des Fabriques Anglaises

Stamboul, Katirdjoglou Han 71—74 Téléphone: Stamboul 2499
Vente exclusivement en gros

100 ΕΙΔΩΝ ΦΟΡΜΕΣ

1002 ΣΧΕΔΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Θά εὑρητε εἰς τὸ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Δ. ΓΕΩΡΓΙΔΑ

Πέραν, ὀπισθεν Γαλατᾶ Σιρράϊ ὁδὸς Χαϊριέ 2, παραπλευρῶς τῆς Ἰ.τ. σχολῆς

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1898

Χρυσὰ Μετάλλια. Διπλώματα τιμῆς.

Κολώνιες παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους. Lotions καὶ Extraits διὰ μανδύλια πρώτης ποιότητος. Liqueurs διάφορα, Extra Κολώνια «Βενιζέλος». Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Περσεμπέ Παζάρ, Ζιντζιρλή Χάν αρ. 11

Πρέπει νὰ γυρίσω στὴ μιά, τὰ μεσάνυχτα. Ἀλλοιῶ-
τα θάχω καιγιάδες μὲ τὸν ἄνδρα μου.

Μπήκαμε στὸ ἀσανσέρ.

Ἡ χαρὰ πλημμυροῦσε τὴν καρδιά μου. Ἀνεβαίνα-
με στὸ ἕκτο πάτωμα, ἐγὼ ὅμως νόμιζα πὼς πετούσα-
με στὸν ἑβδομο οὐρανό.

Τὸ ἀσανσέρ, ἀνέβαινε.

Ξαφνικὰ σταμάτησε. Δὲν εἶχαμε φθάσει ἀκόμη στὸ
τέλος. Εὐρισκόμαστε ἀκίνητοι ἀνάμεσα στὸ πρῶτο καὶ
στὸ δεύτερο πάτωμα.

—Δὲν θὰ πάτησα καλὰ τὸ κουμπὶ ὅταν ξεκινού-
σαμε. Θὰ τὸ ξαναπατήσω. Δὲν εἶναι τίποτε.

Δὲν εἶναι τίποτε, εἶπα, μὰ σὲ λίγο κατάλαβα πόσο
σοβαρὰ ἦταν ἡ θέσις μας. Πάτησα πάλι τὸ κουμπὶ γιὰ
ν' ἀνέβουμε· μὰ τὸ ἀσανσέρ δὲν καταδέχθηκε νὰ κου-
νήσῃ· τὸ ξαναπατήσα γιὰ νὰ κατέβουμε, μὰ ἐκεῖνο
ἀκίνητο.

—Θεέ μου! ἀναστέναξαν ἡ Εὐλαμπία, τί ἀτυχία!

—Θεέ μου! μουρμούρισα κι' ἐγώ. Τί δυστυχία!

Ἐνα τέταρτο τῆς ὥρας περάσαμε νὰ καταριώμαστε
τὴν τύχη.

Πέντε, δέκα, εἴκοσι, ἑκατὸ φορές ξαναπατήσα τὸ
κουμπὶ. Πέντε δέκα, εἴκοσι, ἑκατὸ φορές αὐτὸ τὸ
ἀναθεματισμένο κουμπὶ μᾶς ἔδωσε νὰ καταλάβουμε
ὅτι δὲν θὰ καταφέρουμε τίποτε, οὔτε μὲ τὸ καλὸ, οὔτε
μὲ τὸ κακό.

—Τοῦλάχιστον, εἶπε θρηνητικὰ ἡ Εὐλαμπία, νὰ
ἔρχονταν κανένας νοικάτορας νὰ μᾶς ἐλευθέρωνε!

—Ἀλλοῖμονο, ἀγάπη μου! ὅλοι λείπουν στὰ νησιά.
Κανείς δὲν θὰ γυρίσῃ πρὶν ἀπ' τὸν Σεπτέμβριο.

Δὲν μπορούσαμε βέβαια νὰ περιμένουμε ὥς τὸν
Σεπτέμβριο, κρεμασμένοι ἀνάμεσα στὸ πρῶτο καὶ
δεύτερο πάτωμα. Ἐπρεπε νὰ βροῦμε κάποιον τρόπο
νὰ βγούμε ἀπ' αὐτὴν τὴν ποντικοπαγίδα.

Ἡ ὥρες περνοῦσαν.

Δὲν βρῖσκαμε κανένα τρόπο νὰ γλυτώσουμε. Ἀνα-
ψα ἕνα σπύρτο, χωρὶς νὰ ξέρω τὸ γιατί. Ἐξαφνα ἡ
Εὐλαμπία φώναξε:

—Τί βλάκες ποῦ ἦμαστε. Φέρε ἐδῶ τὸ σπύρτο. Σω-
θήκαμε! Διάβασε αὐτὴν τὴν πλάκα Ἰωσήφ.

«Κώδων Θυρωροῦ!» Ἄς χτυπήσουμε καὶ θάρρη.

—Ἔτσι ἔ; Μά, ἀγαπητή μου ξεχνᾷς ὅτι ὁ θυρωρὸς
εἶμαι ἐγώ, καὶ βρίσκουμαι κλεισμένος μαζί σου; Ὁ
μόνος ἄνθρωπος ποῦ θ' ἀκούσῃ τὸ κουνδοῦνι εἶναι ἡ
γυναῖκα μου.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

—Οἱ πόνοι τοῦ ἀριστεροῦ σας ποδιοῦ, κῶνα
Κατήγκω, προέρχονται ἀπ' τὴν ἡλικία.

—Μὰ καὶ τὸ δεξιὸ πόδι μου, γιατρέ, εἶναι
τῆς ἴδιας ἡλικίας!

III

Τὸ μεσάνυχτα, τὴν ὥρα ποῦ μπαίναμε στὸ ἀσαν-
σέρ εἶχα πῆ μὲ τὸν νοῦ μου:

—Νᾶσαι εὐλογημένος, Κῆρ Παντελάκη μου, ἀξιολά-
τρευτέ μου νοικοκύρη ποῦ ἔβαλες εἰς τὸ χάνι σου ἕνα
τέτοιο μικρὸ, χαριτωμένο ἀσανσέρ. Τί γλυκὸ πρᾶμα
ἀλήθεια νᾶμαι σφιγμένος σῶμα μὲ σῶμα, μὲ τὴν χου-
σῆ μου Εὐλαμπία!

Τὸ ὥρολόγι τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου χτυποῦσε δύο
κι' ἐγὼ ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου:

—Πᾶνε στὸ διάβολο, ἀναθεματισμένε Παντελάκη,
βρωμονοικοκύρη μου, ποῦ ἀντὶ ἀσανσέρ τῆς προκοπῆς,
ἔβαλες αὐτὸ τὸ σαρδελοκοῦτι. Θέλοντας καὶ μὴ βροί-
σκομαι σφιγμένος σῶμα μὲ σῶμα μ' αὐτὴ τὴ χονδρο-
γυναῖκα.

Τακτικά, κάθε δέκα λεπτά, ἡ Εὐλαμπία μουρμού-
ριζε. «Πρῶτα, πρῶτα πρέπει νὰ σὲ πῶ, κύριε Ἰωσήφ
ὅτι ποτὲ δὲν ἀγάπησα... καὶ ὕστερα ὅτι εἶσαι
ἡλίθιος...»

Ἀκούσαμε τὸ ὥρολόγι νὰ χτυπᾷ τρεῖς τέσσερις,
πέντε. Καὶ οἱ δύο ἦμασταν πεθαμένοι ἀπὸ τὸν κόπο.
Θάδινά ἑκατὸ χιλιάδες λίρες γιὰ νὰ μπορέσω νὰ κα-

ΜΠΑΖΑΡ ΝΤΟΥ ΛΕΒΑΝ ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ, 388

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ διαφόρων ἐπιπλῶν, εἰδῶν οἰκοκυρείου, παιγνιδίων, ἀμαξῶν διὰ παιδιά.

ΑΓΝΟΣ ΕΡΩΣ

Μόλις ἔφθασεν ἡ εἵδης δι' στήν
Ἀμερικὴ πέθανεν ἓνας πλούσιος θεῖος του.

θήσω ἐνι λεπτό, ἄς εἶναι κι' ἐπάνω σὲ πέτρες μυ-
τερές. Θάδινά ἓνα βασίλειο γιὰ νὰ μπορέσω νὰ περ-
πατήσω λιγάκι ἔστω καὶ κάτω ἀπὸ ραγδαία βροχή.

Ἄρχισε νὰ ξημερώνῃ. Καὶ οἱ δύο μὲ μιὰ φωνὴ
εἶπαμε:

—Δὲν βαστῶ πιά... Ἄργα ἢ γλήγορα ἡ Μαριώρα
θὰ μᾶς πιώσῃ.

Τάχα τί τὸ ὄφελος ἂν μᾶς ἀνακαλύψῃ δυὸ ὥρες
ἀργότερα; Ἄς χτυπήσουμε.

Πατήσαμε τὸ κουδοῦνι μιά, δυό, τρεῖς φορές.
Ἄρχισε νὰ φοβοῦμαι μήπως καὶ τὸ κουδοῦνι εἶχε
χαλάσει. Ἐξαφνὰ τὸ ἠλεκτρικὸ ἀναψε στὴ σκάλα.

Ἡ γυναῖκα μου ἀνέβαινε.

—Ποιὸ παληόπαιδο παίζει τέτοια ὥρα μὲ τὸ κου-
δοῦνι τοῦ ἀσανσέρ; Νὰ ἤξερα τοῦλάχιστον ποῦ στο
διάβολο πῆγε ὁ ἄνδρας μου...

Θεέ μου, Θεέ μου, τί θὰ γίνῃ τὴ στιγμὴ ποῦ θὰ μὲ
ἀνακαλύψῃ! Ἀρχίσαμε νὰ φωνάζουμε καὶ οἱ δύο,
προσπαθώντας μὲ κάθε τρόπο νὰ κάνουμε ἀγνωρίστη
τὴ φωνή μας. «Μὴν ἀνησυχῆτε, κυρία, πατήστε μό-
νάχα καλὰ ἀπὸ κάτω τὸ κουμπὶ τοῦ ἀσανσέρ.»

Ἀσπلاγχνῇ, ἀνηλεές ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας μου,
ἀκούονταν ἀπ' τὴ σκάλα: Περιμένετε, ἀνεβαίνω.

Ἐφθασε. Στάθηκε. Σήκωσε τὸ κεφάλι τῆς.

—Μπᾶ! Μπᾶ! τί βλέπω! Ἐσὺ εἶσαι, Ἰωσήφ; Ἐσὺ
μὲ τὴν Κα Πετεινάρη; Ἐσὺ μ' ἔκείνηνα! Ἔτσι ἔ;
Αὐτὴ εἶναι ἡ παλιογυναῖκα ποῦ σοῦ πῆρε τὸ μυαλό.
Μωρὲ μπράβε σὰς καὶ τοὺς δύο! Ὡμορφο ζευγάρι!
Ραντεβοῦ μέσ' τὸ ἀσανσέρ!

Καὶ χτυπήσατε γιὰ νὰ μὲ φωνάξετε νὰ
σᾶς καμαρώσω.

Κάθησε στὸ καναπαδάκι ποῦ ἦταν ἔξω
ἀπ' τὸ ἀπαρτεμᾶν κι' ἄρχισε νὰ μᾶς βρί-
ζῃ σὰν χαμάλης.

—Εἶσαι παληάνθρωπος, μ' ἔλεγε ἡ
Εὐλαμπία! εἶσαι ἄναδρος! Τόση ὥρα αὐ-
τὴ ἡ γυναῖκα μὲ βρίζει κι' ἐσὺ τὴν ἀφή-
νεις νὰ ἐξακολουθῇ.

—Πῶς νὰ τὴν ἐμποδίσω; Ἐμπόδισέ
τὴν ἐσὺ, ἂν μπορῇς.

Ἄρχισε ν' ἀγριεύω.

—Ἀσχημα θὰ τὸ πληρώσῃς αὐτό, Μα-
ριώρα. Ἐχéis νὰ φᾶς ἓνα διαβολόξυλο...
Ξεκαρδίσθηκε στὰ γέλια.

Ἐγὼ θὰ φάγω ξύλο; Ἀστείευεσαι;

Μὰ γιὰ νὰ δείρῃς πρέπει πρῶτα νάβγῃς
ἀπὸ δῶ μέσα. Θάβγῃς ὅταν τὸ θελήσω
ἐγώ! Κι' ἀκόμη δὲν τὸ πῆρα ἀπόφαση.

IV

Ἡ γυναῖκα μου κατέβηκε τὴ σκάλα.

Χωρὶς ἄλλο θὰ πάῃ στὴν ἀστυνομία, συλλογίσθηκα.

Ἐβλεπα τὴ σκηνὴ μὲ τὸ νοῦ μου καὶ κοῦα νερὰ
περέχυναν τὴ ράχη μου. Τὸ διαζύγιο, βέβαια, μοῦ
φαίνονταν τρομερό. Μὰ οἱ ἠθικοὶ πόνοι δὲν εἶναι
τίποτε μπροστὰ στοὺς σωματικούς. Ἄς γίνῃ ὅ,τι γί-
νει ἔλεγα, φθάνει νὰ μπορέσω νὰ καθήσω.

Ἀκούσαμε τὴν Μαριώρα νὰ ξανανεβαίνῃ. Εἶχα
μαντεύσει σωστά.

Ἀνδρική βήματα ἀκούσθηκαν μαζί μὲ τὰ δικά τῆς.
Μπᾶ! δὲν εἶναι ὁ ἀστυνόμος, φώναξε ἡ Εὐλαμπία.
Μπρὲ τὴν βρωμογυναῖκα! Ἀκουσες τὴν φωνὴ τοῦ
ἀνδρός μου; πῆγε καὶ τὸν κουβάλησε πρῶτο-πρῶτο.

Ἡ γυναῖκα μου καὶ ὁ Πετεινάρης ἀνέβαιναν τὴ
σκάλα βιαστικοί.

—Δὲν εἶναι δυνατόν... μουρμουρίζε ὁ κ. Πετει-
νάρης.

—Δὲν εἶναι δυνατόν; Τώρα θὰ διῆς! ἔλεγεν ἡ
συμβία μου.

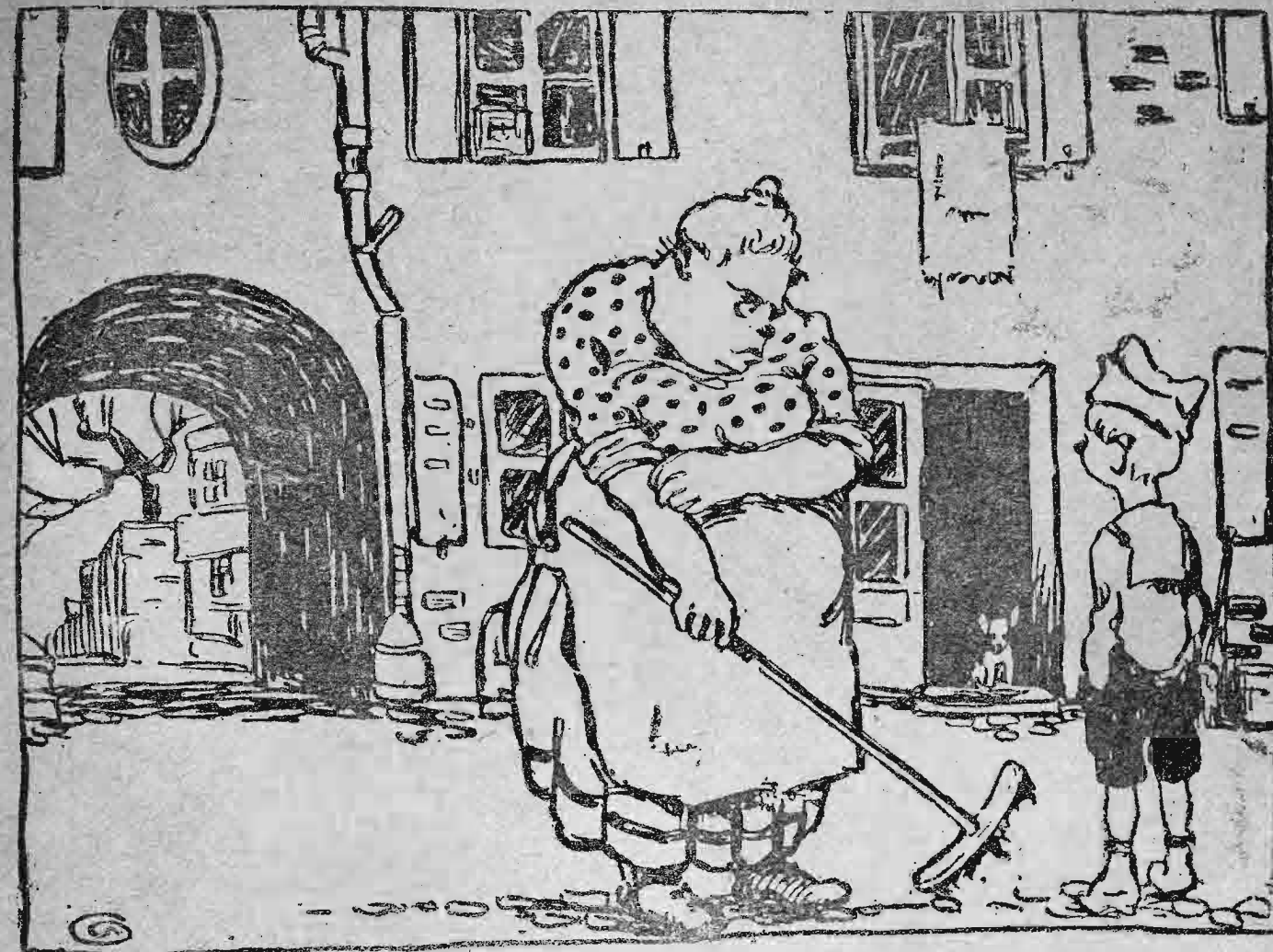
Κι' ὅταν ἀνέβηκαν τὴ σκάλα:

—«Τοὺς βλέπεις τώρα, Πετεινάρη μου, τοὺς βλέπεις;
Τί ἀνόητη ἦμουν, τόσους μῆνες τώρα, νὰ μοῦ ζητή-
σῃ τὴν καρδιά μου κι' ἐγὼ νὰ σέ λέγω «ὄχι». Φίλησέ με
τώρα, πουλί μου!...»

Τὴν φίλησε. Φιλήθηκαν.

—Νὰ σὲ πῶ, Πετεινάρη μου, ἐξακολούθησε ἡ γυναῖ-
κα μου, τώρα πιά δὲν βλέπω κανένα ἐμπόδιο. Ἐ! τί
λές; Αὐτοὶ ἐδῶ ἔτσι κλεισμένοι δὲν θὰ πᾶνε βέβαια νὰ
φωνάξουνε τὸν ἀστυνόμο ἔλα, κάμε γλήγορα! Ἄς κα-
τέβουμε στὴν κάμαρά μου.

ΜΠΟΥ ΝΤΟΥΒΑΡ ΜΠΕΝΙΜ, ΜΠΟΥ ΝΤΟΥΒΑΡ ΣΕΝΙΝ

Ὁ λόγος γιὰ τὸν... σύζυγο.

—Τὸν ἡῦρες, βρέ, τὸν μπεκρούλιακα;

—Τὸν ἡῦρα.

—Καὶ ποῦ ἦταν;

—Νά, μὰ στὸ ἓνα πεζοδρόμιο καὶ μὰ στὸ ἄλλο!

Βέβαια, αὐτὴν τὴν στιγμὴ ἡ ἀξιοπρέπειά μου δὲν
ἐπέτρεπε νὰ γυρέψω καμμιά χάρι ἀπ' τὴ γυναῖκα μου,
οὔτε ταίριαζε ἡ Εὐλαμπία νὰ γυρέψῃ βοήθεια ἀπ' τὸν
σύζυγό τῆς. Καὶ ὅμως καὶ οἱ δύο μας μούρμουρίσαμε:
—Ἐλεος! Γιὰ τὸνομα τοῦ Θεοῦ! Βγάλτε μας πρῶτα
ἀπ' ἐδῶ μέσα!

Σφιχταγκαλιασμένοι, ἡ γυναῖκα μου καὶ ὁ Πιτεινάρ-
ης ἄρχισαν νὰ κατεβαίνουν τὴ σκάλα.

Γέλασαν δυνατὰ καὶ μᾶς εἶπαν:

—Ὅχι!... σᾶς λέμε, ὄχι... Περιμένετε. Ἐχουμε
πεῖδ βιαστικὴ δουλειὰ νὰ τελειώσουμε.

ΟΙ ΦΙΣΕΡ

Ἀποχεῶν λόγος.

Ἡ ὑπηρετρία.—Δὲν βλέπω νὰ φέρῃ τίποτε ὁ
Κύριος ἀπ' τὸ κυνηγι σήμερα.

Ὁ κύριος.—Ἐχάσα τὸν πορτιμονέ μου σπῆτι.

Γαλλομάθεια

Ἡ Κυρία πηγαίνει στοῦ Παπᾶ ν' ἀγοράσῃ γάντια.

—Δεῖτε μου τὰ μαῦρα γάντια ποῦ ἔχετε.

Ὁ ὑπάλληλος τὰ δείχνει.

—Μὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τὰ τελευταῖα ποῦ ρεκλαμάρετε
στὴν ἐφημερίδα γράφετε ὅτι φέρετε μαῦρα γάντια μὲ
ἄσπρα γαζιά καὶ vice versa. Τὰ γαζιά τὰ βλέπω, τὰ
vice versa δὲν βλέπω.

Καὶ ὁ ὑπάλληλος (ποῦ κατάλαβε περὶ τίνος πρό-
κειται)—Μά, κυρία μου, vice versa θὰ πῇ γαλλικά
μὲ τρία κουμπιά. Ὅρίστε τὰ 3 κουμπιά.

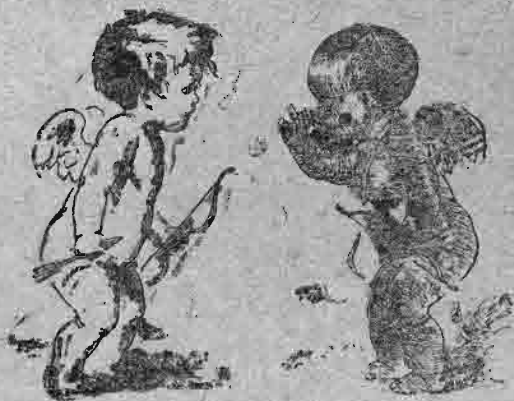
Ἡ κυρία ἀγόρασε τὰ γάντια!

Ἡ παραμονὴ τοῦ γάμου.

—Σὲ συγγαίρω, φίλε μου· πάντοτε θὰ βλέπῃς αὐτὴν
τὴν ἡμέρα ὅς τὴν εὐτυχεστέρα τῆς ζωῆς σου.

—Μά, δὲν παντρεύομαι σήμερα· αὔριο θὰ παν-
τρεθῶ.

—Ἐ, ἀκριβῶς γι' αὐτό!

ΑΠΟ ΤΙ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΤΙΜΗ

Μιά εὐτυχὴς σύμπνοιας τοὺς ἐπέτρεψε νὰ μείνουν μόνοι σὺν θεωρεῖο. Τότε Ἐκεῖνος ἐπαφελήθηκε ἀπ' τὸν θόρυβο ποὺ ἔκαμνε ὁ τενόρος ἐπάνω στὴ σκηνή, γιὰ νὰ τῆς ἐκφράσῃ τὸν ἔρωτά του χωρὶς φόβο ν' ἀκουσθῇ ἀπ' τὸ πλαγινὸ θεωρεῖο.

— Κυρία! τῆς εἶπε. Εἶναι ἕξη μῆνες τώρα ποὺ σὰς ἀγαπῶ τρελλὰ καὶ ὁμως οἷς δὲν καταδεχθήκατε, ἢ καλλιτέρα δὲν θελήσατε, νὰ τὸ ἀντιληφθῇτε.

— Εἶσθε βέβαιος γι' αὐτὸ ποὺ λέτε; ρώτησεν ἐκείνη μ' ἓνα ἐλαφρὸ εἰρωνικὸ μειδίαμα.

— Μὴ γελᾶτε μὲ τὸν πόνο μου, κυρία. Ἐκαμα τῆς μεγαλείτερες τρέλλες γιὰ νὰ σὰς δείξω πόσο σὰς ἀγαπῶ καὶ οἷς πάντοτε μοῦ δείξατε τὴ μεγαλείτερη ἀδιαφορία.

— Ἴσως διότι ποτὲ δὲν εἶσθε στὰς ἐκδηλώσεις σας εὐλικρινής. Ν' ἀλλάξετε, φίλε μου, τακτικήν.

— Ἀ, ὅχι, διήρκεσε πολὺ αὐτὸ τὸ μαρτύριον. Ἀληθινά, θ' ἀλλάξω τακτική. Καὶ σὰς εἰδοποιῶ ὅτι σὺ μέλλον θὰ γίνω πολὺ σκληρὸς μαζί σας.

— Μπῶσα!...

— Φυλαχθῇτε, κυρία, καὶ μὴ εἰρωνεύεσθε. Ξέρω καλὰ τὰς σχέσεις σας μὲ τὸν γελοῖον ἐκεῖνον, τὸν Σταῦρο Τοιμπιδάκη. Καὶ φαντάζεσθε τί ἤμπορεῖ νὰ συμβῇ, ἂν κάποιος φίλος σας οἰκογενειακὸς τοῦ ὁποῖου τόσον ἀπότομα θίγεται ἡ φιλοτιμία, πληροφορήσῃ τὸν σύζυγόν σας... Καταλαβαίνετε, πιστεύω, τί ἐννοῶ.

— Καταλαβαίνω, φίλε μου, ὅτι εἶσθε ἕνας... τρελλός! Καὶ πρέπει ὅλας διὰ παντός νὰ σὰς πῶ ὅτι εἶμαι τιμὴ γυναῖκα καὶ ὅτι αὐτὸν ποὺ λέτε τὸν Σταῦρο Τοιμπιδάκη εἶναι ζήτημα ἂν τὸν γνωρίζω καὶ ἐξ ὄψεως κῆν...

Τὴν ἐπομένην ὁ φίλος συνήρτησε τὸν σύζυγο.

— Ἀγαπητέ μου, τοῦ λέγει, βόσκομαι σὲ πολὺ δύσκολη θέσι.

Ὁ σύζυγος κουμπώθηκε, νομίσας ὅτι πρόκειται νὰ τοῦ ζητήσῃ δανεικὰ.

— Μὰ ἡ πᾶσα σήμερα εἶναι τέτοια ὥστε ὅλοι περὶπου βροσιόμαστε στὴν ἴδια θέσι.

— Ὅχι, δὲν πρόκειται γιὰ ζήτημα οἰκονομικόν, εἶπεν ὁ φίλος. Πρόκειται γιὰ τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν ἐνὸς στενοῦ μου φίλου. Ξέρω καλὰ ὅτι τὸν φίλον μου αὐτὸν ἡ γυναῖκα του τὸν ἀπατᾷ, ἀλλὰ δὲν ξέρω κατὰ πόσον θὰ εἶναι λογικὸν νὰ τοῦ τὸ καταστήσω γνωστόν. Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα ποὺ μὲ φέρνει σὲ δύσκολη θέσι.

— Ἀλήθεια, εἰν' ἓνα ζήτημα λεπτόν, σὺ δὲ ποῖον δὲν βλέπω τὸν λόγον νὰ ἀνακατώνεται κανεὶς.

— Τὸ λέγε σεῖς αὐτό, ἕνας σύζυγος ὁ ὁποῖος μπορεῖ μὰ μέρα νὰ τὸ πάθῃ καί...

— Τί θέλετε νὰ πῇτε μ' αὐτό; Μήπως ἐννοεῖτε ὅτι ἡ σύζυγός μου, ἡ Αἶνα μου...

— Μὴ θυμώνετε. Δὲν μιλοῦμε τώρα ἐπὶ ὀρισμένων γεγονότων ἀπλῶς συζητοῦμεν ἀκαδημαϊκὰ. Λοιπὸν τί θὰ λέγατε ἂν ἔξαφρα ἡ Αἶνα σας σὰς ἀπατᾷ μὲ τὸν Σταῦρο Τοιμπιδάκη καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ μάθαινα κατὰ τύχην ἐγὼ καὶ δὲν σὰς τὸ ἔλεγα;

— Πῶς εἶπατε; Τὸν Σταῦρο Τοιμπιδάκη; Κάτι ὑποπτεύομαι. Ἀ, ὀρισμένως καὶ ξέρετε καὶ δὲν μοῦ τὸ λέτε. Γιὰ πῶστε μου σὰς παρακαλῶ...

— Καὶ ὁμως οἷς ὁ ἴδιος λέγατε προηγουμένως ὅτι κανεὶς δὲν πρέπει ν' ἀνακατώνεται σὲ τέτοιες ὑποθέσεις.

— Ἀ, ὅχι, τώρα προχωρήσατε πολὺ καὶ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσετε. Σὰς τὸ παρακαλῶ.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σὰς τὰ λέγω ὅλα μὲ τὴν συνείδησιν μου ὅτι οἷς κυρίως θελήσατε νὰ μάθετε τὴν συμφορὰ σας...

— Γιατὶ εἶσαι ἀργὰ ἀπόψε; Ποῦ ἦσουν; Ρώτησε ξερὰ-ξερὰ τὸν σύζυγόν της ἡ Αἶνα. Κατόπιν, κυττάζοντάς τον στὰ μάτια: Μά, καὶ ἔχεις. Γιατὶ εἶσαι ταραγμένος;

— Ἀγαπητή μου Αἶνα, ἀπόψε μὲ συνέβη μὰ βλακώδης περιπέτεια, γιὰ τὴν ὁποία πρέπει νὰ σοῦ ζητήσω συγγνώμην. Ἐνας ἄτιμος, ποῦ φθόνῳ, καθὼς φαίνεται, τὴν οἰκογενειακὴν μας εὐτυχίαν, ἤλθε καὶ μοῦ εἶπε ὅτι μὲ ἀπατᾷς. Νιχέπουναι νὰ σὲ πῶ ὅτι τὸν πίστεψα, γι' αὐτὸ δὲ θὰ σοῦ πῶ καὶ τὸ νομά του.

— Ὅτε θέλω νὰ τὸ μάθω, εἶπε σοβαρῇ ἡ Αἶνα.

— Καὶ γιὰ νὰ μοῦ τὸ ἀποδείξῃ συγκεκριμένως, ἐξηκολούθησεν ὁ σύζυγος, μῆκαμε σ' ἓνα ἀμάξι καὶ πήγαμε στὸ Σιολί, ὅπου περιμέναμ' τρεῖς δλοκληρεσ ὄρες καὶ μ' ἓνα κρῶ διαβολεμένο ἔξω ἀπὸ ἓνα σπῆτι, σὺν ὁποῖον καθὼς μὲ εἶπε συναντήσατε τακτικὰ μὲ τὸν Σταῦρο τὸν Τοιμπιδάκη, τὸν γελοῖο ἐκεῖνο τύπο.

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΙΣ

Δς.

Η ΜΕΣΙΑ

Θε νὰ σὰς πῶ τῆς ἐποχῆς μὴ νόστιμ' ἱστορία:

Χθὲς χτύπησε τὴν πόρτα μου μὴ παχουλὴ κυρία.

Ψηλὸ τακῶνι, φασμέν, καπέλλο, βουαλέττα,

γυναῖκα τέλος τοῦ συρμού καὶ πρὸ πάντος κοκέττα.

Μόλις ἐμπήκεν, ἄρχισε, χωρὶς νὰ πάρῃ ἄδεια,

νὰ ἐξετάζῃ γύρω της μὲ περισσὴν αὐθάδεια

[τὰ ἐπιπλα ἢ ξένη.

«Δὲν εἶναι, μοῦπεν, ἄσχημο τὸ παρταμέντο ἐν γένει!

Εἰν' ἀληθὲς ποῦ δὲν ἔχει σωφρᾶς σαντράλ, λουτήρας,

οὔτε μπρίζ μπίζ δαντελωτά, παρκέ κι' ἀνεμιστήρας,

οὔτ' αὐτομάτως κλείουνε τῶν κορινθόρ ἢ θύρες,

μὰ τέλος πάντων πρόκειται καὶ γιὰ τριάντα λίρες!»

Με συγχωρεῖτε, φράντζα μὲ κάποιαν ἀπορία,

μήπως νὰ τὸ νοικιάσετε τὸ βλέπετε κυρία;

Ὁ τρόπος ποῦ μιλήσατε αὐτὸ σημαίνει προφανῶς

πλὴν εἰν' ἀργά, κυρία μου, τῷ νοικιάσῃ πρὸ μηνός!

— Τί «νοίκιασμα» καὶ «πρὸ μηνός» καλὲ μουσιου

[μιλεῖτε;

Ἐοεῖς δὲν εἶσθε ἀπὸ καιροῦ ποῦ μὴ μεσιὰ ζητεῖτε;

Λοιπὸν μὲ στέλνουν γιὰ μεσιὰ ἀπ' τὸ μπουρὼ ντὲ

[πλασεμὰν

κι' ἤλθα νὰ διῶ ἂν θὲ νὰθῶ τοῦ γούστου μου τ' ἀπαρ-

[τιμὰν.

(Μίμησις)

Δελῆς

— Νὰ σὰς πῶ, ἀγαπητοί μου, ἐσεῖς γυρεύετε παρταμέντο κι' ἐμεῖς ὑπερφόρτα. Τὸ πρᾶγμα βολεύεται εὐκόλα. Ἐλάτε νὰ κατοικήσετε μαζί μας καὶ νὰ μᾶς ὑπηρετήτε. Ἐστὶ καὶ σεῖς βεβήκατε παρταμέντο κι' ἐμεῖς ὑπερφόρτα.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Τὸν ἔρωτά μας τραγουδοῦν τ' ἀηδόνια στὰ πλατάνια.

— Πότε, Φωφώ, θὰ βάλουμε τοῦ γάμου τὰ στεφάνια;

— Σὰν παντρευτοῦμε κι' ἡ μαμά ζητεῖ νάρθη μαζί μου.

θὰ τὴ δεχθῇς, ψυχὴ μου;

— Γι' αὐτὴν κι' ἡ πόρτες ἀνοικτὲς καὶ τὰ παρὰθυρά μου

καὶ μ' εὐχαρίστησι πολὺ θὲ νὰ τὴν πῶ... μαμά μου.

— Κι' ὅταν φουστάνι ἀκριβὸ τῆς μόδας σοῦ ζητήσω;

— Στοῦ Πέραν τὰ ραφτάδικα εὐθὺς θὰ σ' ὀδηγήσω.

— Στῆς εὐτυχίας κολυμβῶ τὰ ὄνειρώδη μπάνια.

— Ἀχ! πότε θὲ νὰ βάλουμε τοῦ γάμου τὰ στεφάνια;

(Ἰστερ' ἀπὸ κόμποσο καιρὸ)

— Τὸν ἔρωτά μας τραγουδοῦν τ' ἀηδόνια στὰ πλα-

[τάνια...

— Καὶ λὲν ἀκρίβεια πλάκωσε στοῦ Πέραν στὰ φουστάνια!

— Μὲ τὴ μαμά μου σήμερα πήγα στὴν ἀγορά.

— Εἶδες τιμὲς ἀπρόσιτες στὰ λούτρη καὶ στὰ φτερά;

— Ἀγάπη μου, σὲ πόθησα αἰώνια κοντά μου

ἢ ὥσα ἐπλησίασεν ἡ ποθητὴ τοῦ γάμου.

— Ἐπάτησες, ἀπρόσεκτη, καταμεσῆς τῆς πῆττας!

— Γιὰτί;

— Τὰ δόντια ἔβγαλα τὰ δυὸ τοὺς... σωφρονίτας!

Βουγίδης.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΩΡΑ

Ο Συνταγματάρχης Γαλονίδης τελειώνει το φαγητό του, διαν ή ορντινάντσα του του έφεραν ένα τηλεγράφημα.

«Επί προσεγγίσει μεγάλων γυμνασίων, έλθω Σάββατον 4. μ. μ. επιθεωρήσαι φρουράν.»

Κασκέτος

Μεραρχος.

Στή στιγμή ο συνταγματάρχης Γαλονίδης έστειλε και φώναξε τους τέσσερεις ταγματάρχας του 199ου πεζικού.

—Φίλοι μου, τους ανακοίνωσε, αυτήν την στιγμή πήρα ένα τηλεγράφημα από τον Κον Κασκέτον. Θα έλθω να επιθεωρήσω την φρουράν το Σάββατον, το ερχόμενο Σάββατον, σάς...

Ο συνταγματάρχης κοντοστάθηκε μια στιγμή.

«Ευρίσκομαι εις πολύ καλές σχέσεις με τον Μέραρχον σκέφθηκε. Προχθές ακριβώς δέχθηκε μια μαρμαρίνη προτομή του Βενιζέλου που του έστειλα στην εορτή του. Φθάνει να το θελήσω εκείνος και αύριο προβιβάζομαι κι' εγώ εις Μέραρχον. Φυσικά πρέπει ή επιθεώρησις του Σαββάτου να είναι άμεμπτος. Άλλοίμονον! Τους ξέρω καλά τους στρατιώτας μου. Είναι ικανοί ως την τελευταία στιγμή να μὴν ετοιμασθούν.»

—Λοιπόν, φίλοι μου, σάς έλεγα, εξηκολούθησεν ο συνταγματάρχης, ότι ο Κος Μέραρχος θα έλθω το Σάββατον, το Σάββατον... το μεσημέρι. Πρέπει λοιπόν σάς 12 τα τέσσερα τάγματα νάναι παρατεταγμένα στην αλλη του σταθμού.

Βιαστικοί οί τέσσερεις ταγματάρχαι γύρισαν στον στρατώνα. Στο λεπτό ο καθένας τους έστειλε και φώναξε τους τέσσαρας λοχαγούς του τάγματός του.

—Φίλοι μου, είπε κάθε ταγματάρχης στους λοχαγούς, που είχε σάς διατάγας του. Είδα προδόν τον Συνταγματάρχη. Ο Μ'ραρχος θα έλθω να επιθεωρήσω την φρουρά, το Σάββατον, το ερχόμενο Σάββατο, σάς...

Καθένας από τους τέσσερεις ταγματάρχας κοντοστάθηκε ένα λεπτό. «Τάχω πολύ καλά με τον συνταγματάρχη, συλλογίσθηκε. Την περασμένη εβδομάδα του έστειλα ένα λαγό που χτύπησα μόνος μου, και τον

δέχθηκε ευχαρίστως. Από εκείνον εξαρτάται να προβιβασθώ αύριο και σε συνταγματάρχη. Πρέπει βέβαια να του σεβίρω μια επιθεώρηση πρώτης τάξεως. Άλλοίμονο όμως! Τους ξέρω εγώ όλους αυτουνοὺς τί πράγματα είναι. Σάν πάντα είναι ικανοί να...

—Λοιπόν σάς έλεγα, φίλοι μου, εξηκολούθησε καθένας ταγματάρχης, ότι ο στρατηγός θα έλθω το Σάββατον, σάς... 8 το πρωί. Πρέπει εκείνην την ώρα οί λόχοι σας να είναι μαζεμένοι στην αλλη του σταθμού.»

Βιαστικοί, οί 16 λοχαγοί γύρισαν στους καταυλισμούς των. Αμέσως ο καθένας των έστειλε και φώναξε τους οκτώ υπολοχαγούς που είχε σάς διατάγας του.

—Κύριοι, είπε ο καθένας τους στους οκτώ υπολοχαγούς του λόχου του, προδόν τον λεπτόν είδα τον ταγματάρχη. Ο στρατηγός έρχεται να επιθεωρήσω την φρουρά μας το Σάββατο, το Σάββατο σάς...

Καθένας απ' τους δέκα εξ λοχαγούς κοντοστάθηκε τριάντα δευτερόλεπτα.

—Τάχω πολύ καλά με τον ταγματάρχη μου, συλλογίσθηκε. Δεν πέρασαν δέκα μέρες που έφαγε σπῆτι μου. Στο χέρι του είναι να προβιβασθώ αύριο κι' εγώ σε ταγματάρχη. Όμως προσοχή! πρέπει να του ετοιμάσω μια έξοχη επιθεώρηση. Άλλοίμονο! τους ξέρω εγώ τους δικούς μου τί τεμπέληδες είναι! Σάν πάντα είναι ικανοί να...

—Λοιπόν σάς έλεγα, εξηκολούθησε ο καθένας τους, ότι ο στρατηγός θα έλθω το Σάβ... όχι την Παρασκευή ήθελα να πω, σάς τέσσαρας το απόγευμα, ακούτε; την Παρασκευή. Πρέπει λοιπόν ως αυτήν την ώρα οί οκτώ σας λόχοι να είναι μαζεμένοι στην αλλη του σταθμού.

Βιαστικοί οί τριάντα δύο υπολοχαγοί έτρεξαν στους καταυλισμούς των. Παρενθές καθένας τους μάζεψε τους τέσσαρας λοχίας του ούλαμού των.

—Λοχίαι, ακούστε με καλά. Ο στρατηγός-ο στρατηγός της Μεραρχίας-ακούστε με καλά-έρχεται να επιθεωρήσω την φρουρά την Παρασκευή. Την Παρασκευή σάς...

Καθένας απ' τους τριάντα δύο υπολοχαγούς κοντοστάθηκε δέκα πέντε δευτερόλεπτα. «Τα πάμε ποίμα με τον λοχαγό μου. Αυτον τον μήνα τον κέρασα πιντέξη δούζικα. Φθάνει να θέλω εκείνος κι' αύριο κάνω κι' εγώ ένα πῆδημα ως τους λοχαγούς. Όμως, διάβολε! πρέπει να κάνω τα μάτια μου τέσσερα να γίνω μια επιθεώρηση chic. Άλλοίμονο! εγώ τους ξέρω τους αγαλιότιμους. Είναι ικανοί...

—Ναί, ο στρατηγός θα έλθω την Παρασκευή, σάς

Ο γιατρός.—Για να περάση της μικρής ή άτονία και ή ωχρότης χρειάζεται να κάμνη δλίγη γυμναστική και προ παντός περίπατο. Μικρούλα μου, κάθε μέρα θα κάμνης τρεις φορές τον γύρο της..... μαμάς σου!

δέκα, ακούτε καλά, ή ώρα δέκα οί άντρες σας να είναι μαζεμένοι στην αλλη του σταθμού.

Βιαστικοί, οί εκατόν είκοσι οκτώ λοχίαι ανέβηκαν της σκάλης του σταθμού.

—Ανοιξτε τ' αυτιά σας, μωρές να νοιώσετε καλά, εκείνο που θα σάς πω! Ο στρατηγός, τ' ακούτε μωρές; «ο στρατηγός» θα έλθω να κάνω επιθεώρηση τη φρουρά, την Παρασκευή...

Καθένας από τους εκατόν είκοσι οκτώ λοχίας, κοντοστάθηκε πέντε δευτερόλεπτα.

«Καλά τα περνά με τον υπολοχαγό. Τον περασμένο μήνα, στην πορεία, τον τράταρα δυο τσιγαρέττα. Ένα λόγο να πῆ, και γένουμε επιλοχίας. Όμως τί; που πρέπει να του μαγερέψω μια επιθεώρηση πρώτης. Άλλοίμονο! σάν να μη ξέρω τί βρωμάνθρωποι είναι οίλοι τους εδώ μέσα.

—Σωπάστε μωρέ, που να σάς πάρη ο διάβολος. Τί σάς έλεγα; ο στρατηγός θα έλθω την Πέμπτη—καταλαβαίνετε;—την Πέμπτη.. την Πέμπτη... που να πάρη ε... την Πέμπτη, ή ώρα μια το απόγευμα. Κυτιάστε οίλοι οί άνδρες σας νάναι μαζεμένοι στην αλλη!»

Βιαστικοί οί τετρακόσιοι ενενήντα εξη δεκανείς έτρεξαν στους στρατώνες των.

Συγκέντρωσις! Κουντηθήτε, μωρέ! Βουβαθήτε, που να σάς πάρη ο διάβολος! Σκασμός! Ο στρατηγός—όχι ο σπιτονοικοκύρης σας, μωρέ,—ο στρατηγός έρχεται για επιθεώρησι την Πέμπτη...

Καθ' ένας απ' τους τετρακόσιους ενενήντα εξη δεκανείς κοντοστάθηκε μισό λεπτό.

—Είμαι νύχι και κρέας με τον λοχία. Τρεις μήνες πριν τον κέρασα δύο ντούζικα στο καπηλειό του

Μπάροπα Σταμάτη. Ἐκεῖνος παρουσιάζει τῆς ἀδελφῆς στοὺς γράφειο. Πρέπει νὰ ρυθωτισθῶ γιὰ νὰ γένῃ τῆς προκοπῆς ὁ ἐπιθεώρηση!

— Σκάστε, μοῖρὲ, σκάστε, βρωμοτόμαρα. Ὁ στρατηγὸς ἐρχεῖται τὴν Πέμπτη αὐριό, αὐριό πρωτῶ. Ἀκούστε καλὰ τὴν ὥρα, τσιτῶστε τ' αὐτιά σας... Ἡ ὥρα πέντε παρὰ τέταρτο... ἢ ὄχι, σὴς τεσσσεροσίμιση νὰ εἰστε μαζεμένοι στὴν αὐλή. Καὶ τώρα αἰντε, ξεκουμπισθῆτε. Κάντε γλήγορα νὰ ἐτοιμασθῆτε.

Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ποῦ ἔταν ὁ Μέγαρχος Κασκέτος ἤλθε τὸ Σάββατο, μὲ δύο ὥρες καθυστέρηση μάλιστα—δὲν ἔπασσε νὰ γρυνιάξῃ ἐντὶ ἐπιθεωροῦσε τὸ στράτευμα. Οἱ ἄνδρες τῆς φρουρᾶς κατόπι ἀπὸ διαμονὴ τριῶν ἡμερῶν καὶ δύο νυκτῶν στὴν αὐλὴ τοῦ σταθμοῦ μὲ τὰ δῦλα καὶ μὲ τὸν σάκκο στὸν ὦμο, ἦταν τόσο λασπωμένοι καὶ βρώμικοι, σὰν νὰ εἶχαν κυνηγήσῃ τὸν Κεμὰλ ὡς τὴν Ἀγκυρα.

— Βρώμα ποῦ τὴν ἔχουν! Συχαίνεσαι νὰ τοὺς διῆς, ἔλεγε ὁ Μέγαρχος. Θ' ἀναγκασθῶ νὰ στείλω πολλὴ ἀσχημὴ ἐκθεση, κύριε συνταγματάρχα, διὰ τὸ 199 σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ. Θὰ εἶμαι ἀνηλεής. Ἀγιδιάζει κανεὶς νὰ βλέπῃ τοὺς ἄνδρας σὲ τέτοια κατάστασι! Οἱ Φίστερ.

Μεταξὺ δύο.

— Αὐτοὶ ποῦ συζητοῦν ἐκεῖ θάνατο τρελλοί, Γρηγόρη;
— Εἶναι Ρωμηοὶ τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Ντίνου ψηφοφόροι!

— Γιατὶ δὲν νοίκιασες προχτὲς τὸ μέγαρο, ἀλιτήριε;
— Γιατὶ δὲν δούλεψα ποτὲ στὸ Κε χαμάλης, κύριε!

— Ἐέρεις; Νηστεύων καρτερῶ τὴν κάθε Πασχαλιά μου.

— Τὰ κόκκινά σου μάγουλα τό... βεβαιοῦν παπὰ μου! Βς

ΕΝΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

μὲ ἑλικά καλὰ
καὶ καλλιτεχνικὰ καμωμένο
δὲν εἶναι ξήγημα τέχνης.

Εἶναι ἀπλοῦστα δουλειὰ
τοῦ Καλλιτέχνη Ἐμποροράπιου
ΕΜΜΑΝΟΥΛ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ
Νέβοεχηρ Χάν, Μπαλονι Παξίρ Σταμπούλ.

ΦΤΕΡΑ

Πῶς νὰ γένῃκε αὐτό;

— Τί ἔπαθες, Μπάροπα Νικολῆ; Κάτι δεμένο τὸ βλέπω τὸ χέρι σου. Τῶκοφες;

— Ὁχι. Χθές, τὴ νύχτα, τὴν ὥρα ποῦ βγαίναμε ἀπ' τὸ καπηλειό, κάποιος μεθύστακας μοῦ τὸ πάτησε!

Φοβερόν!..

Α—Μὲ τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης θὰ μπορούμε νὰ μιλοῦμε εἰς ἀπόστασιν 1.800 μιλίων χωρὶς κανέν ὄργανον!

Β—Ἀλλοίμονον! αὐτὲς στὴν Ἀμερικὴ νὰ στείλῃς τὴν γυναῖκα σου· πάλι δὲν θὰ γλυτώῃς ἀπ' τὴ γλώσσα της.

Ἡ σύζυγος τοῦ ὁδοντογιατροῦ—Δὲν μὲ λές ἐκεῖνος ὁ μπαταχτής ποῦ τοῦ πέρασες καινούργια ὁδοντοστομία, σὲ πλήρωσε;

— Ὁ ὁδοντοῦατρός—Νὰ μὲ πληρώσῃ; Πῆγα στὸ σπῆτι του νὰ τοῦ τὰ ζητήσω καὶ ἀπ' τὸν θυμὸ του ὤρμησε νὰ μὲ δαγκώσῃ... μὲ τὰ δικά μου τὰ δόντια!

Τοῦ Δέλτα Ρωσσοπούλου τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τὸ περὶ γνωστὸ τοῦ Πέραν μὰ καὶ τῶν προαστείων.

Δὲν εὐρίσκεις δ' ἐκεῖ μόνον
εἶδη νόστιμ' ἀρραβάνων,
ἀλλὰ βρίσκεις, ἀν ζητήσης,
καὶ γιὰ γάμους καὶ βαπτίσεις.

Διευθύνσεις: Στὸ Πέραν, ὁτὸ Γαλατὰ Σαράϊ καὶ στὴν Παριζιάνα λιγάκι παραπλάι.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΑ

Ἀπόφοιτος τῆς μαιευτικῆς τοῦ ὀθωμανικοῦ πανεπιστημίου. Κατόπιν πολυετοῦς πείρας ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Νοσοκομείου Χαϊδὰρ Πασᾶ, χρηματήσασα ὡς ἐσωτερικὴ Διευθύντρια τοῦ ὀθωμανικοῦ πανεπιστημίου τῆς μαιευτικῆς.

Λέχεται καθ' ἑκάστην 9-5 ἐν τῇ οἰκίᾳ της, Πέραν, Προπόδες Ταταούλων Σου-γιολοῦ, ὁδὸς Κασάπ, ἀριθ 28.

Ἡ Πρώτη Ἐπίσκεψις Δωρεάν.

Ἀλευρα λογιῆς—λογῆς
ἐξωτερικῆ καὶ μὴ
ἔχει ὁ Θεολογῆς
εἰς τὴν περὶ φθηνὴ τιμῇ.

Τὸ Μέγα Ἐρωτηματικόν.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Η. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΥΓΙΕΙΝΑΙ

ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΝΩΔΥΝΟΙ

Καθίστοι, Μεγάλη οδός Μοδίου, 36 απέναντι της 'Ερ. Ύδατων
Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατον, μετά μεσημβρίαν

Πέραν, Μεγάλη 'Οδός, Ταξίμ αρ. 1

Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή, από πρωίας μέχρι εσπέρας

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Πρὶν ἢ προβῆτε ἵνα περιποιηθῆτε, ἐξαγάγητε ἢ ἀντικαταστήσετε τοὺς ὀδόντας σας, τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλει νὰ ἐπωφεληθῆτε μιᾶς δωρεᾶν ἐπισκέψεώς σας εἰς τὰς ἡμετέρας **Εὐρωπαϊκὰς Ὀδοντοϊατρικὰς Κλινικὰς.**

- Εἰδικότης δι' ἀμερικανικὰς ἐκ χρυσοῦ ἢ πορσελάνης κουρόνας.
- Σφραγίσαις διὰ χρυσοῦ ἢ πορσελάνης.
- Νέον σύστημα ὀδοντοστοιχιῶν ἀμερικανικῶν ἄνευ οὐρανίσκων, ἀγκίστρων, πλακῶν, ἐλατηρίων καὶ ἐν γένει ἄνευ ἐνοχλήσεων.
- Θεραπεία καὶ τῶν μᾶλλον προσβεβλημένων ὑπὸ τεριδόνος ριζῶν καὶ ὀδόντων ἄνευ ἐγχειρήσεως καὶ ἀνωδύνως.
- Θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν καὶ ὧλων τῶν παθήσεων τοῦ στόματος.
- Ὅλαι αἱ ἐργασίαι γίνονται δι' ἡλεκτρικῶν μηχανημάτων.

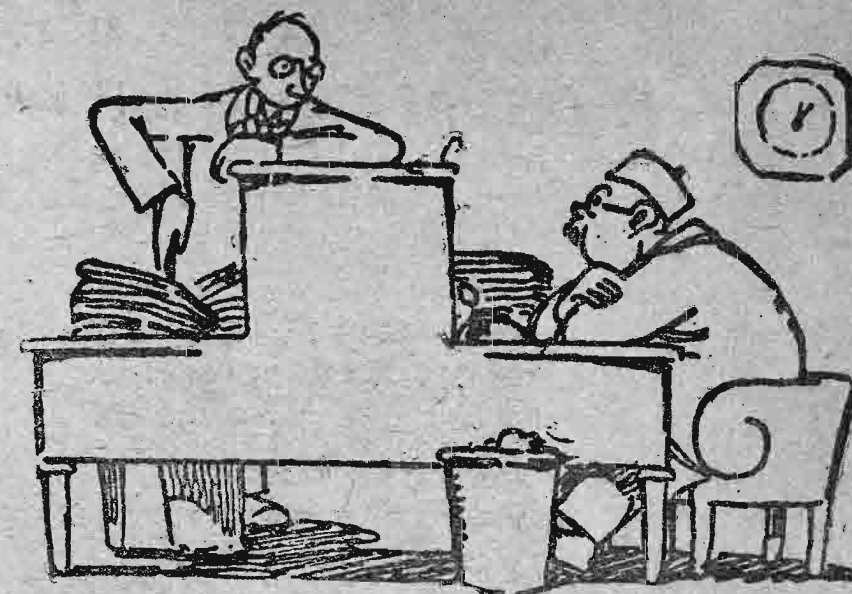
Αἱ ἐπισκέψεις γίνονται εἰς ὥρας ὀριζομένης ἐκ τῶν προτέρων, ἀποκλειομένης πάσης ἀναμονῆς.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΑΒΑΝ ΤΑΜΠΟΥΡΟΥ

Ἐκείνες τῆς μέρες τὰ πράγματα εἶχαν σφίξη πολλή. Καὶ ναὶ μὲν στὸ σπίτι τοῦ ἔμμενα στὸ Μέγα Ρεῦμα, ἐπάνω στὴ θάλασσα, ἦμουν τελείως ἄγνωστος, ἀλλ' ὁ Μεμέτης δὲν ἐχωράτευε. Ἦν δὲ ὁ Μεμέτης ὁ μυστικὸς τοῦ μαχαλά.

Γι' αὐτὸ ἐπὶ μιὰ ἐβδομάδα δὲν εἶχα βγῆ ἀπ' τὴν κάμαρά μου. Καταστενοχωρημένος, ἐπίασα τὸ Σάββατο πρωὶ κι' ἔγραψα στοὺς φίλους μου Μελαχρινὸ καὶ Φωτεινὸ νάρθοδν τὴν Κυριακὴ στὸ χωριὸ καὶ νὰ μὲ κάμουν συντροφιά. Εἰς ἀντάλλαγμα τοὺς ἔδινά τὸ λόγο μου πῶς θὰ τοὺς ἔκαμνα ἕνα ὀρεκτικώτατο γεῦμα. Ἀλλά, ... ἄλλαι μὲν βουλαὶ Δελῆ, ἄλλα δὲ Μεμέτης κελεύει. Ἐξαφνα, τὸ Σάββατο τὸ βράδυ, ὁ Μεμέτης μὲ δυὸ ἄλλους μυστικούς, πατοῦν τὸ πλαγινὸ μου σπίτι καὶ πιάνουν δυὰ ποδὸ ἀπὸ μῆνες ὑπηρετοῦσαν ἐκεῖ στὸ Ταβάν Ταμπούρου. Κατάλαβα ὅτι πλησίαζαν ἡ σείρά μου. Δὲ χάνω καιρό. Κατεβαίνω στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ, ποδὸ συγκοινωνοῦσε μὲ τὴ θάλασσα, σκουπῶ τὴ βάρκα μου, πηδῶ μέσα καὶ ὕστερα ἀπὸ μιᾶς ὥρας γερὴ κωπηλασίᾳ φθάνω στὸ Μπογιατζήκιο. Ἐκεῖ, στῆς ἀρραβωνιαστικίᾳς μου, ἦμουν πιὸ σίγουρος. Κάθε φορὰ, ἄλλως τε, ποδὸ τὸ ἀτυνομικὸ βαρόμετρο ἔδειχνε κακοκαιρία ἐκεῖ κατέφευγα. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῇ μεταξύ ἔεχασα καὶ τοὺς φίλους ποδὸ προσκέλεσα καὶ τὸ ὀρεκτικώτατον γεῦμα ποδὸ τοὺς ὑποσχέθηκα. Καὶ ἔταν ἐκεῖνοι, πεθαμένοι ἀπ' τὴν πείνα, ἔφθασαν τὴν Κυριακὴ μεσημέρι στὸ Μέγα Ρεῦμα, μὲ τὸ Μυδιλλῆ, ἤθραν τὴν πόρτα μου κατὰκλειστη. Ἦν δὲν τὸ «Μυδιλλῆ» τὸ βαρκάκι τοῦ Μελαχρινοῦ ποδὸ βγαίναμε στὸ φάρμα τῶν λουφαριῶν. Δὲν ἀπελπίσθηκάν ὅμως. Πῆραν ἀπ' τὸν πλαγινὸ μου μπακάλη, τὸν Κωστή, τὸ κλειδί τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ τὸν παράγγειλαν νὰ ἐτοιμάσῃ γιὰ λογαριασμὸ μου ὅτι εἶχε γιὰ νὰ φᾶνε καὶ γιὰ νὰ πιοῦνε πρὸ πάντων νὰ πιοῦνε. Καὶ ἀνέβηκαν στὴν κάμαρά μου.....

Κατὰ τῆς 4 τοῦ ἀπόγευμα χτυπᾷ στὸ Μπογιατζήκιο ἡ πόρτα μας μὲ ἕνα κτύπημα νευρικὸ, καὶ παρατεταμένον. Κόπηκε ἡ ἀναπνοή μου. Ποιὸς νᾶναι; Γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον ἔτρεξα στὸ πλυσταριὸ καὶ χῶθηκα κάτω ἀπ' τὴν μπογαδόκουφα. Σὲ λίγο τρανταχτὰ γέλοια ἔφθασαν ὡς τ' αὐτιά μου. Ἀνάπνευσα. Μὰ πρὶν προ-

Ὁ γραμματεὺς—Δὲν εἶνε ἀδικία, κύριε προϊστάμενε, ἐγὼ νὰ πέρνω μιὰ λίρα τὴν ἡμέρα καὶ ὁ χαμᾶλης τοῦ καταστήματος δυό;

Ὁ προϊστάμενος—Μὰ, ἐκεῖνος δὲν ἔχανε τὸν καιρὸ τοῦ νὰ μαθαίνει γράμματα!

φθάσω νὰ βγῶ ἀπ' τὴν κοῦφα, ἀκούω μ' ἀκριβοσύνη «Ὅλάν τοῖς ντισαρί!» Καὶ μὲ μιὰ κλωτσιὰ κατακυλᾷ ἡ μπογαδόκουφα. Πάγωσε τὸ αἷμα μου. Γυρνῶ καὶ παῖδν νὰ διῶ; Τόν... Μελαχρινὸ νὰ βασιτᾷ τὴν κοιλιὰ τοῦ ἀπ' τὰ γέλοια. Διάβασε! μοῦ λέγει καὶ μοῦ τᾶνει ἕνα χαρτί, ποδὸ ἔμοιαζε σὰν ἀρτζο-χάλι τούρκικο. Πᾶμε, τοῦ λέω, πρῶτα στὴν τραπεζαρία νὰ συνέλθω καὶ ἐκεῖ τὰ λέμε. Καὶ ὅταν ἦλθα στὸν ἐκεῖνόν μου διάβασα τὸ ἀρτζοχάλι. Ἀκούσατε τοι

Ἐν βάρκῃ καὶ αὐθιμερὸν

οὐλεμάτιον τρομερόν.

ὑπὸ σημείωσιν καλὴν λαμβάνοντες τὸ ὅτι εἰς γεῦμα μῆς καλέσατε γιὰ σήμερον οἱς πρῶτοι, ἀρματωθέντες ἦλθομεν μὲ τὴν μεγάλη ἀρμάδα, καὶ χαιρετοῦμεν εὐθαρσῶς τὴν ἐκλεκτὴν ὁμάδα.

Καὶ ἀναγγέλλομεν ἡμῖν μετὰ πολλῆς βαρύτητος: προσμένει ἱκανοποίησιν ὁ στόλος ὁ ἁγίτης.

Καὶ ἡ ἱκανοποίησις συνίσταται: ἐν πρώτοις ἐκεῖνος ὁ πανάθλιος καὶ νέος Δογκιχῶτης ν' ἀναγνωρίσῃ πληρωμὴν λογαριασμοῦ συντόμως τοῦ ἐσωκλειστοῦ ἐν αὐτῇ. ἂν δὲν τὸ πράξῃ ὅμως δὲν θὰ ἀρθῇ ἡ κατάσχεσις ἐπὶ τῆς ταμπакέρας, τοῦ ξυραφιῶ καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ δὲν θὰ λάβῃ πέρας.

Ἀνοίγομεν παρένθεσιν: (ἔσον γιὰ τὸ ξουράφι ποδὸ ἡκονισμένον εὐρομεν σὲ λαβομάνου ράφι, ὡς ἀκατάλληλον πολὺ διὰ τὰς δεσποινίδας

εις φάκελλον ξεχωριστόν και με πολλές ελπίδας ταχείας του παραλαβής εκλείσαμεν εν τέλει.

Λεπτομερείας αν ζητή λογαριασμού κι' αν θέλη επισυνάπτονται ένταυθοι αὐθεντικά χαρτιά δι' ὧν μᾶς ἐφωδίασαν Κωστής και συντροφία.

Κλείομεν τὴν παρένθεσιν) και ἐξακολουθοῦντες ὡς δευτερόν μας αἴτημα: δουλειὰ βαριά με φούντες. Μόλις θὰ παραλάβετε αὐτὸ τὸ οὐλτιμάτο ἀπ' τὸ δουνόν σας πάραυτα νὰ καταβήτε κάτω κι' ἐπίσκεψιν στὸν στόλον μας νὰ κάμετε με ζέσιν. Ἀνοίγομεν παρένθεσιν: (δὲν ἔχει καμμιάν σχέσιν με τὸν μεζέν, ποῦ ὁ φυγάς δὲν φρόντισε νὰ εἶρη εἰς τὸ Βαγεοχώριον ἀπλώνοντας ἀλευρι.

Κλείομεν τὴν παρένθεσιν μὴν τύχη και κρυώση) Ὑποδοχή θὰ εἶς γενῇ δεόντως, προσηκόντως εἰς στίχους, οὗς θὰ ἤρεσκε και ὁ μακαρίτης Κόντος.

(Ἀνοίγομεν παρένθεσιν: ὁ μακαρίτης ἦτο πολὺ σοφὸς και ἐπαίξε με τοὺς ἀρχαίους μῦτο και πρὸς αὐτὰ ἀναχάξτε με ἀκράτητον τὸ μένος. Ράπτομεν τὴν παρένθεσιν μὴν τύχη ξανανοίξῃ). Αὐτὰ ζητοῦμεν αὐθωρεῖ, ὁ χρόνος δὲ θὰ δείξῃ ὅτι τὸ οὐλτιμάτον μας τὸ γράφομεν σπουδαίως ἐν μέσῳ μύρας και ρακιοῦ, ποῦ φεῖ! πολὺ ταχέως ἐστέρησαν, τὸν Βόσπορον ἀκατηδὸν περῶντες μισοχορτάτοι, νησιτικοί, πιωμένοι και ἀπιστοι ὄντες, μὴ τῆς θαλάσσης τῆς πικρᾶς θωπεύσαντες τὸν πάτον.

Τὸ φοδερόν σας στέλλομεν αὐτὸ μας οὐλτιμάτον. Με ὑστερόγραφον μικρὸν τὸ ἐγγράφον μας κλείει: ἂν φαίνονται οἱ στίχοι μας ἀνάλατοι και κρύοι, μὴ λησμονῆτε τὴν πικρὰν τῆς τύχης συγκυρίαν, εἰς τοῦ Δελῆ ἐγράφησαν τὴν μαύρην κατοικίαν κι' εἰς Ἀνω-Κάτω πᾶνυρον ἐξ ὧν και προώλῃ και οὕτω ἡ στιχοιργία μας ἐπαγετώθη δλη.

Ἀπόστολος Μελαχρινὸς
κι' ὁ Δ. Π. ὁ Φωτεινός.

Τώρα πᾶμε, λέει ὁ Μελαχρινός, κάτω στὴν ἀκρογιαλιά νὰ βροῦμε τὸν Φωτεινὸ μέσα στὸ καταδρομικό. Με χίλιες δυὸ προφυλάξεις και ἐφωδιασμένος με τὸν βεσικὰ τοῦ κουινιάδου μου, τέως γραμματέως στὴ Ροβέρτεις και τότε ἐφέδρου... κτηνιάτρου, κατεβήκαμε στὴν ἀκρογιαλιά. Ἀλλά, οὔτε Μιδυλλῇ ἤραμεν οὔτε Φωτεινὸ πουθενά. Κυττάξαμε πίσω ἀπὸ κάποιο ψαροκάϊκο μήπως ἦταν ἐκεῖ κρυμμένος με τὸ καταδρομικό. Οὐτ' ἐκεῖ. Τότε ἀρχίσαμε ν' ἀνησυχῶμε. Φοβηθήκαμε μήπως τὸν ἀπῆγαγε κανεὶς παραστικός ἀστυνόμος, ἢ καμιά «νεράιδα τοῦ γιαιοῦ» στὰ δίχτυα τ'

ἀργυρᾶ». Θυμηθήκαμε ὅμως τὴν ἄσπρη του γενειάδα και τὸ τσαλακωμένο του φέσι και ἀλλάξαμε ἰδέα.

Τότε καθήσαμε στὸ καζίνο τῆς ἀκρογιαλιάς και ἀρχίσαμε νὰ ρωτοῦμε τοὺς περαστικούς βαρκάρηδες, μήπως συνήντησαν κανένα βαρκάκι μ' ἓνα γέρο βαρκάρη, με ἄσπρα γένεια και τσαλακωμένο φέσι. Τίποτε. Τελείωσε, εἶπαμε. Ὁ Φωτεινὸς τὴν ἐπαθε. Ἴσως μάλιστα αὐτὴν τὴν ὥρα νὰ βρίσκεται και στὸν Μουσαφρχανᾶ. Συλλογιζόμεσταν σὲ τί μέσα νὰ καταφύγουμε γιὰ νὰ τὸν γλυτώσουμε, ὅταν ἐξαφνα τὸν βλέπουμε κατακουρασμένο και θαλασσοδαρμένο νᾶρχεται ἀπ' τὴν Κάνλιτζα ἀντρίκρυ. Ἔδεσε τὸ βαρκάκι σ' ἓνα παλῶκι τῆς θαπορόσκαλας και πῆδηξε ἔξω.

— Τί πίνετε; μᾶς ρωτᾷ. Κερνᾷ δ... Μουσταφᾶς! Καὶ μᾶς δείχνει μισὴ λίρα ἀλληλοκυταχθήκαμε, ἀνήσχοι γιὰ τὴν ὑγεία του.

— Τί με βλέπετε; Δὲν πιστεύετε; Τότε λοιπὸν ἀκοῦστε:

Καὶ μᾶς διηγῆθηκε τὴν ἱστορία τῆς μισῆς λίρας και τοῦ Μουσταφᾶ.

Ὁ Μουσταφᾶς ἦταν... ὁ ἀστυνόμος τοῦ Μπογιατζήκιοι. Ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ἐπρεπε νὰ περάσῃ γιὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς ἀντίκρυ στὴν Κάνλιτζα. Τὴν ὥρα ὅμως ποῦ πῆγε νὰ ζητήσῃ βάρκα, δὲν ἦρε καμμιάν ἄλλη πρόχειρη, ἐκτὸς ἀπ' τό... καταδρομικό.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸν βαρκάρη δὲν τὸν ἐπίασε τὸ μῶτι του. τοῦ φάνηκε πολὺ... γέρος και ἀδύνατος. Ἄλλ' ἦταν τόσο βιαστικός, ὥστε πῆδηξε στὸ «Μιδυλλί» και διέταξε «τσαμποῦκ» γιὰ τὴν Κάνλιτζα.

Ὁ Φωτεινὸς τὰ χρειάστηκε. Οὔτε τὰ τούρκικα κατὰφερε καλά, οὔτε κουπὶ μπορούσε νὰ καλοτραβήξῃ. Μὰ ἦταν ἡ στιγμή ποῦ κι' ὁ κουλὸς βγάξει χέρια και ὁ Φωτεινός... τὰ κατὰφερε τέλος πάντων. Ὅταν ἐφθάσε στὴν Κάνλιτζα, ἦταν τόσο κουρασμένος, ποῦ ὁ Μουσταφᾶς τὸν λυπήθηκε και τοῦ ἔδωσε γιὰ τὸν κόπο του... μισὴ λίρα!

— Παιδί! ἄλλα τέσσερα δοῦλικά! διέταξεν ὁ Φωτεινὸς τελειώνοντας τὴ διήγησή του. Καὶ ὅταν τὸ παιδί τᾶφερε, ὕψωσε τὸ ποτήρι του και συγκεκριμένως ἦπιε «εἰς ὑγείαν» τοῦ Μουσταφᾶ.

Στὴν ὑγεία του! φωνάξαμε ὅλοι.

Ὡ ἀλισμόνητοι ἡρωῖσμοί!...

Δελῆς

ΓΥΝΑΙΚΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ
ΤΟΤΟ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

246, Μεγάλῃ Ὁδὸς Πέραν.

Ἐναντι τοῦ Γαλατᾶ Σεράϊ

Εἴσοδος ἀπὸ τὸ κατάστημα
Λεμοντζόγλου και Παστελλᾶ
Δεύτερον πάτωμα

ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΣΑΣ ΦΥΓΗ Η ΥΠΗΡΑΤΡΙΑ

— Τὴν βλέπεις αὐτὴν ἐκεῖ πέρα; Εἶναι ἡ Κυρία ποῦ κάθεται στὸ πρῶτο πάτωμα.

— Κάνεις λάθος· ἐκεῖναι ποῦ ἔρχονται πίσω με τὶς βαλίτσες στὸ χέρι εἶναι ὁ Κύριος και ἡ Κυρία· ἐκεῖνη ποῦ πάει ἔμπροσς εἶναι ἡ ὑπηρετρία.

Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΜΑΣ

Ἰανουάριος.

Ἔρχεται ὁ καινούργιος χρόνος και προστίθεται στὰ χρόνια... τῶν ἀρσενικῶν. Τὰ θηλυκὰ τὰ κατεβάζουν. Πουθενὰ δὲν κόβουν τὴν πῆττα. Ἐφέτος ὁ Ἀβασίλης πάτησε στὴν πῆττα και τὴν χάλασε.

Κυκλοφορεῖ τὸ Σατυρικόν μας Ἡμερολόγιον και ἀρχίζει νὰ πέφτῃ ψιλὸ-ψιλὸ χιόνι. Ἡ καρβουνάδες μᾶς συγκαίρουν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Συνέρχεται (:) ἡ Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων στὰ Πατριαρχεῖα και ἀκυρώνει τὰς ἐκλογὰς τοῦ Γαλατᾶ διὰ δεκάτην τρίτην φορὰν. Κατόπιν τούτου τὰ ἐθνικὰ ζητήματα εὐδοῦνται. Ὁ Ράλλης παίζει τὴν Ἑλλάδα στὰ χαρτιά. Βασίζεται στὸν... Ρῆγα και χάνει τὸ παιχνίδι.

Φεβρουάριος.

Κοῦτο τρομερό. Κρυώνει ὁ μοναχὸς στὸ κρεβάτι του. Οἱ μοναχοὶ τῶν Μονῶν δὲν κρυώνουν! Ἐπίσης δὲν κρυώνουν και ἡ χῆρες.

Μεγάλῃ τοικνυμία εἰς τὸ Αἶγαῖον και εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος. Πολλὰ ἀτμόπλοια καθυστεροῦν. Συνεπεία τούτου οἱ λεμονέμποροι παραλαμβάνουν τὰ λεμόνια τῶν σάπια και τραβοῦν τὰ μαλλιά των. Εὐτυχῶς τὰ βραδυνὰ φύλλα ἀναγράφουν ὅτι ἀφίκετο ὁ

κ. Μπούσιος και οἱ λεμονέμποροι ξυπνοῦν ἐκατομμυριοῦχοι!

Ἐμφάνησις καρχαρίου εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ... προϋπολογισμοῦ τῶν Πατριαρχείων.

Μάρτιος.

Ἀρχίζει τὸ καλοκαίρι. Τὰ κορίτσια δένουν κλωστή στὰ χέρια των γιὰ νὰ μὴ μαυρίσουν. Ὁ κ. Μακρίδης στὰ Ταταῦλα, ὁ κ. Ζερβὸς στὸν Γαλατᾶ και ὁ Πορροδεδρος τοῦ Κόμματος στὸ Μπογιατζήκιοι δὲν δένουν κλωστή. Μαύρισαν ποῦ μαύρισαν στὰς ἐκλογὰς.

Ἔρχονται τὰ χελιδόνια και φεύγουν οἱ τυκτοκόρακες· φεύγει και ὁ κ. Μπούσιος.

Ἀπρίλιος.

Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς στέλλεται συγκαρτηρίον τηλεγράφημα στὸν Κωνσταντῖνον ἐκ μέρους τῶν Πατριαρχείων. Στὰ Θέατρα παίζεται ὁ Γυῖς τοῦ Ἀητοῦ. Ἡ Ἑλληνικὴ Δέσχη παραθέτει τέτον πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς. Κουκουτσοῖ μυαλὸ δὲν μένει σὲ κανένα ἀπ' τὸν ἐνθουσιασμό.

Ὁ Κωνσταντῖνος παραιτεῖται οἰκειοθελῶς τοῦ θρόνου του.

Μεγάλῃ πτώσει τιμῶν εἰς ὅλα τὰ εἶδη. Φθάνουν δέκα χιλιάδες βιδωτὰ σπῆττα στὴν πόλι μας. Οἱ ἰδιοκτῆται παρακαλοῦν νὰ νοικιάσουν τὰ παρταμένα των γιὰ τρεῖς λίρας τὸν μῆνα. Ὁ κόσμος εὐρίσκει ἀπροσπέλαστον τὴν τιμὴν και ζητεῖ νὰ παταχθῇ ἡ αἰσχροκέρδεια.

Μαῖος.

Ὁ μὴν τῶν λουλουδιῶν και τῶν κουρενμάτων. Οἱ Τυραννοκτόνοι τῶν Ἀθηνῶν στέλλουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ κουρευέται.

Ἡ Ρῶσσις στὰ Νησιὰ ἀρχίζουν τὰ μπάνια. Τὰ παραθαλάσσια σπῆττα τῶν νησιῶν νοικιάζονται ἀπ' τὰ γεροντοπαλλήκαρα σὲ ἄγριες τιμές.

Τὰ ἐρωτευμένα ζεύγη τοῦ Φαναριῶν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν μητέρων των, ζαχαρώνουν στοὺς δρόμους. Πλικιωμένος κέρως, ἐφιστῇ τὴν προσοχὴν τῶν μητέρων: Μητέρες! βαστάτε το... Φανάρι, στὴν ἱστορικὴ του θέσι.

Ἀρχίζουν οἱ ἐκδρομὲς στὸν Βόσπορον. Πολλοὶ παντρεμένοι προσιμῶν τὸν Κεράτιον. Τὴν 21ην τοῦ μηνὸς σημαιοστολίζεται τὸ Σιτέ ντὲ Σουλ. Πολλοὶ μητροπολίται περνοῦν τὴν νύκτα και ἀφίρουν τὰ ἐπισκεπτήριά των.

Ἰούνιος.

Ἀρχίζουν ἡ ζέστες. Ὁ κόσμος καταφεύγει στὰς ἐξοχὰς. Ὅλοι, λίγο πολὺ, ἔχουν τὰς ἐξοχὰς των. Ἰδίως αἱ Ρωσίδες ἔχουν ἐξόχους ἐξοχὰς. Καὶ τὰς ἀκοιβονοικιάζουν. Ἀρχίζουν νὰ στεγνώνουν ἡ λάσπες τοῦ Περιομπέ Παζάρ.

ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΑΣ

Ὁ Δελῆς βγαίνει σὶδ φάρμαμα. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Μπαλουχανᾶ ἀγοράζει τὰ παρακείμενα κτίρια καὶ εὐδύνει τὴν πλατεῖαν του.

Ἰούλιος.

Τὰ κυνικὰ καύματα παίρνουν καὶ δίνουν· καίεται ἡ καρδιά κάποιον Ἀρχιμανδρίτου γιὰ τὴν γειτονιάσαν του. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν ζέσθη· τοὺς ἔχουν ξεγυμνώσει. Ἐπίσης καὶ κάποιος μητροπολίτης δὲν ὑποφέρει· τὸ κεφάλι του εἶναι γεμῆτο ἀπὸ... ἀέρα! Τὰ μπάνια σὰ νησιὰ ὀφελοῦν τῆς κυρίας· τοὺς κυρίους τοὺς πειράζουν στὴν καρδιά.

Αὐγουστος.

Ἡ ζέσθη ἐξακολουθεῖ μὲ τὴν ἰδίαν ἔντασιν. Ἀνάφτει κάποια χήρα καὶ κορώνει ἓνα θερμοκέφαλον. Οἱ νέοι σὰ μπάνια κάνουν βουτιές· χάριν οικονομίας, ὁ ταμίας κήποιας Τραπεζῆς βουτᾷ σὶδ ταμείον. Οἱ ἐκδόται τοῦ Ἀνω-Κάτω κολυμβοῦν στόν... ἰδρῶτα των γιὰ νὰ βγάλουν τὸ ψωμί των.

Ἡ λάσπες τοῦ Περσεμπέ Παζὰρ πλησιάζουν νὰ ξεραθοῦν.

Ὁρμιάζουν οἱ καρποί. Ὅλοι ἀγοράζουν καὶ τρῶνε. Μιὰ στὴν Πρίγκηπο τρώγει τὸν ἀπηγορευμένο καρπὸ καὶ τῆς ποίσεται τὸ στομάχι.

Σεπτέμβριος.

Ἀρχίζει τὸ φθινόπωρον καὶ πέφτουν τὰ φύλλα. Στὸ δυνατὸ ρεῦμα... τοῦ βενιζελισμοῦ πέφτουν καὶ τὰ φύλλα τῶν βασιλικῶν. Ἀνοίγουν τὰ Σχολεῖα. Οἱ διδάσκαλοι περισπῶνται νὰ βροῦν θέσεις. Τὸ προσωπικὸν τῶν Σχολῶν Πέραν πλύνει τὰ μανδύλιά του γιὰ νὰ βάλῃ τὸ μηνιατικὸ τοῦ περσινοῦ Ὀκτωβρίου.

Ὀκτώβριος.

Ἀρχίζουν ἡ βροχές. Ἡ δουλειά μας λάσπη. Ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρεία ἐγκαθιστᾷ συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δρόμων τοῦ Περσεμπέ Παζὰρ καὶ κάνει χρυσὲς δουλειές. Τὸ κρῦο ἀρχίζει νὰ γίνεται αἰσθητὸν... σὰ γραφόμενά μας.

Ἡ «Πατρίς» εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βενιζελισμοῦ τῆς πόλεως μας διαβλέπει πολλοὺς κρυφίους δακτύλους. Φανεροὺς καὶ ἀνοικτοὺς βλέπει μόνον πέντε. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐταιρείας τῶν τραμ δηλώνουν ὅτι τὰ μηνιατικά των δὲν τοὺς φθάνουν διὰ νὰ ζήσουν. Ἡ Ἐταιρεία ἐπὶ τῇ δηλώσει ταύτῃ, ἀμέσως διπλασιάζει... τὰ τραμβαγιάτικα.

Νοέμβριος.

Τὸ κρῦο δυναμώνει. Ἀρχίζουν νὰ γίνωνται περιζήτητα τὰ ξύλα. Ἡ Κυβέρνησις Πάλλη τὸ παίρνει ἑπάνω της. Ὁ Κεμάλ γιὰ νὰ ζεσταθῇ... ξυλίζεται.

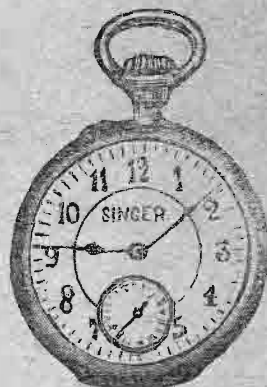
Γίνονται ἐκλογαὶ ἀντιπροσώπων καὶ ὁ Θωμάς εἰς βγαίνει ἀπ' τὸν Κασήμπασα. Ὅλοι μυρίζονται τὴν βρωμοδουλειὰ καὶ ζητοῦν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ ἡ Συνέλευσις, πάσχουσα ἀπὸ χρόνιον συνάχι, δὲν μυρίζεται τίποτε, ἔστω καὶ ὅταν βγαίῃ ἀπ' τὸν Κασήμ πασᾶ.

Δεκέμβριος.

Τὸ κρῦο δυναμώνει ἄσχημα. Παγωνιά. Ἐλυστρεῖ μιὰ παντορεμμένη... ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ἀνδρός της καὶ πέφτει στὰς ἀγκάλας τοῦ φίλου της. Οἱ κ. κ. Λαδίκας καὶ Σαντοριναῖος τίθενται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διὰ νὰ μὴ διαπορίσθουν καλαμπούρια. Ὁ Ἰωσήφ δημοσιεύει εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀγγελίαν ζητῶν φάτιν διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ προσφέρει 100 λίρας τὸν μῆνα. Τὸ ποσὸν θεωρεῖται γελοῖον, φάτιν δὲν εὐρίσκεται καὶ ὁ Χριστὸς ἀναγκάζεται νὰ γεννηθῇ σ' ἓνα βαγόνι τοῦ Τοῦνελ.

Κυκλοφορεῖ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Ἀνω-Κάτω. Καὶ συνεπὲς πρὸς τὸν τίτλον του, βάζει τὸ προγνωστικὸν σὶδ τέλος... καὶ τῷ θεῷ δόξα!

Καὶ οἱ Δύο.

Διατὶ τὰ ὥρολόγια Σίγγερ εἶναι τὰ καλλίτερα· Διότι, εἶναι ἡγγυημένα διὰ 15 ἔτη διὰ πᾶσαν ἐπιδιόρθωσιν ΔΩΡΕΑΝ.

Μόνοι ἀντιπρόσωποι.
ΑΔΕΛΦ. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ
Πόλις-Πλατεῖα Γεφύρας.

ΔΥΜΝΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀγνὰ Βούτυρα, Νόστιμα τυριά Μέλι, Ὑμητιοῦ, Ἐλιές καὶ Λάδι ἀρίστης ποιότητος καὶ τιμὰς Λογικὰς

Θὰ εὑρετε στόν ΟΔΥΜΝΟ σὶδ ἀρχαῖον βουτυραπωλεῖον τῆς Κας ΕΛΕΝΗΣ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ Δίοδος Χατζοπούλου, Πέραν.

Ζαχαροπλαστεῖον Ἀδελφῶν Χαλέπη.
Πλατεῖα Καρακιοῦ

ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ

Ο ΚΟΣΜΑΣ

Τύποις «ΕΣΤΙΑΣ» Γαλατᾶ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΣΤ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Ιατρικῆς

Μαθητὴς τῆς Σχολῆς NATNAGEL τῆς Βιέννης.

Λέγεται : Ἐν Πέραν, ὁδὸς Σουτεραζή—Καρτιῶ, 1, οἰκία τοῦ ἱατροῦ Mordtmann ἀπὸ τὰς 10—1 μ. μ. καὶ ἐν Γαλατᾶ, ἐν τῷ φαρμακείῳ τὸ «Καρακιοῦ» ἀπὸ τὰς 2-5 μ. μ.

ΤΑ ΚΟΨΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ

ΚΑ ΔΕΛΑΣΣΟΥΔΑ

Ὀνομαστή κορσετιέρα 1ης τάξεως
12, 13, 33. Πέρα, Δίοδος Χατζοπούλου

Τὸ κόψιμο τῶν κορσέδων μου εἶναι συνώνυμον μὲ τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν κομψότητα.

Ἰδοὺ τὸ ἀξίωμα μου :

Κατασκευὴ ἐπὶ παραγγελίᾳ κορσέδων τουαλέτας «Ἰντεάλ» Κορσέδες καὶ κορσελέδες λούσου τοῦ τελευταίου συρμοῦ.

Ἐφαρμογὴ πλουσίας συλλογῆς κορσέδων ἐτοίμων. Ἀποκλειστικὴ εἰδικότης ζωὸν ἐτοίμων καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ.

Εἰς τὴν ἰδίαν δίοδον ἀρ. 33 εὐρίσκεται τὸ γνωστὸν κατὰστημα Πιερ Δελασσούδα. Ἐργαλεῖα χειρουργικῆς, ἐπίδεσμοι, κάλτσες διὰ φλεβίτιδα κλπ.

ΝΕΑ ΤΕΛΕΙΑ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Θ. Κ. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

Ὁφθαλμιάτρον τοῦ νοσοκομείου Ἱερωνία ὁδὸς, Ἀλλεῶν ἀρ. 2

(γωνία ὁδὸς Προύσης) 10—12 καὶ 2—6 μ. μ.

ΜΗ ΧΑΝΕΣΘΕ !!

Όσοι γαμπροὶ καὶ κουμπάροι, ἐλεύθεροι καὶ οἰκο-
γενειάρχαι, τρέξατε στοὺς

ΑΔΕΛΦ. ΕΘΝΟΠΟΥΛΟΥ

CONFISSERIE ROYAL

Γαλατᾶ Καραγκιοῦ ἀρ. 118

καὶ θὰ πεισθῇτε περὶ τῆς εὐθηνίας καὶ τελειότητος τῶν ζαχαρωτῶν.

Κουφέτα, λικέρ, Σαμπάνιες, πισκότα, σοκολάτες, λαμπάδες διὰ γάμους
καὶ χίλια ἄλλα εἶδη.

Όλοι λοιπὸν τὰς ἀγοράς σας εἰς τοῦ Ἐθνοπούλου

ΑΔΕΛΦΟΙ ΒΑΞΕΒΑΝΟΠΟΥΛΟΙ

Σιρκετζή ὁδὸς Χαμηδιᾶ ἀρ. 55—59

Μεγάλη συλλογὴ ὤρολογίων

Κοσμημάτων, εἰδῶν Ὀπτικῆς

Ἀγορὰ καὶ Πώλησις πολυτέμων λίθων

ΤΡ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ & Ι. Π. ΛΑΓΙΑ

Ἐργοστάσιον οἰνοπνευματωδῶν ἐν Μυριοφύτῳ (ἰδρυθὲν τῷ 1855

ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει Γαλατᾶ Ἀμπατσιλὰρ ἀρ. 30—32

Τηλέφωνον : Πέρα 1878

ΔΟΥΖΙΚΑ ἐκ Σταφυλῆς καὶ ἀπεσταγμένα

Εἰδικότης ἐπὶ κρασιῶν. Παρακάταθήκη μεγάλη

Πωλήσεις χονδρικαὶ καὶ λιανικαί.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΡΙΟΦΥΛΗΣ & ΥΙΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑΣ

Κωνσταντινούπολις, Μπαλοῦκ παζὰρ ὁδὸς Λόντζα

Ρακιά ἀπεσταγμένα πάντοτε Κρασιὰ ἑλληνικὰ καὶ ἐντόπια

Καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐργασία ἐπὶ ποτῶν

Πωλήσεις χονδρικαί.

Δέχεται καὶ παραγγέλλας διὰ τὸ ἐξωτερικόν

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΜΕΝΕΛΑΟΥ Α. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Χειρουργοῦ ὁδοντοῦατροῦ Διπλωματούχου Ἀθηνῶν

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 1-7

ΤΙΜΑΙ ΔΣΥΝΑΓΟΝΙΣΤΟΙ

Τοὺς πτωχοὺς δωρεάν καθ' ἑκάστην 9 — 11

Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν, ὁδὸς Μίσκ, ἀρ. 10 Τηλ. Πέρα 1285

Κ. ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ

εἰδικὸς ἱατρὸς ὀφθαλμῶν, ὠτῶν, ρινός, φάρυγγος

Δέχεται καθ' ἑκάστην 2—5 ἐν τῇ οἰκίᾳ του

Πέραν, ὁδὸς Τοῦνελ ἀρ. 15 ὁπισθεν σταθμοῦ Τοῦνελ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Γυναικολογικῶν, ἀφροδισίων καὶ χειρουργικῶν νοσημάτων. Ἐξετάσεις μικροσκοπικαί,
ἀναλύσεις αἵματος Βάσσερμαν. Τελεία ἐφαρμογὴ τοῦ 606 ὑπὸ τῶν ἱατρῶν

Ι. ΑΞΙΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΑΣΣΑΠΙΔΟΥ

εἰδικοῦ Δερματολόγου

ἱατροῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Νοσοκομείου

Ἀναλαμβάνουσιν ἐγχειρίσεις παντὸς εἶδους καὶ ἐκδίδουσιν ἐγκυρα πιστοποιητικὰ διὰ
τραχώματα κτλ. εἰς τοὺς ταξιδεύοντας εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Διεύθυνσις : Γαλατᾶ, πλησίον τοῦ ἁγίου Νικολάου, Προφήτου Ἡλιοῦ χάν
ἀνωθεν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

AU GRAND CHIC

Δ¹² ΕΛ. ΒΕΛΛΗ & Κ. ΠΑΤΣΟΥΔΗΣ

Ράπτει ἀνδρικῶν καὶ γυναικειῶν ἐνδυμάτων ὡς καὶ φαντεζί.
Μετὰ τοῦ Πέρα ἀρ. 187, ἐναντι Τοκατλιάν, ὑπεράνω τοῦ καταστήμ. Μιχ. Κούκη
προσόντα τοῦ Καταστήματος εἶναι: Στερεότης, Φιλοκαλία, Εὐθηνία.

ΝΕΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΑΙΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ

Ι. ΚΕΛΑΔΗ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ριζικὴ θεραπεία Συφιλίδος καὶ βλεννορροίας, θξείας καὶ χρονίας, ἐνέσεις νέου 605

Μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις παντὸς εἶδους, ἐξετάσεις αἵματος συφιλιδικῶν
διὰ τῆς μεθόδου Wassermann κτλ. Μέθοδοι νεώταται. Πληρωμαὶ λογικαί.

Δέχεται 10-12 καὶ 2-7 1)2 Πέραν Παραλῇ Χάν ἐναντι Γαλατᾶ Σεράϊ, Ξεν. Ἀνατολῆς

ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ και δερματολόγος Ιατρός Γ. Παπαδόπουλος
Κιουτσούκ Μανουκιάν Χάν, 5 Τηλ. Πέρα 1313

ΙΑΤΡΟΣ Α. Εμμανουηλίδης. Θεραπευτήριο Συφιλιδικών νοσημάτων
Σταμπούλ Μπαμπ-αλή, έναντι Ξενοδοχείου Μεσσερέτ

ΕΓΓΛΕΖΑΚΗΣ οδοντοίατρος, Καλλιονιζή Κουλούκ Έιμεντζόγλου Χάν
τον πάτωμα Τηλέφωνον : Πέρα 1455

Δ. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ οδοντοίατρος πτυχειούχος. Πέραν Άγᾶ-Χαμάμ
Γιενή-Γιδλ ἄρ. 14

Τὰ ὑποδήματά σας
καὶ
εἶδη νεωτερισμοῦ
εἰς τὸ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ο "ΕΛΕΦΑΣ"

Ὁδὸς Τουνελ ἄρ. 6

Γαλατᾶ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΙΣΙΩΔΗΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Μεγάλη παρακαταθήκη ΡΑΚΗΣ ἐκ Σταφίδος
καὶ ΟΙΝΩΝ διαφόρων εἰς μεγάλας ποσότητας

Πωλήσεις χονδρικαὶ καὶ λιανικαὶ

Γαλατᾶ Φερμελεϊζίδικα — Τηλέφωνον Πέρα 1931

ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

τῶν Ἀφροδισίων, γυναικολογικῶν καὶ δερματικῶν νοσημάτων.
Τέως ἐσωτερικὸς ἰατρός τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ Ἀθηνῶν
ὑπηρετήσας ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰ Εἰδικὰ Νοσοκομεία

Sain-Louis καὶ Necker τῶν Παρισίων

Σταμπούλ Σουγγερδζιλέρ Χαγιαλίδη Χάν ἄρ. 13 Τηλέφ. Πόλις 571

Η ΑΜΕΡΙΜΝΗΣΙΑ ΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΟΖΩΓΙΑΝ

Όταν τρώτε προϊόντα γνωστά καὶ ἀναγνωρισμένα—μὲ
κλειστά μάτια ὅπως λένε—κερδίζετε διπλά, διότι ἐκτὸς
τοῦ καλοῦ ὑλικοῦ δὲν ἔχετε νὰ σκεφθῆτε μὴ τυχόν καὶ
σᾶς βλάψουν κ. λ. π.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΣΑΡΔΕΛΛΕΣ «ΣΑΜΑΡΑ»

ΓΑΛΑΤΑ «ΑΡΟΝΚΟ»

ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ «ΣΤΕΛΛΟΝΕ»

ΣΑΛΤΣΕΣ «ΚΟΚΟ ΤΕΣΤΑ»

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Η "ΑΥΓΗ,"

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Πέραν, Γαλατᾶ Σεραιῖ ἀριθ. 6

Ἀριθ. Τηλεφώνου: 2169

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: : Γαλατᾶ Μουρζανέ,

ὁδὸς Τουλούμπα ἀριθ. 17

Ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ ποιά. Κονσέρβες τῶν ὀνομαστοτέρων
ἐν Εὐρώπῃ ἐργοστασίων.

Οἶνοι, Λικέρ, Κονιάκ, Καμπανέτσι, Μπισκότα,
Σοκολάτσες, Τέϊα κτλ., κτλ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΜΟΝΟΙ ΑΠΟΘΗΚΑΡΙΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ :

POMMERY & GRENO — REIMS

ERNEST IRROY — REIMS

DELBECK & Co — REIMS

SHRODER & SCHYLER & Co — BORDEAUX (Vins de Bordeaux)

BOUCHARD PÈRE & FILS — BEAUNE (Vins de Bourgogne)

JOHN DEWAR & SONS — PERTH & LONDON (White Label Whisky)

THE BON AMI Co — NEW YORK

Sté PIERRE SMIRNOFF FILS — (VODKA RUSSE)

L'ABBÉ FRANÇOIS — VOIRON (Liquere)

Πώλησις λιανική εἰς τιμὰς ὠρισμένας
Πώλησις χονδρική εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους

Bon Ami

Καθαρίζει ὅλας
τὰς ἐπιφανείας,
στιλβώνει ὅλα τὰ
μέταλλα

Ζητήσατέ το εἰς
τὰ καλλίτερα παν-
τοπωλεῖα.